ஶ்ரீரஸ்து.

ஶிவாப்⁴யாம் நம:.

SIVANANDALAHARI.

WITH

The Commentary of Sri Sankara.

ஶ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய

ஶ்ரீமச்சங்கரப⁴க³வத்பாதா³சார்யக்ருதா

ஸவ்யாக்²யா

ஶிவாநந்த³லஹரீ.

த்³ராவிட³டீகா தாத்பர்யஸஹிதா

த்³ராவிட³[illegible]

[illegible]

வேங்கடஸ்வாம்யய்யர்

ஸம்ஶோதி⁴தா

ஶ்ரீ || ஹரிநாராயணஶாஸ்த்ரிணா ஸ்வகீய

ஶாஸ்த்ரஸஞ்ஜீவினீ முத்³ராக்ஷரஶாலாயாம்

முத்³ரிதா விஜயதேதராம்.

சென்னபுரீ.

1920.

Registered Copy-right.

Price Rs. 1-4-0. விலை ரூ. க-ச-0.

PRINTED BY

T. SWAMINATHA SASTRY,

At the sastra sanjeevini press,

No. 313, Mint Street,

MADRAS.

முகவுரை.

எந்நாட்டாரும், அறிவு தேவபக்தி முதலானவைகளில், முதிர்வதற்கு முன்னரே முதிர்ந்து, புறமத முதலியவற்றால் எது நேரிடினும், தேவபக்தியிற்குறைவுபடாது நிலைநிற்கின்றபக்தசிரோமணிகள் எண்ணிலாரையுடைய நம்மிந்து தேசத்தில், அவதாரபுருஷர்களாகியமஹான்கள் அஞ்ஞானத்தாழ்ந்த உலகினர்க்கு ஒளிதரும் விளக்காய்வாழ்ந்து உபதேசித்து, நீங்குங்கால், அன்பினால் அளித்துச்சென்ற ஸ்தோத்திரநூல்கள் பாஷைதோறும் பல இருக்கின்றன.

ஸ்ரீமத் ஆதிசங்கராசாரியரவர்கள் இவ்வவனியின்கண் அமர்ந்து அஞ்ஞாநத்தை நீக்கு நாளில், ஸம்ஸ்கிருதமுணர்ந்தார் எவர்க்கும், எக்காலத்தும் பக்திரஸத்தை யூட்டுமாறு செய்தருளியதும், சொற்சுவை, பொருட்சுவை, கற்பனை, அலங்காரம், சிறந்தபாவம் முதலிய நிறைந்ததும், பக்தி ரஸம், சொட்டுவதும், படித்துப்பாடிப் பரமசிவனைப் பணிவார்க்கு, அவரது அன்பும்,அருளும் விளைக்கவல்லதுமாகிய திவ்விய வாக்கினையுடைய சிவாநந்தலஹரி என்னும் இந்த ஸ்தோத்திர நூல், இதுகாறும் வெளிவந்துள பதிப்புகளைப்போலாது,மூலமும், வியாக்கியானமும், அர்த்தமும், எழுத்துப் பிழைகள் அற்றும், தெளிவான தமிழினைப்பெற்று முள்ளது.

ஸம்ஸ்கிருதத்திலும் தமிழிலும் சிறிதுபழகினோர்க்கும் பயன்படுவதுடன் பாஷையிலும் தேர்ச்சியை விளைக்கும் என்பதற்கு ஐயமின்று.

பதிப்பித்தோர்.

T. S.

இப்புத்தகமும், இன்னும் ஸம்ஸ்கிருதாந்த்ர திராவிட கிரந்தங்களும் வேண்டியவர்கள் அடியிற் கண்டிருக்கும் விலாஸத்திற்கெழுதி வீ. பீ. மூலமாக வரவழைத்துக் கொள்ளலாம்.

இப்படிக்கு:

தி. சுப்பிரமணிய சாஸ்திரி,

சாஸ்திர ஸஞ்ஜீவிநீ பிரஸ்,

நெ. 313, தங்கசாலைத்தெரு, மதராஸ்.

ஶ்ரீ:

ஶிவாநந்தலஹரீஶ்லோகாநாம்

அகாராதி வர்ணவீதிகா.

ஶ்லோ॥ ஸம்॥		பக்ஷ ஸம்॥
௬௧	அங்கோலம்	௯௫
௯௫	அதிம்ருதுலௌ	௧௩௮
௬௮	அமிதமுதம்ருதம்	௧௦௫
௭௦	அர்ஹமவி	௧௦௭
௮௭	அஶநம்	௧௩௦
௰௩	அஸாரே	௰௮
௫௩	ஆகாஶே	௮௩
௪௬	ஆகீர்ணே	௬௬
௫௫	ஆத்யாய	௮௪
௯௧	ஆத்யாவித்யா	௧௩௪
௪௯	ஆநந்தாம்ருத	௭௪
௬௨	ஆநந்தாஶ்ருபி:	௯௭
௩௭	ஆம்நாயாம்புதிம்	௫௫
௭௧	ஆரூடபக்தி	௧௦௮
௭௪	ஆராவார	௧௧௨
௬௬	இச்சே	௧௦௩
௰௫	உபேக்ஷா	௨௦
௫௮	ஏகோவாரிஜ	௮௯
௮௦	ஏஷ்யத்யேஷ	௧௨௦
௮௧	கஞ்சித்காலம்	௧௨௧
௨௪	கதா வா கைலாஸே	௩௮
௨௬	கதா வா த்வாம் த்ருஷ்ட்வா	௪௦
௪௪	கரலக்நம்ருக:	௬௬
௨௭	கரேஸ்தே	௪௨
௨௩	கரோமி	௩௩
௧	கலாப்யாம்	௧

ஶ்லோ॥ ஸம்॥		பக்ஷ ஸம்॥
௭௫	கல்யாணிநம்	௧௧௪
௫௨	காருண்யாம்ருத	௮௦
௩௪	கிம் ப்ரூம:	௫௦
௬௬	க்ரீடார்த்தம்	௧௦௩
௯	கபீரே	௰௩
௨	கலந்தீ	௩
௪௨	கம்பீரே	௬௩
௰௨	குஹாயாம்	௰௪
௬	கடோ வா	௯
௪௫	சந்தஶ்ஶாகி	௬௮
௬௩	ஜயதா	௧௦௪
௮௩	ஜநநம்ருதி	௧௨௪
௮௫	ஜலதி	௧௨௭
௩௨	ஜ்வாலோக்ர:	௪௭
௩	த்ரயீவேத்யம்	௪
௨௯	த்வத்பாதாம்புஜம்	௪௨
௰௮	த்வமேக:	௨௫
௰௯	துராஶா	௨௭
௯௨	தூரீக்ருதாநி	௧௩௫
௩௯	தர்மோ மே	௫௯
௪௦	தீயந்த்ரேண	௬௦
௨௧	த்ருதிஸ்தம்பாதாரம்	௨௯
௯௬	தைர்யாங்குஶேந	௧௩௯
௭௨	த்யாநாஞ்ஜநேந	௧௦௯
௮௯	நதிபி:	௧௩௨
௰	நரத்வம் தேவத்வம்	௰௫

ஶ்லோ॥ஸம்॥		ப்ருஷ்ட ஸம்॥	ஶ்லோ॥ஸம்॥		ப்ருஷ்ட ஸம்॥
௯௧	நாமம்வா	௪௯	௮௮	யஶோதாக்ருதாஞ்ஜலிர்நிதி	௧௯௧
௯௯	நாமமாஸக்ருத்	௪௬	௯௫	யோகஜேக்ஷண	௫௨
௭௬	நித்யம்யோகிஜநை:	௧௧௬	௯௦	ரோகஶோஹ்ராய	௬௪
௫௭	நித்யம்ஸ்தோத்ர	௬௦	௯௪	லக்ஷ்மீஸ்தநஜகுங்க	௧௦௦
௫௯	நித்யாய	௮௮	௯௫	லக்ஷ்மீஸ்தநஸஜ்ஜயாக	
௪௮	நித்யாநந்த	௭௯	௬௦	வஸுவஸா	௧௯௯
௪௧	பாபௌகாக்ந	௯௨	௰௧	வடாவடா	௰௫
௮௯	பங்கஜாக்ஷம்	௧௨௮	௯௦	விஷ்ணுஜிதத	௪௪
௬௭	ப்ரணதார்த்தி	௧௪௦	௰௯	ஷிஶிஞ்ஜி:	௨௨
௰௪	ப்ரஸந்நாஸ்ய	௰௬	௪௭	ஶ்யாமஸுந்தர	௭௧
௨௨	ப்ரஹ்லாதேஶோ:	௯௧	௮௪	ஶ்ரீவத்ஸ	௧௨௯
௯௮	ப்ராகட்யஸ்தவம்	௫௭	௨௦	ஸஞ்சோதஹா	௨௮
௧௭	பௌராணா	௨௯	௭௮	ஸத்பாவா	௧௧௭
௯௭	பஹுவித	௧௦௪	௫௦	ஸந்த்யாநந்த	௭௯
௮௨	பாணப்ப	௧௨௯	௫௪	ஸந்த்யாஸநூ	௮௪
௭௭	பக்திஸிம	௧௧௯	௪	ஸஹஸ்ரம்	௯
௯௯	ப்ரக்ஞாத்தி	௫௯	௬௬	ஸமூர்த்தகார	௧௪௧
௭௯	மத்தூரஹா	௧௧௫	௨௮	ஸாத்விம்ப்ரம்	௪௦
௭௯	மதுராகாம்	௧௧௧	௬௪	ஸ்வாஸம்	௧௯௭
௫௧	ம்ருத்ஸ்ஞா	௭௮	௬௯	ஸோமகந்தா	௧௯௯
௭	முக்தே	௰	௨௫	ஸ்தோத்ரமேவம்	௯௯
௪௯	மாமூ:	௯௫	௱	ஸ்தோத்ரம்த்ரணாயம்	௧௪௪
௯௯	மாதுர்வதித்த	௬௮	௫	ஸ்ரீதஸாஸ்தோத்ர	௭
௮	யஶோவத்ஸ:	௰	௫௯	ஹம்ஸஸ்வேஷ	௬௨

அகாராதி ஸூசீபத்ரிகா ஸமாப்தா.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌸𑍍𑌤𑍁.

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌨𑌮𑌃.

𑌦𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌡 𑌟𑍀𑌕𑌾𑌤𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑍍𑌯 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌸𑌹𑌿𑌤

𑌶𑌿𑌵𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌲𑌹𑌰𑍀.

𑌮𑍂|| 𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤 𑌶𑌶𑌿𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂
𑌨𑌿𑌜𑌤𑌪𑌃 𑌫𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤
𑌫𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁𑌮𑍇 । 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾 𑌮𑌸𑍍𑌤𑍋𑌕
𑌤𑍍𑌰𑌿𑌭𑍁𑌵𑌨 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌹𑍃𑌦𑌿𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌭𑌵𑌾
𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌸𑍍𑌫𑍁𑌰𑌦𑌨𑍁𑌭𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌨𑌤𑌿𑌰𑌿𑌯𑌮𑍍||௧||

𑌵𑍍𑌯𑌾𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌰𑌮𑍍𑌭𑌃.

𑌶𑍍𑌲𑍋 || 𑌚𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌟𑌤𑌰𑍋𑌰𑍍𑌮𑍂𑌲𑍇 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌶𑍍𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾
𑌗𑍁𑌰𑍁𑌰𑍍𑌯𑍁𑌵𑌾 । 𑌗𑍁𑌰𑍋𑌸𑍍𑌤𑍁𑌮𑍌𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾
𑌖𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌶𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌤𑍁𑌚𑍍𑌛𑌿𑌨𑍍𑌨𑌸𑌂𑌶𑌯𑌾𑌃||

𑌅𑌵𑌤𑌰𑌣𑌿𑌕𑌾.

𑌅𑌥 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌭𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌰𑌮𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑌿𑌕𑌶𑍍𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑌂𑌕𑌰𑌾𑌚𑌾𑌰𑍍𑌯𑌃 - 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌕𑍃𑌪𑌾𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌯𑌾 𑌸𑌕𑌲𑌾𑌯𑍁𑌰𑌭𑌿𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 𑌮𑌕𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌯𑌂 𑌸𑌵𑌜𑌨𑌤𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑌾𑌯𑌿𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌤𑍋𑌤𑍍𑌰𑌾𑌰𑌸𑌾𑌰𑌣𑌃. 𑌕𑌵𑌿𑌷𑍁𑌨𑌗𑍍𑌰𑌂 𑌚 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍍𑌯𑍇 𑌶𑌿𑌵𑌯𑍋𑌰𑍍𑌦𑌿𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌂 𑌜𑌗𑌦𑌾𑌦𑌿|| 𑌦𑍇𑌦𑌦-𑌇𑌯𑌦𑌸𑌳-𑌨𑌤𑌿𑌃𑌪𑍍𑌰𑌣𑌾𑌦𑌃. 𑌶𑌿𑌵𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌿𑌵𑌾𑌚𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌤𑍁𑌶𑌿𑌵𑌳𑌤𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌦𑌾𑌬𑍍𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑌕𑍇𑌶𑌷𑌃. 𑌪𑌾𑌵𑌰𑍍𑌤𑍀𑌪𑌰𑌮𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂. 𑌭𑌵𑌤𑍁𑌕𑌸𑍍𑌤𑍁. 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌯𑌿𑌤𑍁𑌮𑌾𑌹|| 𑌵𑍍𑌯𑌾|| 𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿|| 𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌚𑌤𑍁𑌷𑌷𑍍𑌟𑌿𑌵𑌿𑌦𑌸𑌕𑌲𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌲𑌂𑌕𑍃𑌤𑌶𑌶𑌿𑌕𑌲𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍂𑌡𑌾𑌭𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑌿

[illegible] ॥ ௧ ॥

அவதரணிகா.

பரம பூஜ்யரான ஶங்கராசாரியரானவர், பரமேஶ்வரருடைய நமஸ்கார மஹிமையினாலே ஸகல பிரயோஜனங்களையும் அடைந்து தானே ஸம்ஸார ஸாகரத்தைத் தாண்டுகிறதற்கும், அந்யர்களைத் தரணம் பண்ணிவைக்கிறதற்கும், பரமேஶ்வரனை ஸ்தோத்திரம் செய்ய ஆரம்பம் பண்ணுகிறவராய்க் கெடுதலின்றிக் கிரந்தம் பூர்த்தியடையும் பொருட்டு பார்வதீபரமேஶ்வரர்களுடைய நமஸ்கார ரூபமான மங்கள ஶ்லோகத்தைச் செய்துகொண்டார்.

([illegible])

அயம் = இந்த,

மே = என்னுடைய,

நதி: = நமஸ்காரமானது,

கலாப்யாம் = வேதம்முதலான ஸகலவித்யாஸ்வரூபர்களாயும்,

சூடாலங்க்ருதஶஶிகலாப்யாம் = சிகையில் அலங்காரஞ்செய்யப்பட்ட சந்திரகலைகளையுடையவர்களாயும்,

நிஜதப:பலாப்யாம் = தங்கள் தங்களுடைய தவங்களுக்குப்பல

பூதர்களாயும் (அதாவது பரமசிவனுடைய தவத்திற்குப் பார்வதியும், பார்வதியினுடைய தவத்திற்குப் பரமசிவனும்) பிரயோஜனர்களாயும், பக்தேஷு ப்ரகடிதபலாப்யாம்= தன்னுடையபக்தர்களிடத்தில்பிரகாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற மோக்ஷம் முதலிய பிரயோஜனங்களை யுடையவர்களாயும், அஸ்தோகத்ரிபுவநஶிவாப்யாம் =அதிகமாயிருக்கிற மூவுலகங்களுக்கும் மங்களத்தைச்செய்கின்றவர்களாயும், ஹ்ருதி=மனதில், புநர்பவாப்யாம் = தியானஞ்செய்வதினால்புதிதுபுதிதாய் அடிக்கடியுண்டாகிறவர்களாயும், ஆநந்தஸ்புரதநுபவாப்யாம் = ஸந்தோஷத்துடன் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்வரூபஜ்ஞானத்தையுடையவர்களுமாயு மிருக்கின்ற, ஶிவாப்யாம்=பார்வதீபரமேஶ்வரர்களின்பொருட்டு, பவது=ஆகட்டும்.

(தாத்பர்யம்) வேத முதலான சகல வித்யாஸ்வரூபிகளாயும், ஜடாமுடியினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட சந்திரகலைகளைத் தரித்தவர்களாயும், பரஸ்பரம் தாம்செய்த தவத்தினால் ஒருவர்க்கொருவர்பலபூதர்களாயும், தம் பக்தர்களுக்கு தர்மாதிபலன்களை யருள்பவர்களாயும், மூன்றுலோகங்களுக்கும் மங்களத்தையுண்டுபண்ணுபவர்களாயும், தியானிக்குந்தோறும், மனதில் தோன்றுபவர்களாயும், தியானிப்போர்களுக்கு ஆநந்தாநுபவத்தைக் கொடுப்பவர்களாயுமுள்ள பார்வதீ பரமேஶ்வரர்களை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (1)

உரு|| கலந்தீ ஶர்வ த்வச்சரிததடிநீ கில்பிஷரஜோ
தலந்தீ தீகுல்யாஸரணிஷு பதந்தீ விஜயதாம்|
திஶந்தீ ஸம்ஸாரப்ரமணபரிதாபோபஶமநம்
வஸந்தீ மச்சேதோஹ்ருதபுவி ஶிவாநந்தலஹரீ||௨||

க|| [illegible] ஶிவாநந்த [illegible] ஹே ஶர்வ! த்வச்சரிததடிநீ [illegible] கில்பிஷரஜ: கலந்தீ [illegible] கில்பிஷரஜ:. கில்பிஷம்பாபமேவ ரஜ:, [illegible] தீகுல்யாஸரணிஷு பதந்தீ [illegible] ஸம்ஸாரப்ரமணபரிதாப [illegible]

போபஶமனம் - ஸம்ஸாரே ஸம்ஸரணம் ஹ்ருதயேன ஹ்ருதஸ்யாய꞉ பரிதாப꞉ அதிது꞉கம். தஸ்யோபஶமனம் ஶாந்திம் திஶந்தீ ப்ரயச்சந்தீ. மச்சேதோஹ்ரதபுவி. மம சேத꞉ - சித்தமேவ ஹ்ரத꞉ அகாதஜலாஶய꞉ - தஸ்ய புவி ஸ்தலே. தஸ்யாம் வஸந்தீ திஷ்டந்தீ ஶிவானந்தலஹரீ ஶிவாஹ்லாதப்ரவாஹ꞉ தத்ஸம்ஜனித꞉ ப்ரவாஹ꞉ விஜயதாம் ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்த்ததாம். ஸர்வோத்க்ருஷ்டா பவது உத்கர்ஷேண வர்த்ததாமிதி பாவ꞉॥ ௨॥

அந்வய꞉.

ஶம்போ = ஸுககாரணனே!
த்வச்சரிதஸரித꞉ = உன்னுடைய சரித்திரமாகிற நதியிலிருந்து,
கலந்தீ = பெருகுகிறதாயும்,
கில்பிஷரஜ꞉ = பாவமாகிற தூளியை
தலந்தீ = போக்கடிக்கிறதாயும்,
தீகுல்யாஸரணிஷு = புத்திகளாகிற வாய்க்கால்களினுடைய பங்க்திகளில்,
பதந்தீ = விழுந்துவருகிறதாயும்,
ஸம்ஸாரப்ரமணபரிதாபோபஶமனம் = ஜநநமரணமாகியஸம்ஸாரத்தில் சுற்றுவதாலுண்டான துக்கத்தினுடையசாந்தியை;
திஶந்தீ = கொடுக்கிறதாயும்,
மச்சேதோஹ்ரதபுவி = என்னுடைய மனதாகிற மடுவினிடத்தில்,
வஸந்தீ = வஸிக்கிறதாயுமிருக்கிற
ஶிவானந்தலஹரீ = பார்வதீ பரமேஶ்வரர்களாலுண்டுபண்ணைப்பட்ட ஸந்தோஷத்தினுடைய பெருக்கானது;
விஜயதாம் = எல்லாவற்றிற்கும் மேலாய் விளங்கட்டும்.

(தா-ம்.) ஓ சம்போ உனது சரித்திரமாகியபிரவாகத்திலிருந்து உற்பத்தியாகியோடி, எம்போல்வார் பாவமான புழுதியையடக்கி, புத்தியாகிய கால்வாய்வழியே சென்று ஜனனமரணரூப ஸம்ஸா[ர] துக்கத்தைப்போக்கி, என்மனமாகிய மடுவில்வந்து தேங்குவதான சிவாநந்தவெள்ளமானது ஸர்வோத்கர்ஷமாயிருப்பதாக. (உ)

த்ரயீவேத்யம் ஹ்ருத்யம் த்ரிபுரஹரமாத்யம் த்ரிநயனம்
ஜடாபாரோதாரம் சலதுரகஹாரம் ம்ருகதரம்
மஹாதேவம் தேவம் மயி ஸதயபாவம் பஶுபதிம்
சிதாலம்பம் ஸாம்பம் ஶிவ
மதிவிடம்பம் ஹ்ருதி பஜே॥ ௩॥

க ॥ ஶிவாநந்தஸ்ய ஶிவபஜந ஏவ முக்யார்த்தபஜந ப்ரகாரமுக்த்வா ஶிவஸ்வரூபம் பஜேத்யாஹ॥ த்ரயீவேத்யமிதி॥ ஸஹம்-த்ரயீவேத்யம்-த்ரய்யா வேதத்ரயேண வேத்யம் ஜ்ஞேயம். ஹ்ருத்யம் ஹ்ருதயாஹ்லாதகம் த்ரிபுரஹரம்-ஸ்தூலாதி ஶரீரத்ரயஹரம்-ஆத்யம். ஆதௌ பவம்-ப்ரஹ்மேஶ: ப்ரஹ்மவிஷ்ணுப்ரப்ருதிப்ய: - த்ரிநயநம் த்ரிலோசநம். ஜடாபாரோதாரம் - ஜடாஜூடேந உதாரம் கம்பீரம்-சலதுரகஹாரம் உரகாணாம் ஹாரா: யஸ்ய ஸ: சலந்த: ஸர்ப்பா: ஹாரா: யஸ்ய தம்-ம்ருகதரம் ம்ருகம் தரதீதி ம்ருகதர:-தம். மஹாதேவம் - மஹாதேவம் ஸர்வதேவஶ்ரேஷ்டம்- தம் தேவம்- தீவ்யதி ப்ரகாஶத இதி தேவ:- தம்- மயி மயீயவிஷயே ஸதயபாவம் - ஸதயம் பாவம் யஸ்ய தம், பஶுபதிம் ஜீவாநாம் பதிம். சிதாலம்பம்- ஸ்வரூபஜ்ஞாநஸ்ய ஆலம்பநம் ஸாதநம். அதிவிடம்பம்- ப்ரபஞ்சரூபேண விடம்பம் ஸாம்பம்- அம்பயா ஸஹிதம் ஹ்ருதி பஜே - மநஸா ஸ்மராமீத்யர்த்த:॥ ங॥

த்ரயீவேத்யம் = மூன்றுவேதங்களால் அறியத்தக்கவனும்,

ஹ்ருத்யம் = மனதிற்கிஷ்டனும்,

த்ரிபுரஹரம் - மூன்றுபட்டண உருவங்களைக்கொண்ட அசுரர்களைக் கொன்றவனும், அல்லது ஸ்தூலசூட்சம காரணசரீரங்களை நாசஞ்செய்கிறவனும்,

ஆத்யம் = ஆதியிலிருப்பவனும்,

த்ரிநயநம் = மூன்று கண்களையுடையவனும்,

ஜடாபாரோதாரம் = ஜடைகளுடைய அதிகத்தினால் கம்பீரனும்,

சலதுரகஹாரம் = அசைகின்ற பாம்புகளை மாலைகளாக உடையவனும்,

ம்ருகதரம் - மானைத்தரித்துக்கொண்டிருப்பவனும்,

மஹாதேவம் = பெரியதேவனும்,

தேவம் = பிரகாசிக்கின்றவனும்,

மயி = என்னிடத்தில்,

ஸதயபாவம் = கிருபையுடன்கூடின அபிப்பிராயத்தை உடையவனும்,

பஶுபதிம் = ஜீவர்களுக்கு ஈசனையும்,

சிதாலம்பம் = ஸ்வரூபஜ்ஞானத்திற்கு ஸாதனனும்,

ஸாம்பம்= அம்பிகையுடன் கூடி னவனையும்,

அதிவிடம்பம்=உலகங்களை மிகவு மநுசரிக்கின்றவனையுமிருக்கிற

ஶிவம்=பரமசிவனை,

ஹ்ருதி=மனதில்

பஜே=தியானம் செய்கிறேன்.

(தா-ம்.)வேதத்ரயங்களால்அறியத்தக்கவனும்,மனோக்ஞனும், ஸ்தூலாதி சரீரத்ரயங்களை நாசம்பண்ணுபவனும், அனைத்திற்கு மாதியானவனும், மூன்று கண்களையுடையவனும்,ஜடாதரனும்,நாகாபரணனும்,மானேந்தினவனும்,மஹாதேவனும், ஆநந்தரூபனும், என்னிடத்தில்தயைஉள்ளவனும், பிரம்மாதிலோகபாலகனும், ஸ்வரூபஜ்ஞானத்திற்குச் சாதனமானவனும், உமாஸமேதனும், ப்ராப்தகாலானுகாரியுமான ஈச்வரனை மனதில் தியானம் செய்கின்றேன்.

௪॥ ஸஹஸ்ரம் வர்த்தந்தே ஜகதி விபுதா: க்ஷுத்ர
பலதா: ந மந்யே ஸ்வப்நே வா ததநுஸர
ணம் தத்க்ருதபலம் । ஹரிப்ரஹ்மாதீநாமபி
நிகடபாஜாமஸுலபம் சிரம் யாசே ஶம்போ
ஶிவ தவ பதாம்போஜபஜநம்॥ ௪॥

ஸ॥ ஸர்வதேவதாவைலக்ஷண்யா ஶிவோத்கர்ஷம் ஹ்ருதி க்ருத்வா தத்பாதாரவிந்த பஜநம் தமேவ யாசதே ॥ வ்யா ॥ ஸஹஸ்ரமிதி॥ ஜகதி ஸம்ஸாரே க்ஷுத்ரபலதா:- துச்சபலப்ரதாதார: ஸ்வல்பபலதா: நாநாதேவதா: ஸஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ரஸங்க்யாகா: - விபுதா: தேவதா: வர்த்தந்தே ஸந்தி, கிம்-ஸ்வப்நே வா, வாஶப்தோ ப்யர்த்த:- ஸ்வப்நேऽபி கிமுத ஜாக்ரதவஸ்தாயாமிதிபாவ: - ததநுஸரணம் தேஷாம்பஜநம் தத்க்ருதபலம் ததுத்க்ருதபலஞ்ச ந மந்யே-நாத்ரியேऽஹம் - கிந்து நிகடபாஜாம் நிகடம் ஸந்நிதிம் பஜந்தே ஸேவந்த இதி நிகடபாஜ: - தேஷாம் ஹரிப்ரஹ்மாதீநாமபி ஹரிஶ்ச ப்ரஹ்மா ச ஹரிப்ரஹ்மாணௌ - தாவேவாதீ யேஷாம் தே தேஷாமபி க்ருச்ச்ர:-கஷ்டலப்யத்வாத் அஸுலபம் துர்லபம் ஹே ஶம்போ தவ ஶிவ பதாம்போஜபஜநம் பாதாரவிந்தஸேவாம் சிரம் ஸார்வகாலிகம் யாசே ப்ரார்த்தயே॥ ௪॥

அ॥ ஜகதி=உலகத்தில்,

க்ஷுத்ரபலதா:= அல்பமான பிரயோஜனங்களைக்கொடுக்கின்ற,

விபுதா:=தேவர்கள்,

ஸஹஸ்ரம்=ஆயிரக்கணக்காக அல்லது அபரிமிதமாக,

ஸந்தி கேசித் = இருக்கின்றார்கள்,
ஸ்வப்நேபி = கனவிலுங்கூட,
தத³நுஸரணம் = அந்தத்தேவர்களை ஆச்ரயித்தலையும்,
தத்க்ருதபலம் = அந்ததேவர்களாற்செய்யப்பட்ட பிரயோஜனத்தையும்,
ந ஶங்கே = என்னுகின்றேனில்லேன்
ஶம்போ = ஸுககாரணனே
ஶிவ = மங்களஸ்வரூபனே
நிகடவாஸம் = ஸமீபத்தை அடைந்தவர்களான,
ஹரிப்ரஹ்மாதீநாமபி = விஷ்ணு, பிரமன், முதலானவர்களுக்குங்கூட,
ஸுலபம் = கிடையாத
தவ = உன்னுடைய,
பாதாம்போஜபஜநம் = தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளின் ஸேவையை,
சிரம் = வெகுகாலமாய்,
யாசே = யாசிக்கின்றேன்.

(தா-ம்.) உலகத்தில் அற்பபலன்களைக் கொடுக்குந் தேவதைகள் ஆயிரக்கணக்காயுள்ளர். அவர்களை வழிபட்டு அவர்கள் தரும் பயனையடைய நான் கனவிலும் எண்ணேன். ஹரிப்ரமாதிகளுக்கும் அடைதற்கரிய உனது பாத ஸேவையை யாசிக்கின்றேன். (ச)

ஸ்ம்ருதௌ ஶாஸ்த்ரே வைத்யே ஶகுநகவிதா
காநபணிதௌ புராணே மந்த்ரே வா ஸ்துதி
நடநஹாஸ்யேஷ்வசதுர꞉ | கதம் ராஜ்ஞாம்
ப்ரீதிர்ப⁴வதி மயி கோஹம் பஶுபதே பஶும்
மாம் ஸர்வஜ்ஞ ப்ரதி²த க்ருபயா பாலய விபோ ||ரு||

[illegible]

ஸ்துதி: - ஸ்தோத்ரம் நடநம் நாட்யம் ஹாஸ்யம் பரிஹாஸம் ஏஷு
நாநாகலாவ்யாபார: தேஷு ஏவ சதுர: கதம் ராஜ்ஞாம் மயி ப்ரீதி: ப்ரீ
தநோத்யாத்மா த்யாதா, ராஜ்ஞாம் ந்ருபதீநாம் மயி ப்ரீதி: ப்ரீ
திகயம் கேந ப்ரகாரேண பவதிஸ்ம - தத் ஜந்மஸாஹஸ்ரம் வா
நீஷிதம் - அத: - ஹே பஶுபதே ஹே ஸர்வஜ்ஞ - ஹே ப்ரதி
தமஹாவிபோ ஸர்வவ்யாபக, பஶூநாம்
ஶரணம் - கோஹம் இதி அஜாநாநம் - மாம் க்ருபயா கருணயா
பாலய ரக்ஷ॥ (௫)॥

க॥ ஸ்ம்ருதௌ = மநுமுதலியவர்களால்செய்யப்பட்ட தர்மசாஸ்திரத்திலாவது,
ஶாஸ்த்ரே = வியாகர்ணம் தர்க்கம் முதலிய சாஸ்திரத்திலாவது,
வைத்யே = தந்வந்தரிமுதலியவர்களால்செய்யப்பட்ட வைத்தியசாஸ்திரத்திலாவது,
ஶகுநகவிதாகாநபணிதௌ = சகுனசாஸ்திரம், கவனஞ்செய்தல், பாட்டு இவைகளைச்சொல்லுவதிலாவது, [து
புராணே = புராணங்களிலாவது
மந்த்ரே வா = மந்திரசாஸ்திரத்திலாவது,
ஸ்துதிநடநஹாஸ்யேஷு = துதித்தல், நாட்டியம், பிரஜை நகைக்கும்படிசெய்தல், இவைகளிலாவது,
அசதுர: = நான்சாமர்த்தியமற்றவன்.
ராஜ்ஞாம் = அரசர்களுக்கு,
ப்ரீதி: = அன்பானது,
மயி = என்னிடத்தில்,
கதம் = எவ்விதமாய்
பவதி = உண்டாகிறது.
பஶுபதே = ஸர்வேசனே
ஸர்வஜ்ஞ = எல்லாமறிந்தவனே
ப்ரதித = பிரசித்திபெற்றவனே
விபோ = எங்கும்நிறைந்தவனே
பஶும் = பசுவாயும்,
கோஹம் = நான் யார் (என்று அறியாதவனாயுமிருக்கிற),
மாம் = என்னை,
க்ருபயா = தயவினால்
பாலய = காப்பாற்று.

(தா-ம்.) ஸ்ம்ருதி, சாஸ்திரம், வைத்தியம், சகுனம், கவித்வம் சங்கீதம் வாக்கு, புராணம், மந்திரம், ஸ்துதி, நடநம், ஹாஸ்யம், ஆகிய இவற்றில் தேர்ச்சியில்லாமையால் அரசர்களுக்கு என்னிடத்தில் பிரீதியுண்டாகுமோ? உண்டாகாதாதலின், ஓ பசுபதே நீயே என்னைக் கருணையால் ரக்ஷிக்கவேண்டும். (௫)

𑌮𑍂॥ 𑌘𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋𑌽𑌪𑍍𑌯𑌣𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌚 𑌧𑍂𑌮𑍋-
𑌽𑌗𑍍𑌨𑌿𑌰𑌚𑌲𑌃 𑌪𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿
𑌕𑌿𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌶𑌮𑌨𑌮𑍍। 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌂 𑌵𑌹-
𑌸𑌿 𑌤𑌰𑌸𑌾 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋-
𑌰𑍍𑌭𑌜 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃॥ ௬॥

[illegible] 𑌶𑌿𑌵𑌭𑌜𑌨𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌕𑌥𑌯𑌤𑌿॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃 𑌹𑍇 𑌶𑍋𑌭𑌨𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍇 𑌘𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌵𑌾 [illegible] 𑌅𑌣𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌣𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌧𑍂𑌮𑌃 [illegible] 𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃 𑌅𑌚𑌲𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌟𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍂𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌵𑌾 𑌏𑌤𑍇 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌪𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌾𑌃 - 𑌘𑍋𑌰𑌶𑌮𑌨𑌂 𑌘𑍋𑌰𑌂, [illegible] 𑌶𑌮𑌨𑌂-𑌯𑌮𑌂, [illegible] - 𑌤𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 - 𑌨𑌿𑌵𑌰𑍍𑌤𑌯𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂 [illegible] - 𑌤𑌰𑍍𑌕𑌵𑌚𑌸𑌾 𑌨𑍍𑌯𑌾𑌯𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 - 𑌵𑍃𑌥𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌰𑍍𑌥𑌂 - 𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌂 𑌗𑌲𑌶𑍋𑌷𑌂 - 𑌵𑌹𑌸𑌿 [illegible], 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃 𑌶𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑌿𑌤𑌿 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌃 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂 𑌚𑌰𑌣𑌕𑌮𑌲𑌂 𑌭𑌜 𑌸𑍇𑌵𑌸𑍍𑌵, 𑌤𑌰𑌸𑌾 - 𑌝𑌟𑌿𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌮𑍍𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌗𑌚𑍍𑌛॥

[illegible]

𑌸𑍁𑌧𑍀𑌃-நல்லபுத்தியுடையவனே
𑌘𑌟𑍋 𑌵𑌾=குடமாவது
𑌮𑍃𑌤𑍍𑌪𑌿𑌣𑍍𑌡𑍋 𑌵𑌾= மண்கட்டியாவது
𑌅𑌣𑍁𑌰𑌪𑌿 𑌚=பரமாணுமாவது
𑌧𑍂𑌮𑌃=புகையாவது
𑌅𑌗𑍍𑌨𑌿𑌃=நெருப்பாவது
𑌅𑌚𑌲𑌃=பர்வதமாவது
𑌪𑌟𑍋 𑌵𑌾=துணியாவது
𑌤𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾=நூலாவது
𑌘𑍋𑌰𑌶𑌮𑌨𑌂= பயத்தைச்செய்கிறயமனை
𑌪𑌰𑌿𑌹𑌰𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌂= போக்கடிக்கிறதா என்ன?
𑌤𑌰𑍍𑌕𑌵𑌚𑌸𑌾=தர்க்கசாஸ்திரத்தில்சொல்லியவார்த்தையினால்
𑌵𑍃𑌥𑌾=வீணாய்
𑌕𑌣𑍍𑌠𑌕𑍍𑌷𑍋𑌭𑌂= தொண்டையினுடைய சிரமத்தை
𑌵𑌹𑌸𑌿=வகிக்கிறாய்
𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌃=ஸுகத்தைச்செய்கிற பரமசிவனுடைய
𑌪𑌦𑌾𑌮𑍍𑌭𑍋𑌜𑌂=தாமரைப் பூப் போன்ற திருவடியை,
𑌭𑌜=தியானம்செய்,
𑌤𑌰𑌸𑌾=சீக்கிரமாக,
𑌪𑌰𑌮𑌸𑍌𑌖𑍍𑌯𑌂 = மேலானசுகத்தை அல்லது மோக்ஷத்தை.
𑌵𑍍𑌰𑌜=அடை.

(தா-ம்.) நல்ல புத்தியை யுடையவனே கடம், மண், அணு, தூமம் அக்நி, மலை, துணி, நூல், முதலாகத் தர்க்கசாஸ்திரத்தில் வியவகரிக்கப்பட்டவைகளால் கொடியயமனை வெல்ல முடியுமா? தர்க்கவார்த்தைகளால் ஏன்வீணாக நெஞ்சை வறலடித்துக்கொள்கிறாய். சிவனது பாதாரவிந்தங்களைப்பாடி, சீக்கிரம் மோக்ஷ ஸாம்ராஜ்யத்தை யடைவாயாக. (௬)

[illegible]

[illegible]

ஸ்யாதி-வத்ஸே நஸாதீவ்யூஹதி ஸவிஷ்யேந்த்ரியே - உத்கரண
ஜாதம்ஸதரஸ்மெஷ கஶநரண்ம்ஹவத்திவியயாய-ஃ॥ எ॥

கயஃவு.	
வாஶிவ=பரமசிவனே!	புத்தி:=புத்தியானது
நத:=மனதானது,	தவ=உன்னுடைய
தெ=உன்னுடைய	யுநே=தியானத்திலும் [டும்
வாடாஜெ=தாமரைப்பூப்போன்ற திருவடியிலும்,	நயநயுரஜூட=கண்களிரண்
வவு:=வார்த்தையானது	தேவி ஷெ=உன் திருமேனியின்காட்சியிலும்
லெஷாத்ரஹணி தள=உன் ஸ்துதிகிரந்தங்களைச் சொல்லுவதிலும்,	நிவஸது=வஸிக்கட்டும்
கரள=இரண்டுகைகளும் [ம்	ஸதஃவரம்=இதற்குபிறகு
கூஹ்யவ-யரயாஹு=உன்பூஜையிலு	லொகவசா=வேறெந்த இந்திரியங்களாவது [களை
ஶ்ரூதி:=காதானது	வாரக்ஷாயாரு= இதரக்கிரந்தங்
கயாகணநவியாவலி=உன் கதைகளைக்கேட்பதிலும்	ஜாநே=நான் அறிகிறேன் (அறியேன் என்றபடி)

(தா-ம்.) என்மனம் உன் பாதங்களிலும், வாக்கு உன் துதிகளிலும், கைகள் உன் பூஜையிலும், காது உன் சரிதங்களைக்கேட்பதிலும், புத்தி உன் தியானத்திலும், கண்கள் உனு ஸ்வரூப வைபவத்திலும் ஸதா இருக்கும்படி அருள்புரிவாயாக. அப்படி அருள்வாயாகில் எவ்வாறு இதர நூல்களைக்கற்று வாணாளை வீணாளாக்க இடமுண்டாகும். (எ)

உரு॥ யதாவஸிஸ்ரூக்ஷாஜதஶிதிகாவாஶூநிஶணி
ஜடுஜெ வெஷெக்ஷீரம்ஹவதிசூமத்யூஷா
லஸவஸதிழுவு । தயா செவஹூரஜ்யா ஹஜதி
ஹவத்ஷநஜவஜநொ உஹாசெவெஶம் ஸுரம்
உதவிவ நஉஸுரவஶவஷெ॥ அ॥

ஸ॥ ஶ்ருஜஜநஜெநவஸவ-ரஹீஷீத விஜள லொவந ஶ்தத்யம்
கலெதாஹஜம்தீத்யதகூஹ॥ வ்யா ॥ யதாவஸிரிதி ॥ ஹெஶஹா
ஷெவாவரிதிஷூஜஷூவுகாஶரவெஹெவஶவெத ஸகலு ஹூ
தாயிவஹெத - ஜவஜநஃஸுஸ்ஷூரவஶஜாநாஜெநாஜந: - ஶூரம்ஶும்

ஸர்வநியந்தாரம் த்வாம் ஸர்வஜ்ஞம் மநஸி ஹ்ருதயே ந மத்வா மநஸா ச
நவபோத்ய த்யர்த்த: - பவதோ நாநவபோத்யதிவாத்யர்த்த: - ஸ்வ
தந்த்ரம் ஸ்வதந்த்ரதயா தவ ப்ரகாரயா தேவ இதி ப்ராந்த்யா பஜதி
ஸேவதே - அதிஷ்டாநாஜ்ஞாநஸ்யாப்யாஸே ஸமாநார்த்தாதி பாவ:
கிம்ப்ரகாரா ப்ராந்திரித்யத ஆஹ॥ ஶுக்தௌ ஶுக்திகாத்வாகார
ஸம்பந்தே தவாரோபாத்ரஜதஸ்தாவிஶேஷேணயதா - யத்ப்ரகாரா ரஜத
இதி ஸர்வாந்தி புத்தி: ஜ்ஞாநம் பவதி - காசாஶ்மநி ந்ந்தமாபே
மணிவத்ப்ரகாஶமாநஸ்ய ஸ்பிகாஶ்மாதி த்யர்த்த:- மணிரிதி மணித்வி
தி புத்தி: - பைஷ்டே பிஷ்ட விகாரே ஜலஉதகே க்ஷீரமிதி க்ஷீ
ரமிதி புத்தி: - ம்ருகத்ருஷ்ணாஸு மரீசிகாஸு ஸலிலமிதி ஜலமி
தி புத்தி:- யதா யத்ப்ரகாரா ததப்ரகாராப்ராந்த்யா ந்ய:॥

பதார்த்த:.

மஹாதேவ=தேவதேவனே
ஸர்வேஶ=ஸர்வேசனே
ஶுக்தௌ=சிப்பியில்
ரஜதமிதி=வெள்ளியென்றும்
காசாஶ்மநி=காச்சிக்கல்லில்
மணி:=இரத்தினமென்றும்
பைஷ்டே=மாவுகலந்த
ஜலே=தண்ணீரில்
க்ஷீரம்=பாலென்றும்
ம்ருகத்ருஷ்ணாஸு=கானல்நீரில்
ஸலிலம்=தண்ணீர் என்றும்
புத்தி:=புத்தியானது
யதா=எவ்விதமாய்
பவதி=உண்டாகின்றதோ
ததா=அவ்விதமாய்
ஜடஜந:=மூடனுன மனிதன்
ஈஶம்=ஈசுவரனை
த்வாம்=உன்னை
மநஸி ச=மனதிலும்
ந மத்வா=எண்ணாமல்
பவதந்யம்=உன்னைவிட்டு வேறொன்றை
தேவம்ப்ராந்த்யா=ஈசுவரனென்னும் பிரமையினால்
பஜதி=ஸேவிக்கிறான், அல்லது ஆச்ரயிக்கிறான்.

(தா-ம்.) ஓ பசுபதியே! சிப்பியை வெள்ளியென்றும், கற்களை மணியென்றும், மாநீரைப்பாலென்றும், கானலை நீரென்றும், எப்படி மயங்குகிறார்களோ அப்படியே, உனது ஸ்வரூபத்தைத்தெரிந்துகொள்ளமாட்டாத மூடர்கள் அனைத்திற்கும் நாதனுன உன்னை உள்ளி லுணராமல் மற்றைத் தெய்வங்களை ப்ராந்தியினுல் வணங்குகின்றார்கள். (அ)

𑌗𑌭𑍀𑌰𑍇 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌘𑍋𑌰
𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇 𑌶𑍈𑌲𑍇 𑌚 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾-
𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌜𑌡𑌮𑌤𑌿𑌃 । 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯𑍈𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑌸𑌿-
𑌜𑌮𑍁𑌮𑌾𑌨𑌾𑌥 𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨𑌾𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾-
𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌨 𑌇𑌹 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌕𑌿𑌮𑌹𑍋 ॥ ௯ ॥

𑌅𑌵𑌤𑌾𑌰𑌿𑌕𑌾 ॥ 𑌯𑍇𑌨𑌕𑍇𑌨𑌾𑌪𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑍇𑌨𑌭𑌗𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰𑌣𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍍𑌪𑌾𑌦𑌨𑍀𑌯𑌮𑌿𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌹 ॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾 ॥ 𑌗𑌭𑍀𑌰𑍇 𑌇𑌤𑌿 ॥ 𑌗𑌭𑍀𑌰𑍇 𑌅𑌗𑌾𑌧𑍇 - 𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇 𑌸𑌰𑌸𑌿 - 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌜𑌨𑌰𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇 𑌘𑍋𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌘𑍍𑌰𑌾𑌦𑌿𑌹𑌿𑌂𑌸𑍍𑌰𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌅𑌰𑌣𑍍𑌯𑍇 - 𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑍀𑌰𑍍𑌣𑍇 - 𑌶𑍈𑌲𑍇 𑌪𑌰𑍍𑌵𑌤𑍇 𑌚 𑌜𑌡𑌮𑌤𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿 𑌤𑌥𑌾 ॥ 𑌹𑍇 𑌉𑌮𑌾𑌨𑌾𑌥 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌵𑌤𑍀𑌪𑌤𑍇 - 𑌏𑌕𑌂 𑌚𑍇𑌤𑌃 𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍇 𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯 - 𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨 𑌅𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌤𑍁𑌂 𑌜𑌨𑌃 - 𑌇𑌹 𑌨 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 - 𑌕𑌿𑌮𑌹𑍋 ॥ ௯ ॥

𑌉𑌮𑌾𑌨𑌾𑌥=பார்வதிபதியான பரமசிவனே!
𑌜𑌨𑌃=உலகத்தார்
𑌗𑌭𑍀𑌰𑍇=ஆழமான
𑌕𑌾𑌸𑌾𑌰𑍇=மடுவிலும்
𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇=ஜனங்களில்லாத
𑌘𑍋𑌰𑌵𑌿𑌪𑌿𑌨𑍇=பயங்கரமான காட்டிலும்,
𑌵𑌿𑌶𑌾𑌲𑍇=விஸ்தாரமான
𑌶𑍈𑌲𑍇=மலையிலும்,
𑌕𑍁𑌸𑍁𑌮𑌾𑌰𑍍𑌥𑌂=புஷ்பத்திற்காக
𑌵𑌿𑌶𑌤𑌿=பிரவேசிக்கிறான்
𑌭𑍍𑌰𑌮𑌤𑌿=சுற்றவும் சுற்றுகிறான்
𑌏𑌕𑌂=ஒன்ருன
𑌚𑍇𑌤𑌃𑌸𑌰𑌸𑌿𑌜𑌂=மனதாகிற தாமரைப் புஷ்பத்தை
𑌭𑌵𑌤𑍇=உன்பொருட்டு
𑌸𑌮𑌰𑍍𑌪𑍍𑌯=கொடுத்து
𑌇𑌹=இவ்விடத்தில்
𑌸𑍁𑌖𑍇𑌨=சுகமாக

அவஸ்தாதும்=இருக்க
கிம்=என்
நஜாநாதி=அறிகிறதில்லை
அஹோ=ஆச்சரியம்.

(தா-ம்.) ஆழமாகிய மடுவிலும், ஜனஸஞ்சார மில்லாத கொடிய காட்டிலும், நெடியமலையிலும், புஷ்பத்திற்காக மூடர்கள் திரிகின்றார்கள். ஓ உமாபதே! ஏகமான தமது மனமென்னும் தாமரை மலரை உனக்கர்ப்பணஞ்செய்து நிச்சலராயிருக்க அறியார்கள். இதென்ன ஆச்சரியம். (௯)

௧௦|| நரத்வம் தேவத்வம் நகவநம்ருகத்வம் மஶகதா
பஶுத்வம் கீடத்வம் பவது விஹகத்வாதிஜந
நநம் | ஸதா த்வத்பாதாப்ஜஸ்மரணபரமாநந்த
லஹரீ விஹாராஸக்தம் சேத் ஹ்ருதய மிஹ கி
ம் தேந வபுஷா ||

அ || ஶ்ரேயஸே நரதேஹோபாவம் நாஸ்தி ஸ்வஹஸ்தநிஜநாநி பவிஷ்யந்தி தத்ர தஸ்யைவ ப்ரதாநம் குர்வம் பவிஷ்யதி ஜந்மஸாபல்யம் த்ராவிதத்வத்பாதாப்ஜஸ்மரணம் ஶ்ராவயந்நாஹ || ஶ்ரீ || நரத்வமிதி || நரத்வமித்யாதிஜநநம் ஶ்ரேயஸே ஏவ பவது - அஸ்து ததா யத்தம் நர விஹகத்வாதிஜநநம் ஶ்ரேயஸ்கரமேவ பவது - நரத்வம் நரபாவ: - தேவத்வம் தேவபாவ: நகவநம்ருகத்வாதிகமபி ததாஸ்து நரத்வம் நரபாவ: - தேவத்வாதி நாம்யாத்யா நக த்வாதிகமபி ததாஸ்து நரத்வம் நரஹாவ: - தேவத்வாதி பாவாதேராத் மத்ஸ்ய தேவோபாய: - ஹ்ருதயம் யதி த்வதிஹ நராதிஹாவேஷு - ஸதா ஸர்வதா த்வத்பாதாப்ஜஸ்மரண பரமாநந்தலஹரீ விஹாராஸக்தம் - த்வ த்பாதாப்ஜஸ்மரண மேவ பரமாநந்த: - ஜந்மஜநகயோர்மோக்ஷவிஶேஷ த்வத்பாதாப்ஜஸ்மரண ஸ்யாநந்தரூபேண தஸ்ய லஹரீ - ஆநந்தஸ்ய ஸ்வரூபஸ்யாநந்தரூபேண தஸ்ய லஹரீ - தரங்காவளி: தத்ர விஹார: ப்ரவேஶ: - தஸ்மிந்நாஸக்தம் பக்திஸ்நாதம் தத்ர விஹார: ப்ரவேஶ: - தஸ்மிந்நாஸக்தம் பவதி சேத் - தேந வபுஷா கிம் கிமபி - நவிஹ ந்ருத்யதி த்வா - ஸர்வம் ஸமமேவேத்யர்த்த: || ௧௦ ||

நரத்வம்=மனிதத்தன்மையும்
தேவத்வம்=தேவத்தன்மையும்
நகவநம்ருகத்வம்=மலை காடுநாடு
 கால்ஜந்து துஷ்டமிருகங்கள்
 இவைகளுடைய தன்மையும்,
மஶகதா=கொசுவாயிருத்தலும்
பஶுத்வம்=பசுவாயிருத்தலும்
 (ஸாதுவான ஜந்துவாயிருத்
 தலும்)
கீடத்வம்=புழுத்தன்மையும்
விஹகத்வாதி= பக்ஷியின் தன்மை
 முதலியதான

ஜநநம்=பிறப்பானது
ப⁴வது=உண்டாகட்டும்
ஹ்ருத³யம்=மனதானது
இஹ=இந்தஜன்மத்தில் கிடைத்த
எந்த ஜன்மத்திலும்
ஸதா³=எப்பொழுதும்
த்வத் பாதா³ப்³ஜஸ்மரணபரமாநந்த³லஹரீ விஹாராஸக்தம் சேத் = உன்னுடைய தாமரைப்பூபோன்றதிருவடிகளை நினைத்தலாகிற மிகுந்த சந்தோஷத்தினுடைய பிரவாகத்தில் விளையாடுவதில் ஆவலுடையதாகவிருந்தால்
தேந=அந்த
வபுஷா=சரீரத்தினால்
கிம்=என்னகெடுதிஉண்டாகிறது (ஒன்றுமில்லை.)

(தா-ம்.) மனிதன், தேவன், மலை, வனம், மிருகம், பக்ஷி, கொசுகு, பசு, புழு முதலான பல பிறவிகளில் பூர்வஜன்ம கர்மாதினத்தால் எந்தப்பிறவியை யடைந்தாலும், என் மனம் மாத்திரம் எப்பொழுதும், உன்பாத பத்மத்தை ஸ்மரித்தலாகிய பரமானந்த வெள்ளத்தில் மூழ்கி களிக்கப்பெறுவேணாயின் மேற்கூறிய வுடல்களால் எனக்கு நேரும்குறையென்ன? எப்பிறப்பாலும் குற்றமில்லை. (க0)

கக॥ வடுர்வா கே³ஹீ வா யதிரபி ஜடீ வா தத³ிதரோ நரோ வா ய꞉ கஶ்சித்³ப⁴வது ப⁴வ கிம் தேந ப⁴வதி । யதீ³யம் ஹ்ருத்பத்³மம் யதி³ ப⁴வத³தீ⁴நம் பஶுபதே ததீ³யஸ்த்வம் ஶம்போ⁴ ப⁴வஸி ப⁴வபா⁴ரம் ச வஹஸி॥ ௰க॥

ஸ॥ உத்தீர்ணஜநநி꞉ ஶேஷாவிஷயாத் த்வத்பாத³ஹ்ருத³யஸ்ய ஶிவாயிநதாஸ்வேந தத்³தா⁴ரணம் யத³ப்ரத்யாஹாராஸ்ததா² ஹ॥ ஸ்யா॥ வடுர்வேத்யாதி³॥ வடுர்ப்³ரஹ்மசாரீ வா கே³ஹீ வா க்³ருஹஸ்தோ² வா யதிர்வா ஸந்ந்யாஸீ வா - ஜடீ வா ஜடாதா⁴ரீ வா தத³ிதர꞉ தத³ந்ய꞉ ய꞉ கஶ்சித் நர꞉ மநுஷ்ய꞉ - ப⁴வது அஸ்து - தேந காரணேந ஹே ப⁴வ ஶம்போ⁴ கிம் கிம் ப்ரயோஜநம் ப⁴வதி ந கிமபி ப்ரயோஜநம் - ஹே பஶுபதே ஸகலஜீவாதி⁴நாயக யதீ³யம் யத்ஸம்ப³ந்தி⁴ - ஹ்ருத்பத்³மம் ஹ்ருத³யகமலம் ப⁴வத³தீ⁴நம் யதி³ த்வத³தீ⁴நம் சேத் ததீ³ய꞉ தத்ஸம்ப³ந்தீ⁴ த்வம் ப⁴வஸி ச - ஹே ஶம்போ⁴ ச ப⁴வபா⁴ரம் ஸம்ஸாரபா⁴ரம் வஹஸி தா⁴ரயஸி - ஸ்வஹ்ருத³யாத்³யாஸ்ரிதேஷு

யேவிஜநஃ ஸ்வய்யே…க ஆநாஸ்ருதிஃ மநஸ்ஸமே | தேநாஸ்ய

தஸ்யாஃ - யஃ ப்ரஹ்மசாரீ யதிர்வா க்ருஹீ வநஸ்தோ வாபி தஸ்ய

க்ஷேமங்கார த்வயி ஸர்வ - ஸம்ஸாரதுஃக்கதநநந்தநாரணவு

வாஹநாஹிதம் ஸ்வதீதிவ உதவ்ய || கக ||

பதம்.	யதி=ஆனல்
ஸவ=பரமசிவனே!	பர்ஹவஸே த=சர்வேசனே!
வடுர்வா=பிரமசரியமானலும்	யதீயம்=எவனுடையதான
கேஹீவா=கிரகஸ்தனானலும்	ஹ்ருத்கமலம்=மனதாகிய தாமரைப்
யதிர்வா=ஸன்னியாசியானலும்	பூவானது
ஜடீவா=ஜடையுடையவனனலும்	ஸவாயத்தம்=உனக்கு ஸ்வாதீன
வானப்பிரஸ்தனானலும்	மாயிருக்கிறதோ
ததிதரஃ=அவர்களல்லாத	ஶம்போ=ஸுககாரணனே
யஃகஶ்சிந்நரோவா=எந்த ஒரு	த்வம்=நீ
மனிதனானலும்	தஸ்ய=அவனைச்சேர்ந்தவனாக
ஸவது=ஆகட்டும்	ஸவஸி=ஆகிருய்
தேந=அதனல்	ஸம்ஸாரஸ்ய= ஸம்ஸாரமாகிற சு
கிம்=என்னகெடுதி	மையையும்
ஸவதி=உண்டாகிறது	வஹஸி=சுமக்கிருய்

(தா-ம்.) பிரம்மசர்ய, கிரகஸ்த, வானப்பிரஸ்த, ஸந்யாஸஎன்னும் ஆச்ரமங்களில் எந்த ஆச்ரமத்திலிருந்தால் தானென்ன? ஆச்ரமத்தாலென்னபயன், பூதாதிபதியான உன்னிடத்தில் எவன் மனம் ஸமர்ப்பிக்கப்படுமோ அவனுக்கே நீஸ்வாதீனமாய் அவன்ஸம்ஸாரத்தையும் தாங்குகிருய். (கக)

உ௨|| கூஹாயாம கேஹேவா பஹிரபிவநேவா

ஜிரஸிவா ஜலேவா வஹ்நௌவா வஸது

வஸதேஃகிம்வதஹோ | ஸதாயஸ்யைவாந்

தஃகரணமபி ஶம்போ தவபதே ஸ்திதஞ்

சேத்யோகோஸௌஸசபரமயோகீஸசஸுகீ ||கஉ||

ஶ || ஶவலோசந் தோஷி யஸிவஸ்ருக்த் ஸ்வயஸ்யேவ ஸம்பாதயே

ஶிஷ்யோக்தாக்ஷா தேஶேஷு ஶ்வஹாஸ்திஜகுவாவஸாதிஸ்ஶிவஸாக்ஷாரவிதா

ஸ்ரீதகிகஷாநஃ காரணஸ்யசேவஶிஷ்யம்ஸம்வாஷயணாஹ|| வ்யா||

குஹாயாமிதி ‖ குஹாயாம் கிரிகுஹாயாம் கேஹே வா க்ருஹே வா பஹி
ர்வா ஹ்யுபதேஶே வநே வா காநநே வா அத்ரிஶிகரே பர்வதா
க்ரே வா ஜலே வா ஸலிலே வா வஹ்நௌ வா வஹ்நிமத்யே வா யஸ்
ய வா ஸ்வாமிந் வஸது வா ஸம்ப்ரதி — வஸதே: கிம் ப2லம் கிம்
ப்ரயோஜநம் — வத — இதம் — ஸதா — யஸ்ய அந்த:கரணமபி — யஸ்ய
புருஷஸ்ய அந்த:கரணம் சித்தம் — ஶம்போ ஸுககாரண — தவ பதே
ஏவ ஸ்தி2தம் சேத் — ஸோ(அ)ஸௌ ஸர்வதா யோகீ — ஶிவயோக: — ஸ ச ஏவ
பரமயோகீ — ஸ ச ஸுகீ — ஸ ச ஏவ ஸுகீ — ஸர்வோத்தம
யோக — ஸ ச — ஸகலஸுகஸம்பந்ந — பரமாநந்தயோக்ய
ஸ்தித இத்யர்த2: ‖ கஉ ‖

பதவுரை.

குஹாயாம்=பர்வதத்தினுடைய குகையிலாவது
கேஹே வா=வீட்டிலாவது
பஹிரபி=வெளியிலாவது
வநே வா=காட்டிலாவது
அத்ரிஶிகரே = பர்வதத்தினுடைய நுனியிலாவது
ஜலே வா=தண்ணீரிலாவது
வஹ்நௌ வா=நெருப்பிலாவது எந்த மனிதனும்
வஸது=வஸிக்கட்டும்
வஸதே:=வஸித்தலால்
கிம்=என்ன
ப2லம்=பிரயோஜனம்
வத=இதை நீ சொல்
சேத்=ஆனால்
ஶம்போ=ஸுககாரணனே!
யஸ்ய=எந்தபுருஷனுடைய
அந்த:கரணமபி=மனதும்
ஸதா=எப்போதும்
தவ=உன்னுடைய
பதே ஏவ=திருவடியிலேயே
ஸ்தி2தம்=நிலைத்ததோ
அஸௌ=அதுதான்
யோக:=யோகம்
ஸ ச=அவன் தான்
பரமயோகீ=மேலான யோகத்தையுடையவன்
ஸ ச=அவன் தான்
ஸுகீ=ஸுகத்தையுடையவன் (மோக்ஷசுகத்திற் குரியவன்)

(தா-ம்.) மலைக்குகையிலோ, வெளி ப்ரதேசத்திலோ, வீட்டிலோ, காட்டிலோ, மலையினுச்சியிலோ, நீரிலோ, நெருப்பிலோ எவ்விடத்திலிருந்தும் தான் என்ன பிரயோசனம். எவருடைய மனம் எப்போதும் ஓ ஈஶ்வரா உன்னுடைய சாரவிந்தத்தில்

பதிந்திருக்கின்றதோ அவரே மகா யோகிகளும், ஸாதகவந்தர்களு (கஉ)
மாவார்கள்.

[illegible]

[illegible]

ஸம்ஸ்ரவநே = ஸர்வேசனே!

அஸாரே = ஸாரமற்றதாயும்

நிஜஸுக நாசநே = தன் ஸ்வரூப

மான பரமாத்மாவினுடையஸே

வைக்கு அல்லதறியானத்திற்கு

வெகுதூரமாயுமிருக்கின்ற

ஸம்ஸாரே = பிறப்பிறப்பாகிய

ஸம்ஸாரத்தில்

ஜடமதியா = நன்மை தீமை அறி

யாத மந்தபுத்தியினால்

ஸம்ஸாரே=சுழல்கிறவனையும்
அந்தம்=குருடனையுமிருக்கிற
மாம்=என்னை
பரமக்ருபயா = மேலானதயவி
னால்
பாதும்=காப்பாற்ற
உசிதம்=தகும்
தீந:=எளியவன்
மதந்ய:=என்னைவிட வேறொருவன்
தவ=உனக்கு
க:=யார் இருக்கிறார்
க்ருபணரக்ஷாதிநிபுண:= தீனர்களை காப்பாற்றுவதில் மிக வல்லமைபொருந்திய
த்வதந்ய:=உன்னைவிட வேறு
மே=எனக்கு
சரண்ய:=அண்டினவர்களைக்காப்பாற்ற சக்தியுடையவனாக
த்ரிஜகதி=மூவ்வுலகத்திலும்
கோவா=யார்தானிருக்கிறான்.

(தா-ம்.) ஓ பசுபதே! உன்னுடைய பஜனையை யொழிந்து அஸாரமான ஸம்ஸாரத்தில் கிடந்துழலும் விவேகசூன்யனான என்னை தயவோடு ரக்ஷித்தில் உசிதமாகும். என்னிலுமெளிந்தவர்கள் உலகில் யாவர்? உன்னை விட தீனர்களை ரக்ஷிக்கவல்லவர் யாவர் ஒருவருமில்லையல்லவா. (கங)

கச|| ப்ரபுஸ்த்வம் தீநாநாம் கலு பரமபந்து: பசுபதே
ப்ரமுக்யோऽஹம் தேஷாமபி கிமுத பந்துத்வமநயோ: |
த்வயைவ க்ஷந்தவ்யா: சிவ மதபராதாச்ச ஸகலா:
ப்ரயத்நாத் கர்தவ்யம் மதவநமியம் பந்துஸரணி: || கச ||

க|| ஸ்வஸ்ய த்ருடதரம் பந்துத்வமேவ ப்ரதர்சயந் ஸம்மேமநாப ராயிணம் ஸ்வாமிநம் ப்ரதி ரக்ஷதிதி மேதுந்யஸ்யா ஸ்திரமநாப்ராய மேவ ஸ்வயம் திவ்யதுவம் யதாரேவவாதயதி || வ்யா || ப்ரபுஸ்த்வ மிதி|| ஹே பசுபதே த்வம் ப்ரபு: தீநாநாம் அகிஞ்சநாநாம் கலு பரமபந்து: பரமோ பந்து: ஸ்வாமீ பவஸி - ப்ரமுக்ய: தேஷாம் தீநாநாம் மத்யே அஹம் ப்ரமுக்ய: ப்ரதாநம் பவாமி - அநயோ: ஆவயோ: பந்துத்வம் கிமுத வக்தவ்யம் கிம் ஹே சிவ த்வயைவ மதபராதா: ஸகலா: க்ஷந்தவ்யா: ... ப்ரயத்நாத் மம அவநம் ... கர்தவ்யம் ... இயம் பந்துஸரணி: ...

ஸாரணி:-ஸம்பந்தோ நாவயோ: பசுபதே ஸம்பந்த ... க்தவ்ய

ராதம் ஸகலம் மதீயமபராதம் க்ஷந்தவ்யமித்யேவ:॥ கச॥

ஸர்வசக்தே=ஸர்வேசனே!
ஸ்ரீமான்=எல்லாம் செய்யவல்லவரான
த்வம்=நீர்
தீநாநாம்=எளியோர்களுக்கு
ப்ரதாநஸ்ம்பந்தீ = முக்கியமான சுற்றத்தானல்லவா?
தேஷாமபி=அந்த எளியோர்களுக்குள்ளும்
அஹம்=நான்
ஆத்ய:=மிக்க முதன்மை (ஆகையால்)
அநயோ:=இந்த நம்மிருவர்களுக்கும் (உள்ள)
ஸம்பந்தம் = உறவின் தன்மையை
வக்தவ்யா = சொல்ல வேண்டிய
தென்ன?
சிவ=மங்களகரனே!
ஸகலா:=எல்லாவிதங்களான
மதீயா:=என்னுடைய குற்றங்களும்,
த்வயைவ=உம்மாலேயே
க்ஷந்தவ்யா:= பொறுத்துக்கொள்ளத்தக்கவைகள்
மதவநம்=என்னைக் காப்பாற்றுதலும்
ப்ரயத்நாத்=முயர்ச்சியெடுத்துக் கொண்டு
கர்தவ்யம்=செய்யத்தக்கது
இதம்=இதுதான்
ஸம்பந்தஸரணி:= உறவினர்களுடைய வழி.

(தா-ம்.) ஓ பசுபதே நீ தீனபாவ நிவர்த்தன சமர்த்தனுதலின் தீனர்களுக்குப் பரமபந்துவல்லவா? அந்த தீனர்களில் நான் முதல்வனுதலின், நமக்கு வேறு பந்துத்வம் சொல்லவேண்டியதில்லை. ஆதலின் நான் செய்த சமஸ்தமான அபராதங்களையும், பொறுத்து என்னைக் காத்தருளல் உனக்குக்கடமையாகும். இதுவே பந்துக்கள் செய்யும்வகை. (கச)

௨௫॥ உபேக்ஷா நோ சேத் கிம் ந ஹரஸி பவத்த்யாநவிமுகாம்
துராசாபூயிஷ்டாம் விதிலிபிம் அசக்தோ யதி பவாந்।
சிரஸ்தத் வைதாத்ரம் நநகலிகயா யா குஸுமநா
க்வ வா நிர்ப்பாக்யம் க்ருதம் நகரோ நவஸ்ரீர் ந ததே॥ ௰௫॥

சு॥ ஸுவிது ஸ்ம்ஸாரவ்யாபேக்ஷாரோஹணம்கூர்தத்வீம்னோர ... ஷேஷ ஸர்வ ... தேவநோ தப்ரோ ...

யாஷ॥ வ்யா॥ உபேக்ஷதி॥ ஷேஷ ஸர்வ ... தத்வ ... நதபோ ...

உபேக்ஷா பவதீதி ப்ரத்யுக்தி - ஸர்வம் நோசேத் - துராசாபூயி ஷ்டாம் துஷ்டேஷு விஷயேஷு ஆசா துராசா தயா பூயிஷ்டாம் தத் ப்ரசுராம் இதி வ்யஞ்ஜிகா இதி பாவ: - ஸதத பவத்த்யான விமு காம் பவதீயத்யானம் விஜாதீய ப்ரத்யயாந்தரித ஸஜாதீய ப்ர த்யயப்ரவாஹ: தஸ்மாத் விமுகாம் தத்ரஹிதாம் ஜீவாதி இதி பாவ: - விதி லிபிம் ப்ரஹ்மண: லிபிம் ரேகாரூபாம் லலாடலிபிம் கிமிதி நஹ ரஸி நாசயஸி தத்ராஹ அசக்த இதி - யதி ப்ரபுரபி பவாந் அ சக்தோஸி - நநகலு நகைரபி தலயிதும் அசக்யம் ஸுவ்ரு த்தம் ஸுதராம் வ்ருத்தம் ... வைதாத்ரம் விதாதுஸம்ப ந்தி சிர: ... யதா பவதி ததா ... கரந க முகேநைவ ஹஸ்தநகாக்ரேணைவ கதம் வா லுலிதம் - சேதனகாரணவிசிஷ்டம் - ... ஸாத்யாநுகுணே க்ஷாபரிஹரணீயேதி பாவ: - ... ॥ கரு॥

(பத-ர்.)

பசுபதே=ஸர்வேசனே!

உபேக்ஷா=(என்னைக்காப்பாற்றுகிற விஷயத்தில் உனக்கு) வெறுப்பு

நோசேத்=இல்லாதிருந்தால்

துராசாபூயிஷ்டாம்=கெட்ட ஆசையால் நிறைந்ததாயும்

பவத்த்யாநவிமுகாம் = உன்னுடைய தியானத்திலிருந்து விமுகமாயுமிருக்கிற

விதிலிபிம்=பிரம்மனுடைய எழுத்தை (தலை எழுத்தை)

கிம்=ஏன்

நஹரஸி = போக்கடிக்கின்றாயில்லை (அழிக்கின்றாயில்லை)

பவாந்=நீர்

அசக்தோயதி=அப்படி அழிக்கச் சக்தியற்றவராயிருந்தால்

நநகலு=நகத்தினால் கிள்ளக் கூடாததாயும்

ஸுவ்ருத்தம்=மிகக்கெட்டியாகவுமிருக்கிற

தத்=அந்த

வைதாத்ரம் = பிரம்மனுடைய தான

சிர:=தலையானது

நிர்யத்நம்=முயற்சியன்றி

கதம்வா=எவ்விதமாய்த்தான்

கரநகமுகேநைவ= கைநகத்தின் நுனியினாலேயே

லுலிதம்=கிள்ளப்பட்டது.

(தா-ம்.) ஓ சாம்பசிவ! என்னை ரக்ஷிப்பதில் உனக்கு உபேக்ஷை யில்லாவிடில், உன் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானிக்கவொட்டாமலடிக்கும் என் தலையிலெழுத்தை ஏன் போக்கவில்லை? அப்படிச் செய்ய உனக்கு சாமர்த்திய மில்லையோ? அந்தப் பிரம்மதேவனது ஐந்தலைகளில் உனக்கு அபராதம்செய்த ஒரு தலையைக்கிள்ளியெறியவில்லையோ. ஸாமர்த்திய மில்லையென்றெப்படிச் சொல்லலாம். ()

௨௫. விரிஞ்சிர்தீர்காயுர்பவது பவதா தத்பர
ஶிரஶ்சதுஷ்கம் ஸம்ரக்ஷ்யம் ஸ கலு புவி
தைந்யம் லிகிதவாந் । விசார꞉ கோ வா மாம்
விஶதக்ருபயா பாதி ஶிவ தே கடாக்ஷவ்யா
பார꞉ ஸ்வயமபி ச தீநாவநபர꞉ ॥ ௨௫ ॥

[illegible]

(கயு-டு)
விரஞ்சி=நிர்மலஸ்வரூபனே!
ஶிவ=ஆநந்தரூபனே!
விரிஞ்சி:=பிரம்மன்
தீர்காயு:= நீடித்த ஆயுளையுடையவன் (வெகுகாலமுயிரோடிருப்பவன்)
பவது=ஆகட்டும்
தத்பஞ்சஶிரஸ்சதுஷ்கம்=அவனது வேறுதலைகள் நான்கும்
பவதா=உம்மால்
ஸம்ரக்ஷ்யம்=நன்றாய் காக்கப்படத்தக்கனவைகளாகட்டும் (ஏனென்றால்
ஸ:=அந்தபிரம்மன்
பூமௌ=பூலோகத்தில்
தைந்யம்=எளிமைத்தன்மையை (என் தலையில்)
லிகிதவாந்=எழுதினவனல்லவா?
தீநாவநைகரஸ:= எளியவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் ஆவலுடையதான
தே=உன்னுடைய
கடாக்ஷவ்யாபார:= கடைக்கண்பார்வையின் செயலானது
ஸ்வயமேவ=தானே
மாம்=என்னை
பாதி=காப்பாற்றுகிறது (ஆதலால்)
விசார:=விசாரமானது
கோவா=எது (ஒன்றுமில்லை)

(தா-ம்.) பிரமதேவன் தீர்க்காயுஸுடன் வாழக் கடவன். உன்னால் கிள்ளியெறியப்பட்ட தலைபோக நின்றதலைகள் நான்கும் ரக்ஷிக்கப்படுவன ஆகுக. இப்படிப் பிரார்த்திக்கக் காரணம்யாதெனில், அப்பிரமன் தீனபாவத்தை ஜனங்கள் தலையிலெழுதுவதினாலும், உம்முடைய கடாக்ஷ வியாபாரம் தீனரை ரக்ஷிப்பதில் மிகவும் ஆசையுடையதாதலினாலும், என்னை அவசியம் ஸம்ரக்ஷிக்கும். எனக்கு யாதும் கவலையில்லை. (கசு)

கஎ॥ ஃபலாத்³வா புண்யாநாம் மயி கருணயா வா
த்வயி விபோ⁴ ப்ரஸந்நேऽபி ஸ்வாமிந் ப⁴வத³மல
பாதா³ப்³ஜயுக³லம் । கத²ம் பஶ்யேயம் மாம் ஸ்த²
க³யதி நம: ஸம்ப்⁴ரமஜுஷாம் நிலிம்பாநாம்
ஶ்ரேணிர்நிஜகநகமாணிக்யமகுடை:॥ ௭ ॥

அ॥ ஸ்வகடாக்ஷ ஸந்தோஷிதோऽப்யேந விநா ஸ்வாதாரவிந்த³த³ர்ஶநம் நபுஷ்யதீதி தத்³த³ர்ஶந விக்⁴நகலாபஶ்ரீ ஸ்வயாத்³ருஶோ லோகதி க்ருதோ ஹ ॥ ஸ்ரா ॥ ஃபலாத்³வேதி ॥ ஹேவிபோ ஹேஸ்வாமிந்

வ்யாவல்கத்தோத்த்யாஹாரா: - புண்யாநாம் ஸங்காதாநாம் வா ஹேதோர்வா காருண்யாத்வா ஹேதோர்வா ஸர்வாத்மந் - ஸர்வேஶ வா தாவகா ப்ரஸந்நோ வா ஸுஸ்வரம் த்வயி விலஸிதே த்வத்பாதாப்ஜத்வயம் ஸதா ப்ரஸாதாதி ஸ்வபாதாப்ஜத்வயம் ஸ்வச்சம் கதம் பஶ்யேயம் ஸதா வாதா ஸ்வபாதாப்ஜத்வயம் வா தவ கஸ்யோ ஸம்ப்ரமஜுஷாம் த்வயி வா தவ ஸ்வகீயம் - த்வயாய ஸர்வம் ஸம்ஸம்க்ருதம் வதந்தி கதம் - ஸ்ஹம் கயம் பஶ்யேயம் நிர்ஜராணாம் ஶ்ரேணி: யம் வகம் நம:ஸம்ப்ரமஜுஷாம் நிர்ஜராணாம் ஶ்ரேணி: ஷாம் தஜாரம் நிர்ஜராணாம் ஶ்ரேணி: - கிரீடகோடி நிஜகநககிரீடகோடி: வதி ஜக நககோடிக்ருதா: கநககிரீடாநி தா நீ நிஜ - கநககிரீடகோடி ஸ்தகயதி - நிஜா நிஜகநககிரீடா யாம் ஸ்தகயதி கநகோடிக்ருதா நிஜகநக கிரீடகோடி யாம் ஸ்தகயதி ஹி ஸ்தம்பம் - ஸ்வபாதாப்ஜத்வயம் கயம் ஸ்வகம்॥

விபோ=எங்கும் நிறைந்தவனே
ஸர்வாத்மந்=எல்லாவற்றையும் தனக்குஸ்வாதீனமாகவுடையவரே
புண்யாநாம்=புண்யர்களுடைய (நற்செயல்களுடைய)
ஹேதோ=ப்ரயோஜனத்தினாலா [வது
த்வயி=என்னிடத்தில்
காருண்யாத்வா=தயவினாலாவது
த்வயி=நீர்
ப்ரஸந்நோவா=கண்ணுக்கெதிரே தோன்றி பிரசாதத்தைச் செய்கிறவராயிருந்தபோதிலும்
ஸ்வபாதாப்ஜத்வயம்= தங்களழுக்கற்ற திருவடித்தாமரைகளிரண்டையும், (இரண்டு சரணாரவிந்தங்களையும்)
கயம்=எப்படி
பஶ்யேயம்=நான் பார்ப்பேன்
நம:ஸம்ப்ரமஜுஷாம் = நமஸ்காரஞ் செய்வதில் பரபரப்பையடைந்தவர்களான
நிர்ஜராணாம்=தேவர்களுடைய
ஶ்ரேணி:=கூட்டமானது
நிஜகநககிரீடகோடி:=தங்கத்தினால்செய்யப்பட்ட தங்களுடையமாணிக்க கிரீடங்களினாலே
யாம்=என்னை
ஸ்தகயதி=மறைக்கும்படிச் செய்கின்றது.

(தா-ம்.) ஓ ஈஸ்வரா! நான் செய்த புண்யபலத்தினாலோ உன் பெருங்கருணையாலோ, உனது அநுக்ரஹத்தை நான்பெற்றும் உன் பாதாரவிந்தங்களை நான் தரிசிக்கப்பெற்றேனில்லை. ஏனெ

னில், உம்மை நமஸ்கரிப்பதில் மிக்க ஆசையுடைய தேவர்கள் தம்து மணி மயமான மகுடங்களால் என்னைத்தடுத்து விடுகின்றார்களே. (கஎ)

உ௫|| [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] கஅ||

[illegible] ||கஅ||

[illegible]=பரமசிவனே!

[illegible]=ஜனங்களுக்கு

[illegible] = உயர்ந்ததான (மோக்ஷம்முதலிய)பிரயோஜனங்களை அருளபவர்.

[illegible]=நீர்

[illegible]=ஒருவரே

[illegible] = விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள்

[illegible]=உம்மையே காரண

மாக உடையதான (உன்னால் கொடுக்கப்பட்டதான

திவ்யவடிவம்=தேவர்களுக்குரிய தான (வைகுண்டம் முதலிய) இருப்பிடங்களை

வஹதே:=வகிக்கிறவர்களாகி

வடநாவி=மறுபடியும்

ஸஜதே=(உம்மையே) ஸேவிக்கிறார்கள்)உபாசிக்கிறார்கள்

தவ=உமமுடைய

தாக்ஷிண்யம்=தாக்ஷிண்யமானது (பிறருடையபிரயோஜனத்தை யேமுக்கியமாய்ச்செய்யும்தன் மையானது)

கியதா=எவ்வளவு? (அளவிற்கடங்காதது) [ம்

மெஸாவ=என்னுடைய ஆசையும் கியதி=எவ்வளவு? இதுமளவிற் கடங்காதது)

ஶ்ரக்ஷா=என்னைக்காப்பாற்றுதலை

கருணாவ-ஶித-ஶா= தயவினால்நிறைக்கப்பட்டகண்பார்வையினால்

கதா=எப்போது

வஹவி-வகிப்பாய்(பார்ப்பாய்)

(தா-ம்.) ஓ ஜஸ்வரா! ஜனங்களுக்குக் கோரின பலன்களைக் கொடுப்பவன் நீயொருவனே. விஷ்ணு முதலான தேவர்களெல்லாரும் உன்னால் கொடுக்கப்பட்ட வைகுண்டாதி பதவிகளைப்பெற்று மறுபடியுமுன்னை ஸேவிக்கிறார்கள். உன் தாக்ஷிண்யத்திற்களவேது? என்னாசைக்கும் அளவேது? ஆதலின் எப்பொழுதும் என்மேல் கருணைகடாக்ஷம் வைத்தருள்வாயாக. (கஅ)

உ௬ ॥ ஶுஶாஸாஸ்ருயிஷெ ஶுஶாயிவஶ்ரஹஉபாஸவ
ஶிகெ ஶஶிஜெ ஸவஸாஜெ ஶஶித நிருபிய
ஶஶ்வஜ நகெ ஶாயாஸம்கிஂ கஷ்வநயவி
கவெஸ்ரவக்ஶதிய வஜெயம் ஸ்ரீகிஞ்டெ-தவ
ஶிவக்ஶதாஶ-ஶாவஶவயஃ॥ கசு॥

க॥ வஶவ-ஶவிநு வஜெஷ்ரஹஶிஶவா: ஸ்ரா(ம்)விஶஜதஜக்ர
க்ஶம்ஶஜஶாநாயவ்ரஹணெ(ம்)ஶ்ரவெணக்ரியஶாணா ஶவக்ஶகிம்வ
ஶ்ராவெஶ்வஶஜஶநஸ்ரதநெநாவிக்ஶதாஶ-கதாம் நிஶ்ரிநெநாகி
வ்ரா ॥ ஶஶாஸாஹஶியிடைஷ-நிம்ஜி கவிஷயெஷ
க்ஶஸாவ்ரவ்ருத்தி: - கயாஸஶியிடைஷ வஹஶைஷகதவஶவஷஶாய
வஶ்ரஹஶாரவடிகெஷஶயிவா: ஶஷநூவதய:கெஷாம்ஶ
ஹாணி ஶநிஶாணிகெஷாம்ஶா ராணிஷ்ரவெஶஶாஶ-ஶா: தாகி வட

பதீதி கஷ்டகஃ - துஷ்டதுராதீஶைஃ ஸஹிதஃ துஷ்டம் அவஸாநம் ய
ஸ்ய துஷ்டம் துரிதநிலயே துரிதாநாம் பாபாநாம் நிலயே ஸ்தா
நே துஃகஜநகே துஃகோத்பாதகே ஸம்ஸாரே ஜநநம
ரணாதிரூபஸம்ஸாரே மதாயாஸம் மதீயம் ப்ரயாஸம்
ந்தம் கஸ்ய ப்ரியஸ்ய ப்ரஹ்மணஃ உபக்ருதயே உபகாராய த்வம்
நாஶயஸி நாபநயஸி கிம் - நாபநுதஸி கிம் - கிமிதி ப்ரூ
ஹிவத ப்ரூஹி- இதமேவேதி வத த்வம் - இயம் ஸகோ
பகாரணவிஷயிகா ப்ரீதிஶ்சேத் - ஹே ஶிவ தவ விஶேஷஜ
நா நாம் வயமேவ க்ருதார்தாஃ ப்ராப்தப்ரயோஜநாஃ ஸவிஷ்யாமஃ ஸ்வ
திரிக்தே - ஸர்வேஷாம் ஸாக்ஷிகதை வ்யுஸ்தோ ஸம்யோஜிதேக
தே நவஸம்ஸாரதுஃகம் க்ருதார்தா ஸவிஷ்யாமீதி வ்யஞ்ஜிதம் ஸவி
தார்தாஃ|| கஎ||

துராஶாபூயிஷ்டே = கெட்ட ஆசையினால் நிறைந்ததாயும்	கஸ்ய = பிரம்மனுடைய
துராதீஶத்வாரகடகே = கெட்ட அரசர்களுடைய வீட்டு வாசலில் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கிறதாயும்	உபக்ருதயே = உபகாரத்தின் பொருட்டு
துரந்தே = முடிவற்றதாயும்	வ்யபநயஸி கிம் = போக்கடிக்கிறீரா என்ன?
துரிதநிலயே = பாபங்களுக்கு இருப்பிடமாயும்	வத = நீ (இதை) சொல்
துஃகஜநகே = துக்கத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாயுமிருக்கிற	ஶிவ = பரமசிவனே
ஸம்ஸாரே = (பிறப்பிறப்பாகிய) ஸம்ஸாரத்தில்	தவ = உனக்கு
மதாயாஸம் = யான் படுகின்ற துன்பத்தை	இதம் = இந்த
	ப்ரீதிஶ்சேத் = அன்பு இருக்குமேயானால்
	வயம் = நாங்கள்
	க்ருதார்தாஃ கலு = பிரயோஜனத்தை அடைந்தவர்களாகஆய் விடுவோமல்லவா?

(தா-ம்.) துராசைப் பெருக்கமுள்ளதாய், துஷ்ட ராஜாக்களின் கிரஹத்வாரத்தில் திரிந்துழல்வதாய், அந்தமில்லாததாய், பாவங்களுக்கிருப்பிடமாய், ஜநநமரணாதி ரூபமாயிருக்கும் ஸம்ஸாரத்

தில் உழலும் என் பிரயாஸத்தை நீக்காதது என் தலையில் உன் பக்
தனை பிரமனெழுதிய எழுத்துத் தவறிப்போனால் அப்பிரமனுக்கு
மகிமை குறைந்து போமேயென்று அவனை உயர்த்தும் பொருட்
டோ? ஓ ஈஸ்வரா! உமக்கு ஸ்வபக்தோபகாரமான ப்ரீதி இப்ப
டிப்பட்டதானால் நாம் கிருதார்த்தர்களாகத் தடையென்னவுள்ளது.

உகு॥ ஸதா மோஹாடவ்யாம் சரதி யுவதீநாம் குச
கிரௌ நடத்யாஶாஶாகாஸ்வடதி ஜடிதி
ஸ்வைரமபித꞉ கபாலிந் பிக்ஷோ மே ஹ்ருதய
கபிமத்யந்தசபலம் த்ருடம் பக்த்யா பத்த்வா ஶிவ உ௦॥
பவததீநம் குரு விபோ॥

[illegible]

கபாலிந்=(பிரமனுடைய) மண்டையோட்டையேந்தியவனே!
ஶிவ=மங்களஸ்வரூபனே!
விபோ=எங்கும் நிறைந்தவனே!
ஸதா = எப்போதும் (மனக்குகை[ரகாட்டில்]
ங்கு)
மோஹாடவ்யாம்= அஜ்ஞானமாகி

சரதி=திரிகிறது
யுவதீநாம்= பருவப்பெண்களு
டைய
குசகிரௌ =ஸ்தனமாகியமலையில்
நடதி=கூத்தாடுகிறது
ஆஶாஶாகாஸு=(பிள்ளை பெ
ண்டுமுதலியவைகளிலுண்டா

(கும்) ஆசையாகிய கிளைகளிலும் — ஹ்ருதயகபிம் = மனக்குரங்கை

஝டிதி = விரைந்து — பக்த்யா = பக்தியால் (கயிற்றால்)

அபித: = நாலுபக்கத்திலும் — த்ருடம் = கெட்டியாக

ஸ்வைரம் = தனதிஷ்டப்படி — பத்வா = கட்டி

அடதி = திரிகிறது — பவததீனம் = உன்வசமாய்

அத்யந்தசபலம் — மிக்கசஞ்சலமானது — குரு = செய்துகொள்.

மே = என்னுடைய

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா! எப்போதும் ஸம்ஸாரமாகிய காட்டில் அலைவதாய், ஸ்திரீகளின் ஸ்தனமாகியபர்வதத்தில் நாட்டியஞ்செய்வதாய், புத்ர தாராதிகளிடத்தில் வைத்த ப்ரேமையாகியமரக்கிளைகளில் தாவித்திரிவதாய், க்ஷணமாத்திரமும் நிச்சலன மில்லாமலுழல்வதாகிய எனது மனக்குரங்கைப் பக்தி யென்னும் கயிற்றினால் கெட்டியாகக்கட்டி உனக்கு ஸ்வாதீனமாக்கிக் கொள்வாயாக.

உக॥ த்ருதிஸ்தம்பாதாரம் த்ருடகுணநிபத்தாம் ஸ
கமநாம் விசித்ராம் பத்மாட்யாம் ப்ரதிதிவஸஸ
ந்மார்ககடிதாம் । ஸ்மராரே மச்சேத: ஸ்புட
படகுடீம் ப்ராப்ய விஶதாம் ஜய ஸ்வாமிந் ஶ
க்த்யா ஸஹ ஶிவகணை: ஸேவித விபோ॥உக॥

அ॥ [illegible]

[illegible]

ஸ்மரமே-மன்மதனுக்குச் சத்துருவே!

ஸ்வாமிந்=எல்லாவற்றையும் ஸ்வாதீனமாக உடையவனே!

[ப்ரமதகணை:-பிரமதகணங்களினால்

ஸேவித=வணங்கப்பட்டவனே!

ஶிவ=மங்களகரனே!

விபோ=எங்கும் நிறைந்தவனே!

யஷ்டிஸ்தம்பாகாரம்=(விஷயங்கள் நித்தியமென்கிற) தாரணையாகிற (கூடாரமிருப்பதற்காதாரமான நடுத்)தூணைப்பிடிப்பாகவுடையதாயும்

த்ருட...=கெட்டி-யான குணங்களாகிற (கயிறுகளால்) கட்டப்பட்டதாயும்

ஸஞ்சாரம்=நினைத்த இடங்களுக்குப்போகுதலையுடையதாயும்

விவிதாம்=அநேகவித கெட்டவாஸனைகளையுடையதாயும், பச்சைமுதலிய அனேகவர்ணங்களை உடையதாயும்

ஸதாஸ்யாம்-பணத்தாசையுடன் கூடினதாயும், தாமரைப்பூமுதலிய சித்திரங்களுடன் கூடினதாயும்

ப்ரதிதிவஸஸந்மார்க்ககடிதாம்-தினந்தோறும்பிரம்மத்தைத் தே[டு]வதில்சேர்க்கப்பட்டதாயும்;

னந்தோறும்நல்லவழியின்ஸமீபத்தில் செல்லப்பட்டதாயும் விஶதம்=வெளுப்பாயும் (நிர்மலமாயும்) இருக்கிற மம தந்மந:கூடம்= என்னுடையமனதாகிறபிரகாசிக்கிறகூடாரத்தை ஸஹ ஆர்யயா=அம்பிகையுடனே ப்ராப்ய=அடைந்து ஜய=எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக விளங்குவீராக.

(தா-ம்.) ஓ மஹாதேவா! தைரியமாகிய ஸ்தம்பத்தைஆதாரமாக வுடையதும், பலமான த்ரிகுண காரியபூத தேகாதிகளால் கட்டப்பட்டதும், கமனத்தை யுடையதும்,நாநாவர்ணங்களையுடையதும்,பத்மாகாரமானதும், லக்ஷ்மியுக்தமானதும், தினந்தோறும்; பிர்மவிசாரத்திலும், ராஜமார்க்கத்திலும் நிற்பதுமான என் மனமாகிய கூடாரத்தில் பார்வதி தேவியோடும் வந்திருப்பாயாக. (உக)

உஉ ॥ ப்ரலோபாத்யைரர்த்தாஹரணபரதந்த்ரோ
தநிக்ருஹே ப்ரவேஶோத்யுக்தஸ்ஸந் ப்ரமதி பஹுதா
தஸ்கரபதே । இமம் சேதஶ்சோரம் கதமிஹ
ஸஹே ஶங்கர விபோ தவாதீநம் க்ருத்வா
மயி நிரபராதே குரு க்ருபாம்॥ 22॥

[illegible]

[illegible] - அயம் சேதஶ்சோரஶ்சேத் ஸகல தஸ்கரேஷ்வேவ ஜாதமாத்ர [illegible] - [illegible] ஸ்ரீ [illegible] ப்ரலோபா4த்3யை: அர்தா2ஹரணபரதந்த்ர: த4நிக்3ருஹே [illegible] ப்ரவேஶோத்3யுக்த: ஸந் [illegible] தஸ்மிந் ப்ரவேஶோத்3யுக்தஸ்ஸந் [illegible] ஸந் நிஶ்சோத்3யுக்தஸ்ஸந் உத்3யோகீ3 ஸந் [illegible] - [illegible] - ப3ஹுதா4 அநேகப்ரகாரேண [illegible] - [illegible] விஶிஷ்டம் சேதஶ்சோரம் [illegible] இதா3நீம் தவ [illegible] கத2ம் ஸஹே [illegible] - நிரபராதே4 நிர்தோ3ஷே மயி - க்ருபாம் [illegible] - நிரபராதா4யைவ [illegible] [illegible] க்ருபாம் குர்விதி [illegible] || ௨௨ ||

ஶங்கர=மங்களத்தைச்செய்கிற வனே!

தஸ்கரபதே=திருடர்களுக்குத் தலைவனே!

விபோ4=எங்கும்நிறைந்தவனே!

ப்ரலோபா4த்3யை:=பேராசைமுதலியவைகளால்

அர்தா2ஹரணபரதந்த்ர:=(பிறருடைய)திரவியங்களை அபஹரித்துக்கொண்டுவருவதில் பராதீனமான என் மனதாகிய திருடன்,

த4நிக்3ருஹே=பணமுள்ளவர்களுடையவீட்டில்

ப்ரவேஶோத்3யுக்த:ஸந்=புகுவதற்கு முயற்சியுடையவனாகிக்கொண்டு

ப3ஹுதா4=அநேகவிதமாக

ப்4ரமதி=சுற்றுகிறான்

இமம்=இந்த

சேதஶ்சோரம்=என்மனதாகிற திருடனை

இஹ=இப்பொழுது

கத2ம்=எவ்விதமாய்

ஸஹே=(நான்)பொறுப்பேன்

[ஆகையால் இந்த மனதாகிய திருடனை]

தவ=உனக்கு

அதீ4நம்=ஸ்வாதீனமாக

க்ருத்வா=செய்துகொண்டு

நிரபராதே4=குற்றமற்ற

மயி=என்னிடத்தில்

க்ருபாம்=தயையை

குரு=செய்.

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா! லோபமுதலிய குணங்களால் பணம் பறித்தலிலே நினைவாயிருக்கும் என் சித்தமான திருடன் பணக்காரர்கள் வீட்டில் பிரவேசிப்பதில் உத்யுக்தனாகிப் பலவிதமாகத்திரிகின்றான். இக் கள்வனை நான் எவ்வாறு பொறுப்பேன்? அவனை

உமது ஸ்வாதீன மாக்கிக்கொண்டு குற்றமில்லாத என்னிடத்தில் தயவுசெய்தருளும். (௨௨)

௨௩|| கரோமி த்வத்பூஜாம் ஸபதி ஸுகதோ மே பவ
விபோ விதித்வம் விஷ்ணுத்வம் திஶஸி கலு
தஸ்யா: ஃபலமிதி | புனஶ்ச த்வாம் த்ரஷ்டும்
திவி புவி வஹன் பக்ஷிம்ருகதா-
மத்ருஷ்ட்வா தத்கேதம் கதமிஹ ஸஹே ஶங்கர விபோ || ௨௩ ||

[illegible] ௨௩||

விபோ=எங்கும்நிறைந்தவனே!
த்வத்பூஜாம்=உன்னுடையபூஜையை
கரோமி=(நான்) செய்கிறேன்
ஸபதி=உடனே
மே=எனக்கு
ஸுகத:=(பிரம்மானந்த)சுகத்தைக்கொடுக்கிறவனாக
பவ=ஆகிவிடு
தஸ்யா:=அந்தபூஜைக்கு
ஃபலமிதி=பிரயோஜனமென்று
விதித்வம் = பிரமனாயிருத்தலை

யாவது
விஷ்ணுத்வம் = விஷ்ணுவாயிருத்தலையாவது
திஶஸி வா = கொடுத்தால்
விபோ = எங்கும் நிறைந்தவனே!
ஶங்கர = ஸுகத்தை செய்கிறவனே!
புநரபி = மறுபடியும்
திவி = ஆகாயத்திலும்
புவி = பூலோகத்திலும் (பாதாளத்திலும்
த்வாம் = உன்னை (உன்னுடைய தலையையும் காலையும்)
த்ரஷ்டும் = பார்க்க
பக்ஷிம்ருகதாம் = பறவை (அன்னம்) நாலுகால்ஜந்து (பன்றி) இவைகளின் தன்மையை
வஹந் = வகிக்கிறவனாகி
அத்ருஷ்ட்வா = (உன் தலையையும் காலையும்) காணாமல்
தத் து:கம் = அந்த துக்கத்தை
கதம் = எவ்விதமாய்
ஸஹே = பொறுப்பேன்.

(தா-ம்.) ஓ நிர்மல ஸ்வரூபனே! உன்னுடைய இரண்டு பாதங்களையும் பூஜிக்கும் எனக்கு நீ நித்யானந்த ஸுகத்தைப் பலனை அருள்வாயாக. விதித்வம், விஷ்ணுத்வம் முதலான பதவிகளை நான் பெற விரும்பேன். ஏனெனில், அவர்களைப்போல அன்னரூபத்தையும் பன்றி ரூபத்தையுமெடுத்து; மேலும் கீழும்சென்று, உன் முடியையும் அடியையும் காணாமல் அதனால் வரும் துக்கத்தை நான் பொறுக்க வல்லெனல்லேன். (௨௫)

௨௬|| கதா வா கைலாஸே கனகமணிஸௌதே
ஸஹ கணைர் வஸன் ஶம்போரக்ரே ஸ்
புடகடிதமூர்தாஞ்ஜலிபுட: | விபோ ஸாம்ப
ஸ்வாமின் பரமஶிவ பாஹீதி நிகதன் விதா
த்ரூணாம் கல்பான் க்ஷணமிவ விநேஷ்யாமி
ஸுகத:|| ௨௬||

௧ || ஶாஶ்வதஸாம்ராஜ்யஸம்ப்ராப்த்யுத்தரகாலம் ஸாயுஜ்யமுக்தி
தம் - ஸபரிஜநஸாம்பஸந்நிதிவாஸம் கதா பவிஷ்யதீதி காங்க்ஷ
ஞ்சம்பஸஹாநந்தயதி || வ்யா || கதாவேதி || கைலாஸே
பரமேஶ்வரநிவாஸஸ்தாநே கனகமணிவிராஜமாநே ஸ்வர்ண
நிர்மிதஸௌதே கணை: ஸஹ வஸன் ...

[illegible]

௨௪||

கைலாஸே = கைலாஸபர்வதத்தில்

கநகமணிஸௌதே = தங்கத்தினுல் கட்டப்பட்டதும் இரத்தினத்தினு லிழைக்கப்பட்டதுமான உப்பரிகையில்

ஶம்போ: = பரமசிவனுடைய

அக்ரே = முன்னிலையில்

ப்ரமதகணை: = பிரமதகணங்களுடனே

வஸந் = வஸிக்கிறவனுயும்

ஸ்புடகடிதமூர்த்தாஞ்ஜலி...

புடஃ = பிரகாசிக்கும்படி தலைமேல் கூப்பப்பட்ட அஞ்ஜலிஹஸ்தனாயிருக்கிறவன்

விபோ = எங்கும்நிறைந்தவனே!

ஸாம்ப = அம்பிகையுடன் கூடியவனே!

ஸ்வாமிந் = எல்லாவற்றையும் தனக்குஸ்வாதீனமாகவுடையவனே

பரம = எல்லோருக்கும் மேலானவனே!

ஶிவ = மங்களத்தைச் செய்கிறவனே!

பாஹீதி = காப்பாற்று என்று

நிகதந் = சொல்லுகிறவனாய்க்கொண்டு

ஸுகதஃ = சுகமாக

விதாத்ரூணாம் = அனேகபிரமர்களுடைய

கல்பாந் = கல்பங்களை

க்ஷணமிவ = ஒரு நொடிப்பொழுதைப்போல்

கதா வா = எப்போதுதான்

விநேஷ்யாமி = போக்கடிப்பேனோ?

(தா-ம்.) ஐயனே! உன்னுடைய நிவாஸ ஸ்தானமான கைலாஸ பர்வதத்தில், ஸுவர்ணமணிமயமான மேடையில் ப்ரமதகணங்களோடு கூடி, உன் ஸந்நிதானத்தில் நின்று, இரண்டுகைகளையும் சிரஸின்மேல் கூப்பி, ஓ ஈஶ்வரா! ரக்ஷிப்பாயென்று சொல்லித் துதித்து, அந்த ஸுகாநுபவத்தால் அநேகபிரமகற்பங்களை க்ஷணகாலமாக எப்போது கழிக்கப்போகிறேனோ? (௨௬)

௨௭|| ஸ்தவைர் ப்ரஹ்மாதீநாம் ஜயஜயவசோபிர் நியமிநாம்
கணாநாம் கேலீபிர் மதகலமஹோக்ஷஸ்ய ககுதி |
ஸ்திதம் நீலக்ரீவம் த்ரிநயநம்
உமாஶ்லிஷ்டவபுஷம் கதா த்வாம் பஶ்யேயம்
கரத்ருதம்ருகம் கண்டபரஶும் || ௨௭ ||

அ || ப்ரகாராந்தரேணாபி ஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரார்த்தயதே || வ்யா || ஸ்தவைரிதி || ப்ரஹ்மாதீநாம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுப்ரப்ருதீநாம் ஸர்வேஷாம் தேவாநாமித்யர்த்தஃ ஸ்தவைஃ ஸ்தோத்ரைஃ ஸ்துதிரூபை ரேயஸ்துதம் நியமிநாம் ஸததாநுஷ்டிதயமநியமாதிகாநாம் யோகிநாம் ஜயஜயவசோபிஃ ஜயஜயேதி ஶப்தைஃ ப்ரார்த்திதம் கணாநாம் நந்திப்ருங்கிப்ரப்ருதீநாம் கேலீபிஃ லீலாபிஃ காதிவிநோதைஃ ப்ரமோதிதம் மதகலமஹோக்ஷஸ்ய மதேந கலஃ ... மதகலஶ்சாஸௌ மஹோக்ஷஶ்ச திமயேந கலஃ ...

அத்ர ப்ரதாதிநா நிர்வாதநாடகம் தஸ்ய ககுதி விம்போகா
ரோம்ஸவாவகுக்ஷி ப்ருஷ்டே வ்ருஷபஸ்யாக்ர ஸ்திதம்
ஸேவிதாம்ஸம் — நீலக்ரீவம் நீலா க்ரீவா கண்ட: யஸ்ய தம் நீலக்ரீவம் — த்ரி
நயநம் த்ரீணி நயநாநி யஸ்ய தம் உமாஶ்லிஷ்டவபுஷம் உமயா வா
மபாகே ஆஶ்லிஷ்டம் ஆலிங்கிதம் வபு: தேஹ: யஸ்ய தம் கரத்ருத
ம்ருகம் கரேண ஹஸ்தேந த்ருத: ம்ருக: ஸாரங்க: யேந தம் — கண்ட
பரஶும் கண்டித: பரஶு: குடாரோ யஸ்ய தம் ஏதாத்ருஶ
குணவிஶிஷ்டம் — த்வாம் கதா த்ருஷ்டிகோசரம் பஶ்யேயம் ஸாக்ஷாத்க
ரவாணி ஸந்தோஷாயேதி‖ உரு‖

ப்ரஹ்மாதீநாம்=பிரம்மன் முதலி
யதேவர்களுடைய
ஸ்தவை:=ஸ்துதிகளோடும்
நியமிநாம்=இருடிகளுடைய
ஜயஜயவசோபி:=ஜயஜய என்
கிறவார்த்தைகளோடும்
கணாநாம்=நந்தி, பிருங்கி, சண்
டி, முதலான பிரமதகணங்க
ளுடைய
கேலீபி: = (பாட்டு முதலிய)
விளையாட்டுகளோடு (கூடின
வனையும்)
மதகலமஹோக்ஷஸ்ய = கொழுப்
பினலழகான பெரிய எருது
வுடைய (நந்தியினுடைய)
ககுதி=திமிலில் கொண்டையில்

ஸ்திதம்=இருக்கிறவனையும்
நீலக்ரீவம்=கறுத்த கழுத்தை யு
டையவனையும்
த்ரிநயநம் = மூன்று கண்களை
யுடையவனையும்
உமாஶ்லிஷ்டவபுஷம்=பார்வதி
யினால் ஆலிங்கனம்செய்யப்ப
ட்டசரீரத்தையுடையவனையும்
கரத்ருதம்ருகம்= கையில்தரிக்கப்
பட்டமானை யுடையவனையும்
கண்டபரஶும் = பரசு மான் ம
ழுவேந்தினவனையுமிருக்கின்ற
த்வாம்=உன்னை
கதா=எப்போது
பஶ்யேயம்=(நான்)பார்ப்பேன்.

(தா-ம்.) பிர்மாதிதேவர்களுடைய தோத்திரங்களாலும் இருஷிகளின் ஜயஜயகோஷங்களாலும், ப்ருங்கி முதலானப்ரமதகணங்களின் நிருத்த கிதாதி விலாசங்களாலும், ஸந்தோஷமடைந்து விருஷபாரூடனாய், நீலகண்டமும், த்ரிநேத்திரமும், உமாதேவியார் இடதுபாகமும், கையில் மானுமழுவுமாய் விளங்கும் உனது திருமேனிக் கோலந் தரிசிக்கப் பெறுவ தென்றோ. (உரு)

௨௬|| கதா³ வா த்வாம் த்³ருஷ்ட்வா கி³ரிஶ தவ பாதௌ³ ஶ்ரேயஸௌ
த்⁴ருத்வா ஹஸ்தாப்⁴யாம் ஶிரஸி நயநே வக்ஷஸி வஹந் | ஸமாஶ்லிஷ்யாக்⁴ராய
ஸமுந்நித்³ரஜலஜஸௌரபா⁴ந் வாஸநாந் [illegible]
ப்³ரஹ்மாத்³யை: [illegible] அநுப⁴விஷ்யாமி [illegible] || ௨௬||

க || [illegible]

[illegible] ௨௬||

[illegible] - தாத்பர்யஸங்க்ஷேப: ||

கி³ரிஶ=பர்வதத்தில் படுத்திருப்பவனே!

த்வாம்=உன்னை

த்³ருஷ்ட்வா=பார்த்து

தவ=உன்னுடைய

பாதௌ³ ஶ்ரேயஸௌ=சுபத்தைச் செய்கிறவைகளான இரண்டு பாதங்களையும்

ஹஸ்தாப்⁴யாம்=என் இரண்டு கைகளாலும்

த்⁴ருத்வா=பிடித்துக்கொண்டு

ஶிரஸி=தலையிலும்

நயநே=கண்ணிலும்

வக்ஷஸி=மார்பிலும்

வஹந்=வகிக்கிறவனான நான்

ஸமாஶ்லிஷ்ய=கட்டிக்கொண்டு

ஸமுந்நித்³ரஜலஜஸௌரபா⁴ந் = மலர்ந்த தாமரைபுஷ்பங்களின்வாசனையை உடையவைகளான

வாஸநாந்=நல்லவாஸனைகளை

ஆக்⁴ராய=முகர்ந்து

ப்³ரஹ்மாத்³யை:=பிரம்மன் முதலியவர்களாலும்

அலப்⁴யாம்=அடையக்கூடாத

முத³ம்=ஸந்தோஷத்தை

கதா³ வா=எப்போது தான்

அநுப⁴விஷ்யாமி=அனுபவிக்கப் போகிறேனோ?

(தா-ம்.) ஒ பர்வதத்தில் ஶயனித்திருக்கும் சிவனே! உன்னைத் தரிசித்து உன்னிரண்டு பாதங்களையும் கையினால்பிடித்து என் தலையிலும், கண்களிலும், மார்பிலும் ஒற்றி, ஆலிங்கனம் செய்து கமலகந்தாக்ராணம் செய்து, பிரம்மாதிகளுக்கும் அடைதற்கரிய அளவில்லாத சந்தோஷத்தை எப்போது அநுபவிக்கப் போகிறேன். (உசு)

உஎ॥ 𑌕𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌹𑍇𑌮𑌾𑌦𑍍𑌰𑍌 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶 𑌨𑌿𑌕𑌟𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌧𑌨
𑌪𑌤𑍌 𑌗𑍃𑌹𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌰𑍍𑌭𑍂𑌜𑌾𑌮𑌰𑌸𑍁𑌰𑌭𑌿
𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑌣𑌿𑌗𑌣𑍇 । 𑌶𑌿𑌰𑌸𑍍𑌥𑍇 𑌶𑍀𑌤𑌾𑌂𑌶𑍌 𑌚
𑌰𑌣𑌯𑍁𑌗𑌲𑌸𑍍𑌥𑍇𑌽𑌖𑌿𑌲𑌶𑍁𑌭𑍇 𑌕𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌦𑌾
𑌸𑍍𑌯𑍇𑌽𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑍁 𑌭𑌵𑌦𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌮𑌮 𑌮𑌨𑌃 ॥ உஎ ॥

[illegible] ॥ உஎ ॥

கடவை.

கிரிஶ = பர்வதத்தில் படுத்திருப்பவனே!

மேரு = தங்கமலையான து, அல்லது மேருமலையான து

கரஸ்தே = வில்லாகக்கையிலிருக்கும்போது

தநபதிஃ = பணத்திற்கதிபதியான (குபேரன்)

நிகடஸ்தே = ஸமீபத்திலிருக்கும்போது

ஸுரஶாகீ = தேவலோகத்திலுள்ள மரங்கள் (கல்பவிருக்ஷம்)

தேவர்களின் பசு (காமதேனு)

நினைத்ததைக்கொடுக்கும் இரத்தினம் இவைகளுடைய கூட்டமான து

க்ருஹஸ்தே = வீட்டிலிருக்கும்போது

ஶீதாம்ஶு = குளிர்ந்தகிரணங்களையுடைய சந்திரன் [து

ஶிரஸ்தே = தலையிலிருக்கும்போ

ஸகலம் ஶுபம் = எல்லாமங்களங்களும்

சரணயுகஸ்தே = கால்களிரண்டிலுமிருக்கும்போது

அஹம் = நான்

கம் = எந்த

அர்த்தம் = வஸ்துவை

தாஸ்யாமி = உனக்குகொடுக்கப் போகின்றேன்

மம = என்னுடைய

மநஃ = மனதான து

த்வதர்த்தம் = உன்பொருட்டு

அஸ்து = ஆகட்டும்.

(தா-ம்.) ஓ சிவனே! மேருபர்வதமான து உன் கையிலும், குபேரன் உன் பக்கத்திலும், கற்பகவிருக்ஷம், காமதேனு, சிந்தாமணி என்பவை உன் கிரகத்திலும், சந்திரன் சிரஸிலும், ஸகலமங்களங்களும் உன் பாதங்களிலும் இருக்கையில், எந்தப்பதார்த்தத்தை உனக்கு நான் கொடுக்க வல்லேன். உன்னிடத்தில்லாததும் என்னிடத்துள்ளதுமான என் குற்றமுற்றமனஸை நீ பெற்றுக்கொள்வாயாக. (உ எ)

உ௮॥ ஸாரூப்யம் தவ பூஜநே ஶிவ மஹாதேவேதி ஸங்கீர்தநே ஸாமீப்யம் ஶிவபக்திதுர்யஜநதா ஸாங்கத்ய ஸம்பாஷணே । ஸாலோக்யம் ச சராசராத்மகதநுத்யாநே பவாநீபதே ஸாயுஜ்யம் மம ஸித்தமத்ர பவதி ஸ்வாமிந் க்ருதார்தோஸ்ம்யஹம் ॥ உ௮॥

அ || வக்ஷஸ்தாடநேந அந்தகஸ்ய கடோராபஸ்மாரஸ்ய ... க்ருதாஞ்ஜலி: ஸத் ... இதி || வ்யா || ஸாரூப்யமிதி || ஹே ஸ்வாமிந் ஸ
வர்யஸ்ய - தவ பூஜநே ஸதி ஸாரூப்யம் ஸாரூப்ய
தாவிஶிஷ்டவதி ஹே ஶிவ மஹாதேவ - இதி ஏவம் ஸங்கீர்த்தநே
ஸதி தவ ஸாமீப்யம் ஸமீபவர்த்தித்வம் ஶிவம் பக்த்ய ஸாங்கத்யம்
ஸங்கதஸ்ய பாவ: ஸாங்கத்யமேவ ... ஸம்பாஷ
ணம் ஸம்லாப: ... ஸாங்கத்யஸம்பாஷணம் ஶி
வபக்தி: ஶிவபக்திரேவ துர்யா: ... தாம் வஹந்தீதி ஶி
வபக்திதுர்யா: ஜநா: தேஷாம் ஸமூஹ: ஜநதா - ஶிவ
பக்திதுர்யஜநதா தஸ்யா: ஸாங்கத்யஸம்பாஷணே ஸதி
ஸாலோக்யம் ஸமாநலோகவாஸித்வம் ஸமாநலோகஸ்ய பாவ: ஸா
லோக்யம் ஸமாநலோகவர்த்தித்வம் சராசராத்மக தநுத்யாநே ஹே பவாநீப
தே ... பவாநீபதி ... ஸதி ... ஹே
ஸ்வாமிந் ... கர்த்தா ...
தஸ்ய ... ஹே பவாநீபதே
... ஸாயுஜ்யம் ...
... ஸித்தம் ... ஸாயுஜ்யஸ்ய
... க்ருதார்த: ...
... ஸ்வாமிந் ... || ௨அ||

ஹவாநீபதே = பார்வதீநாதனே
தவ = உன்னுடைய
பூஜநே = பூஜையில்
ஸாரூப்யம் = ஸாரூப்யமும் (உன்னுடைய உருவத்திற்குச் சரியான உருவத்தை உடையவனாயிருப்பதும்
ஶிவ = ஶிவனே!
மஹாதேவ = மஹாதேவனே !
இதி = என்று
ஸங்கீர்த்தநே = ஸங்கீர்த்தனஞ் செய்வதில் (அன்போடுசொல்லுவதில்)
ஸாமீப்யம் = ஸாமீப்யமும் உன்ஸமீபத்திலிருப்பதும்
ஶிவபக்திதுர்யஜநதா ஸாங்கத்யஸம்பாஷணே = பரமசிவனிடத்திலுண்டாகும்பக்தியாகிற சுமையைச்சுமக்கிறவர்களான ஜனக்கூட்டங்களின் (சிவபக்தர்களுடைய) சேர்க்கையில் பேசுதலும்

ஸாலோக்யம் = ஸாலோக்கியமும் (உன்னோடு சரியான ஒரே உலகத்திலிருப்பவனும்)

சராசராத்மகதநுத்யாநே = ஜங்கமஸ்தாவரரூபமான உன் திருமேனியின் தியானத்தில்

ஸாயுஜ்யம் = ஸாயுஜ்யமும் (உன்னுடைய ஐக்யமும்)

மம = எனக்கு

ஸித்தம் = கிடைத்தது (உண்டாகிறதாக)

பவதி = ஆகிறது

ஸ்வாமிந் = ஸர்வேசனே!

அஹம் = நான்

அத்ர = இந்த ஜன்மத்திலேயே

க்ருதார்த்த: = பிரயோஜனத்துடன் கூடினவனாக

அஸ்மி = ஆகிறேன்.

(தா-ம்.) ஓ ஸ்வாமி! உன் பூஜை செய்துகொண்டிருக்க எனக்கு, உனக்கு ஸமானமான ரூபமும், உன் நாமஸ்மரணை செய்துகொண்டிருக்க உன் லோகத்தில் நிவாஸமும், உன் பக்தஜன ஸமூகத்தோடு உன் கதா ஸம்பாஷணம் செய்துகொண்டிருக்க உன் ஸாந்நித்ய நிவாஸமும், ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான உனது திவ்யமங்கள விக்ரகத்யானம் செய்ய இந்த ஜன்மத்திலேயே எனக்கு ஸாயுஜ்யமும் உண்டாகும். அதினால் நான் கிருதார்த்தனாகுவேனன்றோ. (உஅ)

உகூ॥ த்வத்பாதாம்புஜமர்சயாமி பரமம் த்வாம் சிந்தயாம்யந்வஹம்
த்வாமீஶம் ஶரணம் வ்ரஜாமி வசஸா த்வாமேவ யாசே விபோ ।
வீக்ஷாம் மே திஶ சாக்ஷுஷீம் ஸகருணாம் திவ்யைஶ்சிரம் ப்ரார்த்திதாம்
ஶம்போ லோககுரோ மதீயமநஸ: ஸௌக்யோபதேஶம் குரு ॥ உகூ ॥

அ ॥ பூர்வப்ரகாரேண ஸதா ப்ரார்த்தயதே ॥ த்வா ॥ ஸ
தீ ॥ ஹே ஶம்போ லோககுரோ ப்ரகாரேண ஸர்வதீதி விஶேஷ்யஸம்
போதி: - ஸகலஸம்ஸாரஹேதுபூத: - பரமம்ஸமோக்ஷ
ப்ரத: - த்வத்பாதாம்புஜம் தவ பாதம் அம்புஜமிவ கோமலம் ஸம்
ஸ்பர்ஶமாத்ரேண பவபயம் ஹரதி இதி ததேவாம்புஜம் - காயிகவாசிகமாநஸாதிபி: அர்ச
யாமி - அந்வஹம் தினே தினே ஸதா ஸர்வதா ஸ
யாமி சிந்தயாமி - விஶ்வேஶம் ஈஶம் ஸர்வகர்த்தாரம் த்வா
மேவ ஶரணம் வ்ரஜாமி - அர்ஜாநஹேதுமஹாநம் த்வாம் கு
ருவரம் ஶரணம் யாசே - யாசம் பரமஜ்ஞாநப்ரதாதாரம்
ஸாக்ஷாத்ஸம்ரக்ஷணம்

ஶரணம் ஜநநமரணப4ய நிவாரகம் வ்ரஜாமி ப்ரபத்3யே - வசஸா
வாகி3ந்த்3ரியேண த்வாமேவ - ஏவகாரேண தே3வதாந்தரம் யாசே
க3தே: ஸம்வ்யாவர்த்யதே இஷ்டம் யாசே தாத்ருஶம் க3ந்த4ஸாமீப்ய
ஸ்வாஸ்த்2யம் யாசே ப்ரார்த்2யே தச்ச லக்ஷ்யம் கிமிதி சேத்3ஆஹ - தி3வ்யை
ரேவ தாவத் தத் தே3வை: தே3வஸம்தே3ஶாஸ்வஜநகமோக்ஷரூபஸ்யா
மோக்ஷ நாம லக்ஷணம் ப்ரார்த்2யமாநஸ்யாபி ப்ரகாஶகரம்
ஸ்யாம் தி3வ்யை: ஸர்வை: தே3வை: சிரம் சிரகாலாத் ப்ரார்தி2தா
ஸகாருண்யாம் கருணா ஸஹிதாம் ப்ரேக்ஷ்யா ஸஹவர்த்திநீ இதி
ஸகாருண்யாம் தாம் சாக்ஷுஷீம் சக்ஷு:ஸம்ப3ந்தி4நீம் கடாக்ஷவீக்ஷ
ணரூபாம் - தி3ஶ தே3ஹி - ஸுக2வதே3வ ஸௌக்2யம் ஸ்வாதே3யம் தஸ்ய தத்
ஸுக2ஸ்வரூபம் ப்3ரஹ்ம தத்ஸ்வரூபதே3ஶம் குர்வாத்மந: ப்3ரஹ்மதா
தா3த்ம்யபோ3த4நம் குரு இதி ப்ராய: - லோகஸ்ய ஸம்ப3ந்தி4
லோகஸ்ய ஸௌக்2யோபதே3ஶம் குரு குருஷ்வ விஷயஸுக2
வ்யாவ்ருத்திபூர்வகம் ஆத்மஸ்வரூபதத்த்வ ஸௌக்2யம் ப்3ர
ஹ்மாநந்த3ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநயாவந் க்ருதமிதி ஜ்ஞேயம்॥ ௨௧॥

விபோ=எங்கும்நிறைந்தவனே!

த்வத்பாதா3ம்போ3ஜம்=உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை,

அர்சயாமி=பூஜிக்கின்றேன்,

அந்வஹம்=தினந்தோறும்

பரமம்=உயர்ந்தவனை

த்வாம்=உன்னை

சிந்தயாமி=நினைக்கிறேன் (தியானம்செய்கிறேன்)

ஈஶம்=ஜகதீசனை

த்வாம்=உன்னை

ஶரணம்=(ஸம்ஸாரத்தினின்று காப்பாற்றுகிறவனாக)

வ்ரஜாமி=அடைகின்றேன்

வசஸா=வாக்கினால்

த்வாமேவ=உன்னையே

யாசே=(எனக்குவேண்டியதை) கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்

ஶம்போ=ஸுககாரணனே!

தி3வ்யை:=தேவர்களால்

சிரம்=வெகுகாலமாய்

ப்ரார்த்தி2தாம் = விரும்பப்பட்டதாயும்

ஸகாருண்யாம் = தயவுடன் கூடியதாயும்

சாக்ஷுஷீம்=கண்ணுடையதாயிருக்கிற

வீக்ஷாம்= (கடைக்கண்) பார்வையை

மே=எனக்கு

திஶ=கொடு

ஶம்போ=ஸுகத்தைச் செய்பவனே

லோககுரோ=பக்தஜனங்களுக்குத் தத்துவத்தை உபதேசிக்கிறவனே!

மதீயமநஸ:=என் மனதிற்கு

ஸௌக்யோபதேஶம் = நித்திய ஸுகஸ்வரூபத்தினுடைய (பிரம்மத்தினுடைய) உபதேசத்தை

குரு=செய்தருள்.

(தா-ம்.) ஸர்வவ்யாபகனான ஈச்வரா, உன் பாதங்களையே அர்ச்சிக்கின்றேன், பக்தபராதீனனான உன்னையே பிரதிதினமும் தியானிக்கின்றேன். ஜனனமரண பய நிவாரகனான உன்னையே யடைகின்றேன். தேவர்களால் பிரார்த்திக்கப்பட்ட உன் கடாக்ஷ வீக்ஷணத்தைத் தந்து, என் மனதிற்குச் சௌக்யகரமான பிரமோபதேசத்தைச் செய்தருள்வாயாக. (௨௧)

௨௨|| வஸ்த்ரோத்தூதவிதௌ ஸஹஸ்ரகரதா
புஷ்பார்ச்சநே விஷ்ணுதா
கந்தே கந்தவஹாத்மதா(அ)ந்நபசநே
பர்ஹிர்முகாத்யக்ஷதா | பாத்ரே காஞ்சநகர்ப்பதாஸ்தி மயி சேத்
பாலேந்துசூடாமணே ஶுஶ்ரூஷாம் கரவாணி தே பஶுபதே
ஸ்வாமிந் த்ரிலோகீகுரோ || ௨௨ ||

௧ || [illegible]

த்ரைலோக்யஸ்ய குரோ த்ரிலோகீகுரோ ஸ்வாமிந் ஸஹஸ்ரகரதா புஷ்பார்ச்சநே
ஸ்நாநம் கர்த்தும் வஸ்த்ரவ்யாபாரவிஷயே விஷ்ணுதா விஷ்ணோ
ஹரே: விஷ்ணுதாவ்யாபகத்வம் விஷ்ணுஸந்நிதாநவ்யாபகத்வமித்ய
ர்த்த: மயி சேத் கந்தே கந்தவ்யாபாரே கந்தவஹாத்மதா வா
யுஸ்வரூபதா விலக்ஷண கந்தவ்யாபகத்வம் வாயுரூபத்வமிதி
யாவத் அந்நபசநே அந்நபாகவ்யாபாரே பர்ஹிர்முகா
த்யக்ஷதா தேவேந்த்ரத்வம் யேஷாம் கேஷாஞ்சித்
ஹம்ஸ: காஞ்சநகர்ப்பதா பாத்ரே அர்க்யாதிவ்யாபாரே
காஞ்சநகர்ப்பதா ஹிரண்யகர்ப்பத்வம் ப்ரஹ்மத்வம்
அஸ்தி சேத் தே ஶுஶ்ரூஷாம் கரவாணி ௯௦||
ரவாணீத்யந்வய:||

தமிழ்.

பாலேந்துசூடாமணே= பால சந்திரனை சூடாமணியென்னும் ஆபரணமாக உடையவனே!

ஸர்வேஶ= ஸர்வேசனே!

ஸ்வாமிந்= எல்லாவற்றையும் தனக்குஸ்வாதீனமாக உடையவனே!

த்ரிலோகீகுரோ= மூவுலகங்களுக்கும் (தத்வத்தை) உபதேசிக்கின்ற குருவே!

வஸ்த்ரோத்தூதவிதௌ= உனக்கு வஸ்திரத்தையுடுத்தி உபசாரம் செய்யும் விஷயத்தில்

ஸஹஸ்ரகரதா= சூரியனுடைய தன்மையும் (ஆயிரம் கைகளையுடையவனாயிருத்தலும்)

புஷ்பார்ச்சநே= புஷ்பங்களினால்பூஜைசெய்யும் விஷயத்தில்

விஷ்ணுதா= தன் மலர்க்கண்ணால் அர்ச்சித்த விஷ்ணுவினுடைய தன்மையும்

கந்தே= சந்தனங்கொடுத்துபசரிக்கும் விஷயத்தில்

கந்தவஹாத்மதா= வாயுவினுடைய தன்மையும் வாஸனைகளை நன்றாயறிந்து உடையவனாயிருத்தலும்

அந்நபசநே= சமைத்த அன்னம் முதலியன கொடுத்துபசரிக்கும்விஷயத்தில்

பர்ஹிர்முகாத்யக்ஷதா= தேவேந்திரன் தன்மையும் (உயர்ந்தசமயற்காரனாயிருத்தலும்)

பாத்ரே= அர்க்கியபாத்திரம் முதலியவை கொடுத்துபசரிக்கும் விஷயத்தில்

காஞ்சநகர்ப்பதா= பிரமனுடைய தன்மையும் (தங்கங்களையுடையவனாயிருத்தலும்)

மயி= என்னிடத்தில்

அஸ்தி சேத்= இருக்குமேயானால்

(அப்போது)
தே=உனக்கு

ஶுஶ்ரூஷாம்=பூஜையை
கரவாணி=செய்வேன்.

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா, உனக்கு வஸ்த்ரோபசாரம் செய்ய ஆயிரம் கைகளுடைய சூரியபாவமும், புஷ்பார்ச்சனை செய்ய சர்வ வியாபகனான விஷ்ணுபாவமும், கந்தோபசாரம் செய்ய பவித்ரனாகிய வாயுபாவமும், அன்னபக்வம் செய்ய தேவேந்திரபாவமும், பாத்ரோபசாரம்செய்ய பிரம்ம பாவமும், என்னிடத்தில் உண்டானால், உன் ஶுஶ்ரூஷையைச் செய்யவல்லவனாவேன். (௩௦)

நாலம் வா பரமோபகாரகமிதம் த்வேகம் பஶூ
நாம்பதே பஶ்யந் குக்ஷிகதாந் சராசர
கணாந் பாஹ்யஸ்திதாந் ரக்ஷிதும் | ஸர்வாமர்த்ய
பலாயநௌஷதமதி ஜ்வாலாகரம் பீகரம்
நிக்ஷிப்தம் கரளம் கலே ந கிலிதம் நோத்கீர்ண
மேவ த்வயா || ௩௧ ||

டீ|| பரமேஶ்வரநிஷ்டம் ஸர்வாதிஶாயிஶக்திகம் ப்ரகடயிதும்
ஆஹ|| நாலம்வேதி — ஹே பஶூநாம்பதே ஸர்வம் ஸம்போஷயந் ஜநதா
ரக்ஷணீயத்வம் பஶ்யந் குக்ஷிகதாந் அந்தஸ்திதாந்ப
ராவராந் ஸ்தாவரஜங்கமாந் பஹிஸ்திதாந் பாஹ்யஸ்திதாம்ஶ்ச தா
ந்ரக்ஷிதும் நிக்ஷிப்தம் கலே பஶ்யந் பராத்பரோபகாரகத்வம் த்வம்
ஸர்வாமர்த்யபலாயநௌஷதம் ஸகலதேவானாம் பலாயநே
ஔஷதம் ஸர்வாமர்த்ய ஜ்வாலாகரம் பீகரம் ஸகலதேவாநாம்
பயாதிகாரி நிக்ஷிப்தம் கரளம் கலே ஸஹஸா கரளம்
பஶ்யம் கலே நிக்ஷிப்தம் ந கிலிதம் நோத்கீர்ணமேவ
த்வயா கரளம் நோத்கீர்ணம் ஏவ த்வயா — ஸகலா
மரார்த்திநிவாரணம் த்வயா ஸர்வேஷாம் ரக்ஷணார்த்தம் ஸர்வ
ஸ்ரேயஸ்கரம் பராநுக்ரஹகாரிணம் தவ ஶக்திரேவ தயைநாலம்
ஶக்யதாம் ஸர்வேஷாம் கரளம் கலே ஸ்திதம் — ஹே ஶம்போ
பாலசந்த்ரசூடாமணே ஸர்வேஷாம் ரக்ஷணார்த்தம் தவ
ஶக்திரேவ பரம் உபகாரகம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டம் ஜ்ஞாநம் கரணம்
அஸ்மத்ரக்ஷணார்த்தம் பவதீதி பாவ: || ௩௧ ||

வபுஷ்மதாம்=ஜீவர்களுக்கு

பதே=ஈசனே!

குக்ஷிகதாந்=வயிற்றை அடைந்தவர்களாயும்

பாஹ்யஸ்திதாந்=வெளியிலிருப்பவர்களாயுமிருக்கிற

சராசரகணாந்=ஜங்கமஸ்தாவரங்களின் கூட்டங்களை

ரக்ஷிதும்=காப்பாற்ற

பஶ்யந்=பார்க்கிறவனாகி(யோசிக்கிறவனாகி)

க்ஷயா=உன்னால்

அதிஜ்வாலாகரம்=மிகுந்த ஜ்வாலையைச்செய்கிறதும்

பீகரம்=பயத்தைவிளைப்பதுமாகிய

கரளம்=(பாற்கடலில் எழுந்த) விஷமானது

ஸர்வாமர்த்ய மதாத்யயம்=எல்லா தேவர்களுடைய ஒட்டத்திற்கும்(ரோகத்திற்கும்) மருந்தாயிருக்கும்படி

கண்டே=கழுத்தில்

நிக்ஷிப்தம்=வைக்கப்பட்டது

நகளிதம்=உள்ளே விழுங்கப்படவுமில்லை

(ந)உத்கீர்ணம்ஏவ=வெளியில் கக்கப்படவுமில்லை

பரோபகாரகம் = மேலான உபகாரமாகிய

ஏதம்= இது

ஏகதா=ஒன்றே

தாவகம் = உனது அன்பையும் ஆற்றலையுமறியப்போதாதா? (போதும்)

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா! உன் வயிற்றிலுள்ள ஜீவராசிகளையும் வெளிப்ரதேசத்திலுள்ள ஜீவகோடிகளையும் ரக்ஷிக்கும்பொருட்டு, அதிஜ்வாலாகரமும் பயங்கரமுமான காலகூடவிஷம் ஸமஸ்ததேவதைகளின் ஒட்டமாகிய ரோகத்திற்கு மருந்தாகக் கண்டத்தில் வைக்கப்பட்டதாதலால், அது உண்ணப்படவுமில்லை உமிழப்படவுமில்லை. இந்தப் பேருதவி ஒன்றே போதாதா. (௯க)

உ௦|| ஜாட்யாந்த்யம் ஸகுணாகுணாதி ஸமய: க்ஷேத்ரம் ஸமாஶ்ரித்ய தஸ்யாக்ஷிணு கலௌ த்ருதரா தத்ர கிம்வக்ஷ்யம் ஜ்ஞாவப்ரஸாத்ம் ஜிஹ்வாயாம் ஹிதஸ்ஸ்வமிஶ்வாப்திகா வாக்ஞ்ஞச்செமஶ்ஷ்ய: கிஞ்சே நீரஸவீதிப்ரஶஹைகளை ஸம் ஶம்போ ஸ்ஸாக்ஷாத்தவ:|| கஉ||

[illegible] ஜ்வாலோக்ர: [illegible] ஸகலாமராதிபயத: க்ஷ்வேல: த்வயா கதம்வா த்ருஷ்ட: கிஞ்ச கரே த்ருத: கரதலே நிஹித: பக்வஜம்பூபலம் கிம் ஜிஹ்வாயாம் நிஹித: ஸித்தகுடிகா வா கண்டதேஶே த்ருத: அயம் தே விபூஷணம் நீலமணி: கிம் [illegible] ஶம்போ [illegible] வத ௩௨||

ஶம்போ = ஸுகசாரணனே!

ஜ்வாலோக்ர: = அக்கிஜ்வாலைக ளால்பயத்தைச்செய்கிறதாயும்

ஸகலாமராதிபயத: = எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மிகுந்தபயத் தைக்கொடுக்கிறதாயுமிருக்கிற

க்ஷ்வேல: = விஷமானது

த்வயா = உன்னால்

கதம்வா = எவ்விதமாகத்தான்

த்ருஷ்ட: = பார்க்கப்பட்டது

கிஞ்ச = பின்னும்

கரே = கையில்

த்ருத: = (எவ்விதமாகத்தான்) தரிக்கப்பட்டது

கரதலே = உள்ளங்கையில்

நிஹித: = வைக்கப்பட்டதே (ஆகையாலாவது)

பக்வஜம்பூபலம் கிம் = பழுத்த நாவற்பழமா?

ஜிஹ்வாயாம் = நாவில்வைக்கப்பட்டதே (ஆகையாலாவது)

ஸித்தகுடிகா வா = ஸித்தர்களுடைய யோகப்படுத்தும் குளிகையா?

கண்டதேஶே = கழுத்துனிடத்தில்

த்ருத: = தரிக்கப்பட்டதே (ஆகையால்)

அயம் = (இந்த விஷமானது)

தே = உனக்கு

விபூஷணம் = அலங்காரமான

நீலமணி: கிம் = மாணிக்கமா என்ன?

வத = சொல்லு.

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா! ஜ்வாலையினால் உக்ரமானதும் ஸமஸ்தமான தேவதைகளுக்கும் மிக்க பயங்கரமானதுமான விஷம் உன்னால் எப்படிப் பார்க்கப்பட்டது? அதுவுமன்றிக் கையினாலும் ஏந்தப்

பட்டது. அது பக்குவமான நாவற்பழமோ? அன்றியும் நாவிலும் வைக்கப்பட்டது? சித்தகுளிகையா வென்ன, கழுத்திலும் தாங்கப்பட்டது. உனக்கது பூஷணரூபமான நீலமணியா வென்ன சொல்லு. (௯௨)

[illegible] ௯௩||

[illegible] ௯௩||

[illegible]=நாதனே!
[illegible]=பிரகாசிக்கின்றவனே
[illegible]=உன்னுடைய
[illegible]=நமஸ்காரமானாலும்
[illegible]=துதியானாலும்
[illegible]=பூஜையானாலும்
[illegible]=நினைத்தலானாலும்
[illegible]=கதையை கேட்பதானாலும்
[illegible]=பார்த்தாலும்
[illegible]=ஒருதடவை
[illegible]=ஸேவையாவது
[illegible]=என்னைப்போன்றவர்களுக்கு
[illegible]=(முக்தியைக்கொடுக்கப்போதாதா) போதும்
[illegible]=இவ்வுபாயங்களன்றி
[illegible]=மோக்ஷமானது
[illegible]=ஏது (கிடையாது)
[illegible]=இவ்வுபாயங்களில் (ஏதினாலாவது)
[illegible]=(முக்தி) உண்டாகிறதாயிருந்தால்
[illegible]=அப்போது
[illegible]=ஸ்திரமில்லாதவர்களான (நசித்துப்போகிறவர்களா) தேவர்களை உபாஸித்தலாலுண்டாகிறபிராயஸத்தினால்
[illegible]=ஏது
[illegible]=(என்ன அவர்களிடமிருந்து) அடையப்படுகிறது
[illegible]=(அவர்களிடமிருந்து)வேண்டிப்பெறக்கூடியது
[illegible]=என்ன இருக்கிறது (ஒன்றுமில்லை).

(தா-ம்.) ஓ ஈச்வரா! உனக்குச்செய்யும் பூஜையானது, காயகமான நமஸ்காரமானாலும், வாசிகமான ஸ்தோத்ர மானாலும், மானஸிகமான ஸ்மரணமானாலும், ச்ரோத்ர சம்பந்தமான கதாச்ரவணமானாலும் சக்ஷு சம்பந்தமான தர்சனமானாலும் என்னைப் போல்வார்க்குப்போதாதா? இதைவிட மோக்ஷம் வேறேதுள்ளது. இவ்வுபாயங்களில் ஏதாவதொன்றினால் மோக்ஷமுண்டாக, அஸ்திரமானதேவதைகளை பஜித்தலாலுண்டாகும் ஆயாசத்தினால் என்ன லாபத்தை யடையக்கூடும். அப்போது அடையவேண்டியதுதான் யாதுள்ளது. (௫௫)

௨௬॥ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௫௬॥
[illegible]॥

13077

௧ || பரமஶிவஸ்ய ஸ்தி²திரநந்யஸாத்⁴யேத்யாஹ || ஹே பஶுபதே ஶம்போ || தவ ஸாஹஸம் த்³ருஷ்ட்வா காரணம் கிம் ப்³ரூம: கிம் வதா³ம: - இத்தம்பூ⁴தம் ஸ்வகீயாத்மவிஷயம் தை⁴ர்யம் ஸ்தை²ர்யம் கஸ்யாஸ்தி ந கஸ்யாபீத்யர்த²: இயமாத்மந: ஸ்தி²திர்ஜக³ம் ஸர்வதா³த்மநாவஸ்தா²நம் அந்யைர்ப்³ரஹ்மாதி³பி⁴: கத²ம் கேந ப்ரகாரேண லப்⁴யதே - ந கேநாபி ப்ரகாரேணேத்யர்த²: - ஆநந்த³ஸாந்த்³ர: பரமாநந்த³பூர்ண: ப⁴வாந் ப்⁴ரஶ்யத்³தே³வக³ணம் ப்⁴ரஶ்யந்த: ஸ்வஸ்தா²நாத் ப்⁴ரஶ்யந்தோ தே³வக³ணா: யஸ்மிந் தம் த்ரஸந்மு நிக³ணம் த்ரஸந்த: பீ⁴தா முநிக³ணா யஸ்மிந் தம் நஶ்யத்ப்ரபஞ்சம் நஶ்யந் ப்ரபஞ்ச: ஸ்தா²வரஜங்க³மாத்மகோ யஸ்மிந் தம் லயம் ப்ரளயம் பஶ்யந் நிர்ப⁴ய: ப⁴யரஹித: ஸந் ஏக ஏவ அத்³விதீய: - விஹரதீதி ஶேஷ: - ப்ரளயகாலே ஸர்வேஷாம் நாஶே ஸதி யோ ஹி ஸர்வ பரமஶிவ ஏவ தஸ்மிந் காலே ஸர்வேஷாமவிஶிஷ்டம் தத்³வாபி தை⁴ர்யம் ஸ்தை²ர்யம் ஸர்வாத்மகம் நாஶ வைராக்³யம் ப்ரதிபாதி³தமிதி ஜ்ஞேயம் - ஏவமஸ்யைவ ப்ரஸாத³ ப்ரதிபாத³நாத் பரமஶிவஸ்ய ஸ்தி²திர் பே⁴தஸ்யேதி ||
௨௪ ||

பஶுபதே=ஓஜீவேஶ!
தவ=உன்னுடைய
ஸாஹஸம்=ஸாஹஸத்தை· துணிவை
கிம்=என்னவென்று
ப்³ரூம:=சொல்லுவோம்?
இத்த²ம்=இவ்விதமான
தவதை⁴ர்யம்= உன்னுடைய தைரியமும்
கஸ்ய=யாருக்குத்தான்
அஸ்தி=இருக்கிறது?
இயம்=இந்த
ஸ்வஸ்தி²த:=தன்னுடைய
ஸ்தி²தி:=இருப்பும்
அந்யை:=மற்றவர்களால்
கத²ம்=எவ்விதமாய்
லப்⁴யதே=அடையலாவது
ஆநந்த³ஸாந்த்³ர:= ஸந்தோஷத்தினால்நிறைந்தவனை
ப⁴வாந்=நீ
ப்⁴ரஶ்யத்³தே³வக³ணம்=தன்னுடைய ஸ்தானத்திலிருந்து நழுவுகிற தேவர்கூட்டங்களையுடையதாயும்
த்ரஸந்முநிக³ணம்= பயப்படுகின்ற ரிஷிக்கூட்டங்களையுடை

யதாயும்
நஶ்யஜ்ஜகதாம் = நாசத்தையடைகின்ற உலகங்களுடையதாயுமிருக்கிற
லயம் = பிரளயகாலத்தை
பஶ்யந் = பார்க்கிறவனாகி
நிர்பயம் = பயமில்லாமல்
ஏக ஏவ = ஒருவனாகத்தானே
விஹரதி = விளையாடுகின்றாய்.

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா! உன்னுடைய ஸாகஸம் எவர்க்குள்ளது? அதனை யென்னென்று சொல்வேன். உன்பெருமையை மற்றவர்களால் அடையமுடியுமா? சிதானந்தத்தையுடைய நீ ஸகல தேவ ஸமூகங்களும், முநி ஸமூகங்களும், தத்தம் பதவிகளினின்று நழுவி நாஶமடையும் மகாப்ரளயத்தை எள்ளளவும் பயமில்லாமல் பார்த்துக்கொண்டே நீயொருவனாக உலவுகிறாயன்றோ? (௫௨)

[illegible] ௫௩||

[illegible]

ஸர்வஜ்ஞஸ்ய தயாகரஸ்ய பவத: கிம் வேதிதவ்யம் மயா ஶம்போ த்வம்
பரமாந்தரங்க இதி மே சித்தே ஸ்மராம்யந்வஹம்
ஸ்மராமி - ஸர்வஜ்ஞஸ்ய பரமாந்தரங்க ஶ்ரேயஸ்கர
திதிஷாவ:|| ௫௫||

ஶம்போ = லோககாரணனே!

யோகக்ஷேமதுரந்தரஸ்ய = கிடைக்காமை கிடைத்தல், கிடைத்ததைக் காப்பாற்றுதலிவைகளுடைய சுமையைச் சுமக்கிறவனையும்

ஸகலஶ்ரேய:ப்ரதோத்யோகிந: = எல்லா நன்மைகளையும் கொடுப்பதில் முயற்சியையுடையவனையும்

த்ருஷ்டாத்ருஷ்டமதோபதேஶக்ருதிந: = காணப்பட்டவைகள் (இகத்திலுள்ளவைகள்) காணப்படாதவைகள் (பரத்திலுள்ளவைகள்) இவ்விரு வகைகளான இஷ்டங்களைக் கொடுப்பதில் சக்தனையும்

பாஹ்யாந்தரவ்யாபிந: = உள்ளும் வெளியுமிருப்பவைகளை வ்யாபித்தவனையும்

ஸர்வஜ்ஞஸ்ய = எல்லாமறிந்தவனையும்

தயாகரஸ்ய = கிருபைக்கிருப்பிடமானவனையுமிருக்கிற

பவத: = உனக்கு

மயா = என்னால்

வேதிதவ்யம் = அறிவித்துக்கொள்ளத்தக்கது

கிம் = என்ன (இருக்கிறது)

த்வம் = நீர்

மே = எனக்கு

பரமாந்தரங்க இதி = மிகவும் ஆப்தனென்று

அந்வஹம் = தினந்தோறும்

சித்தே = மனதில்

ஸ்மராமி = நினைத்திருக்கின்றேனே

(தா-ம்.) ஓ ஈஸ்வரா! லப்யாலப்யமான வஸ்துக்களுக்கு பாரவாகனையும், ஐஹிகாமுஷ்மிகோபாயங்களுக்கு உபதேஶகனையும், பாஹ்யாந்தர ப்ரதேஶங்களில் வியாபித்திருப்பவனையும், தயாகரனையும் உள்ள உன் ஸம்பந்தமான என்னால் தெவித்துக்கொள்ளத்தக்கது யாதுள்ளது? உன்னை எனக்குப் பரமாப்தனாக மனதில் தினந்தோறும் கருதுகின்றேன். (௫௫)

௫௬ || நித்யாய த்ரிகுணாத்மநே புரஜிதே காத்யாய
நீஶ்ரேயஸே ஸத்யாயாதிகுடும்பிநே முநிமந:
ப்ரத்யக்ஷசிந்மூர்த்தயே மாயாஸ்ருஷ்டஜக
த்த்ரயாய ஸகலாம்நாயாந்தஸஞ்சாரிணே

வஹந் புண்யாஹம் ப்ரகடீகரோமி ருசிரம்
கல்யாணமாபாதயந் ॥ ௩௬ ॥

௧ ॥ பதார்த்தஸ்து ஸ்பஷ்ட: பரமேஶ்வரம் ப்ரார்த்தயதி ॥ ஹே ஸாம்ப பக்த: நிஜஶரீராகாரஶுத்திம் வஹந் அஹம் நிஜம் ஸ்வகீயம் ஶரீரம் ததேவாகாரம் க்ருஹம் தஸ்ய ஶுத்திம் தோஷராஹித்யம் தாம் வஹந் ஸம்பாதயந் சிரம் நித்யம் ப்ரியம் கல்யாணம் மங்களம் ததேவ விவாஹம் மங்களமாபாதயந் ஸம்பாதயந் ஹே ஶம்போ த்வத்ப்ரீதய: த்வத்ப்ரீணநார்த்தம் ॥ ததா ச பக்திப்ரணாலீக்ருதேந பக்திரேவ ப்ரணாலீ ஸந்தோஷநாலீக்ருதேந ஸந்தோஷவாரிணா பூர்ணே ஸந்தோஷ ஸலிலேந ஸம்பூர்ணே ஸ்புரந்தே ப்ரகாஶமானே மநஸ்யேவ கும்பே ஸம்ஸ்தாப்ய த்வத்பாதாம்புஜ பல்லவயுகளம் ஸம்வித்பலம் ஸம்வித்ஜ்ஞாநமேவ நாரிகேளபலம் தத் ஸம்ஸ்தாப்ய நிக்ஷிப்ய ஸத்வம் ஸத்வகுணமேவ மந்த்ரம் உதீரயந் ப்ரகடீகரோமி புண்யாஹவாசநம் கரோமி ப்ரகாஶயாமி மநஸா ஸங்கல்ப்ய புண்யாஹம் ஸதாசாராதீந் கரோமீதி ஸமாஸ: ॥ ௩௬ ॥

ஸாம்ப=பார்வதியுடன் கூடினவனே!

நிஜஶரீராகாரஶுத்திம்= தன்னுடைய தேகமாகிய வீட்டினுடைய பரிசுத்தத்தை [ம்

வஹந்=உண்டுபண்ணுகிறவனும்

சிரம்=நெடுங்காலமுள்ள (சிரேஷ்டமான)

கல்யாணம்=மங்களத்தை(மோக்ஷத்தை)

ஆபாதயந்= உண்டுபண்ணுகிறவனுமிருக்கின்ற

பக்த:=பக்தனாகிய(நான்)

பக்திப்ரணாலீக்ருதேந=ஸேவையாகிறநாளியினால் கற்றப்பட்டதாயும்

ஸந்தோஷவாரிணா=ஸந்தோஷமாகிறஜலத்தினால் நிறைந்ததாயும்

ஸ்புரதி=பிரகாசிக்கிறதாயுமிருக்கிற

மந:கும்பே= மனதாகிய குடத்தில்

த்வத்பாதபல்லவயுகம் = திருவடிகளாகிற தளிர்களிரண்டையும்

ஸம்வித்பலம்=ஞானமாகின்ற தேங்காயையும்

ஸம்ஸ்தாப்ய=வைத்து

ஸத்வம்=ஸாத்வீகரூபமுள்ள

[illegible] = மந்திரத்தை (பஞ்சாக்ஷரத்தை)
[illegible] = சொல்லுகிறவனாகி
[illegible] = புண்யாகவாசனத்தை
[illegible] = பிரசித்தம் செய்கிறேன்.

(தா-ம்) ஓ ஸாம்பமூர்த்தி! பக்தனை நான் எனது சரீரமான கிரகத்தின் பரிசுத்தத்தையும், மனதிற்குப் பிரியமான சுகத்தையும் பெரும்பொருட்டு, பக்தியாகிய நூலினால்சுற்றப்பட்டதும், சந்தோஷமாகிய தீர்த்தத்தால் நிறைக்கப்பட்டதுமான நிர்மல மனமாகிய கலசத்தில் உனது பாதகமாகிய தளிர்களை ஞானமென்னும் தேங்காயுடன் வைத்து, சத்வகுணப்ரதானமான தாரகமந்திரத்தை உச்சரித்துப் புண்யாகமென்னும் கர்மத்தை நன்றாய்ச்செய்கின்றேன்.

[illegible]

௬ || [illegible]

ஆம்நாயாம்பு³தி⁴மாத³ரேண ஸுமந:ஸங்கா⁴: ஸமுத்³யந்மநோ
மந்தா²நம் த்³ருʼட⁴ப⁴க்திரஜ்ஜுஸஹிதம் க்ருʼத்வா மதி²த்வா தத: ।
ஸோமம் கல்பதரும் ஸுபர்வஸுரபி⁴ம் சிந்தாமணிம் தீ⁴மதாம்
நித்யாநந்த³ஸுதா⁴ம் நிரந்தரரமாஸௌபா⁴க்³யமாதந்வதே ॥ ௩௭ ॥

ஸுமந:ஸங்கா⁴: = வித்வான்களுடைய (தேவர்களுடைய) கூட்டங்கள்

ஸமுத்³யத் = முயற்சியுடையதான

மந: = மனதை

த்³ருʼட⁴ப⁴க்திரஜ்ஜுஸஹிதம் = சலியாத கயிற்றுடன் கூடியதாயிருக்கின்ற

மந்தா²நம் = மத்தாக

க்ருʼத்வா = செய்து

ஆம்நாயாம்பு³தி⁴ம் = வேதமாகிற ஸமுத்திரத்தை

ஆத³ரேண = ஆதரவுடன்

மதி²த்வா = கடைந்து

தத: = அதிலிருந்து

ஸோமம் = சந்திரனையும் (பார்வதியோடுகூடினவனையும்)

கல்பதரும் = கல்பகவிருக்ஷத்தையும், கல்பவ்ருக்ஷத்திற்குச் சமானனையும்

ஸுபர்வஸுரபி⁴ம் = காமதேனுவையும், காமதேனுவுக்குச் சமானனையும்

சிந்தாமணிம் = சிந்தாமணியென்கிற இரத்தினத்தையும் (சிந்தாமணிக்குச்சமனனையும்

தீ⁴மதாம் = புத்திமான்களுக்கு (புத்திக்கு இஷ்டமாயிருக்கிற)

நித்யாநந்த³ஸுதா⁴ம் = எப்பொழுதும் ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிற அமிருதத்தையும் அமிருதஸ்வரூபனையும்

நிரந்தரரமாஸௌபா⁴க்³யம் = எப்போதும் லக்ஷ்மியால் அழகையும் நித்யமான மோக்ஷலக்ஷ்மியினுடைய ஸமிருத்தியையுடையவனுயிமிருக்கிற பரமசிவனை

ஆதந்வதே = விஸ்தரிக்கிறார்கள் (அடைகிறார்கள்)

(தா-ம்) இது பண்டிதர்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் சிலேடை. பண்டிதர்கள், மனமாகியமத்தில் பக்தியென்னும் கயிற்றைச்சுற்றி, வேதமாகிய ஸமுத்திரத்தைக்கடைந்து, கற்பகவிருக்ஷம், காமதேனு சிந்தாமணி, முதலியவற்றிற்குச் சமானமான பரமேஶ்வரனை யடைவார்கள். (சோமன் உமாதேவியோடுகூடிய ஶிவன்.) (௩௭)

௨௫॥ 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍
𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌃 𑌸𑍋𑌮𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌣𑌸𑍇𑌵𑌿
𑌤𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌧𑌰𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌮𑍋𑌮𑍋𑌚𑌕𑌃 ।
𑌚𑍇𑌤𑌃𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌲𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌚𑍇𑌦𑌾𑌨
𑌨𑍍𑌦𑌪𑌾𑌥𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌗𑌲𑍍𑌭𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌵𑌿𑌜𑍃𑌮𑍍𑌭𑌤𑍇
𑌸𑍁𑌮𑌨𑌸𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌜𑌾𑌯𑌤𑍇॥ ௯௮॥

𑌅॥ [illegible] ॥ ௯௮॥

𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌮𑌾𑌰𑍍𑌗𑌦𑌰𑍍𑌶𑌿𑌤𑌸𑍁𑌧𑌾𑌮𑍂𑌰𑍍𑌤𑌿𑌃=முன்செய்த மலைபோன்றநற்செய்கைகளுடையவழியாய் காண்பிக்கப்பட்டஅமிருதஸ்வரூபமானசரீரத்தை உடையவனும், கிழக்

கிலிருக்கிற புண்யமான உதயகிரியினுடையவழியில் காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறஅமிருதமயமானசரீரத்தை உடையவனையு

விமல:=மாசற்றவனையும் [ம்

சிவ:=மங்களத்தைச் செய்கிறவனையும்

ஸத்கணஸேவித:=பெரியோர்களுடைய, நக்ஷத்திரங்களுடையகூட்டங்களினுல் ஆசிரயிக்கப்பட்டவனையும்

ம்ருகதர:=மானைதரித்தவனையும்

பூர்ண:=எங்கும் நிறைந்தவனையும், பதினாறுகலைகளால் நிறைந்தவனையும்

தமோமோசக:=அஜ்ஞானத்தை இருட்டை ஒழிக்கிறவனையு மிருக்கிற

ஸோம:=பார்வதியுடன்கூடிய பரமசிவன், சந்திரன்

சேத:புஷ்கரலக்ஷித:=மனதாகிற ஆகாயத்தில்காணப்பட்டவனாக

பவதி சேத்=ஆவானேயானால்

ததா=அப்போது

ஆனந்தாம்போநிதி:=பிரம்மாநந்தமாகியகடல்

ப்ராகல்ப்யேந=கம்பீரமாய் (அதிகமாய்)

விஜ்ரும்பதே=பொங்குகிறது

ஸுமனஸாம்=நல்ல மனதை உடையவர்களுக்கு, தேவர்களுக்கு

வ்ருத்தி:=மனதில் ஒருவகைப் பரிணமமானது (மாறுதல்) பிறைப்பானது

ஜாயதே=உண்டாகிறது.

(தா-ம்) இது சிவனுக்கும் சந்திரனுக்கும் சிலேஷை மலைபோலும் பூர்வஜன்ம புண்ணியத்தின்வழியேகாணப்படுபவனும், மரணாதிகளில்லாத சரீரத்தையுடையவனும், ஸ்வச்சமானவனும், ஸாதுஸ்வரூபனும், பெரியோர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவனும், மானைத் தரித்தவனும், ஸர்வ வ்யாபகனானவனும், அக்ஞானத்தைப் போக்கடிப்பவனுமாகிய சிவன் போதசக்தியில் இருதயாகாசத்தில் காணப்படுவானாயின், ஆநந்தஸமுத்திரமானது பொங்கியெழும். அப்போது பண்டிதர்களுக்கு விர்த்திகளுண்டாகும். சந்திரனுக்குச் சொல்லுங்கால், கிழக்கிலுள்ள புண்யகரமான பார்வதத்தின்வழியே தோன்றுபவனென்றும், அமிர்தமயமானசரீரத்தையுடையவனென்றும், ஆநந்தகரனென்றும், நக்ஷத்திரங்களால் சூழப்பட்டவனென்றும், ஷோடசகலா பூர்ணனென்றும், இருளை நீக்குவோனென்றும்பொருள்கொள்க. ஸோமன் உமையோடுகூடிய சிவன், சந்திரன். ஸுமனசர் புலவர், தேவர்கள். (ருஅ)

[illegible]

[illegible]

ஶிவே ந்த்ரபூஜிக்கத்தக்க	ஓலயில் ஆபரணமாக உடையவனு
ராஜாவதம்ஸ — சந்திரனைத் த	ன பரமசிவன் (உயர்ந்த அரசன்)

ஹ்ருத்கமலாம்புஜநகரே = தாமரைப் பூவைப்போன்ற மனதாகிறபட்டணத்தில்
ஏகநாதே = மோக்ஷநாதனாய், ஏகநாதனாய்
ஸ்திதே = இருக்கும்போது
சதுஷ்பாத: = நான்கு கால்களையுடைய (பூர்ணமான)
தர்ம: = தர்மமானது
ஸமாஶ்ரித: = நன்றாய் செய்யப்பட்டது
பாபம் = பாபமானது
விநாஶம் = நாசத்தை
கத: = அடைந்துவிட்டது
காமக்ரோதமதாதய: = ஆசை கோபம், கொழுப்பு (கர்வம்) முதலியவைகள்
விகலிதா: = என்னை நீங்கின (தாமேபோய்விட்டன)
காலா: = காலங்கள்
ஸுகாவிஷ்க்ருதா: = ஸுகத்தையே வெளிப்படுத்துகின்றன
ஜ்ஞாநாநந்தமஹௌஷதி: = அறிவு ஸந்தோஷம், இவைகளாகிற சிரந்தமூலிகையானது
ஸுபலிதா = நன்றாய் பலித்துவிட்டது

(தா-ம்.) ராஜசேகரனும் பூஜ்யனுமான ஶிவன் என் இருதய கமலமாகிய நகரில் ஏகநாதனாக வீற்றிருத்தலால், நான்குகால்களையுடைய தர்மமானது சுகமாக ஆசரிக்கப்பட்டது. பாபதாபமானது நாசமடைந்தது. காமக்ரோத லோபமோஹ மத மாத்ஸர்யங்களாகிய ஆறு பகைகளும் நீங்கின. காலங்கள் நன்றாகப்ரகாசித்தன. ஞானசாதனக்ரந்த விஸ்தாரமான ஸித்திஸாதநமான ஔஷதம் எப்பொழுதும் பலித்ததாயிற்று. (௫௯)

௨௦|| தீயந்த்ரேண வசோகடேந கவிதாகுல்யோபகுல்யாக்ரமை-
ராநீதைஶ்ச ஸதாஶிவஸ்ய சரிதாம்போராஶிதிவ்யாம்ருதை: |
ஹ்ருத்கேதாரயுதாஶ்ச பக்திகலமாஸ்ஸாபல்யமாதந்வதே
துர்பிக்ஷாந்மம ஸேவகஸ்ய பகவந் ௬௦||
விஶ்வேஶ பீதி: குத: ||

ச || வக்ஷ்யமாண லக்ஷணஸ்ய ஸம்ஹாரஜாதஸந்தாபஸம்ஹாரக்ஷீதி
ரீத்யா ஸ்வ|| ஸேஸமதந்த ஸர்வஸ்ய ஸம்ஸாரிஸம்பந்த! ஐஶ்வர்ய
ஸ்ய ஸமக்ரஸ்ய தர்மஸ்ய யஶஸஶ்ஶ்ரிய:| ஜ்ஞாநவைராக்யயோஶ்சைவ
ஷண்ணாம் பக இதீரணா || உத்பத்திஞ்ச விநாஶஞ்ச பூதாநாமாகதிஞ்

தீம்॥ வெத்திவிஷயாதிவிஷயஜ்ஞாநஸம்பந்நாந் தீவ்யத்ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாநாதி
ஹே விஶ்வேஶ ஸகலஜகந்நாயக தவ ஸேவகஸ்ய மே தீயந்த்ரே
ண புத்த்யாக்யயந்த்ரேண வசோகடேந வாக்ரூப
கடேந கவிதாகுல்யோபகுல்யாக்ரமை: கவித்வ-கவி
தாலக்ஷணகுல்யோபகுல்யாக்ரமை: ஆநீ
தைஶ்ச ஸதாஶிவஸ்ய சரிதாம்போராஶிதிவ்யா
ம்ருதை: ஸதாஶிவஸ்ய பரமஶிவஸ்ய சரிதாம்போராஶிதிவ்யா
ம்ருதை: ஸுசரிதாம்போராஶிஸம்ப்ருத்த திவ்யா
ம்ருதை: ஹ்ருத்கேதாரயுதாஶ்ச - ஹ்ருத்கேதார
யுதா: கேதாரக்ஷேத்ரம் பக்திகலமா: பக்திரூபஸஸ்யா:
ஸாபல்யம் ஸாபல்யம் ஆதந்வதே விஸ்தாரயந்தி அத
ஏவ ஸேவகஸ்ய துர்பிக்ஷாத் பீதிர்பயம் குத: க்வாபி
நாஸ்தி - ஸர்வஸஸ்யஸம்பூர்ணத்வாத் பீதிர்ந
ஜாதீத்யபிப்ராய:॥ ௪0

ஷட்குண=ஆறுகுணங்களுடன் கூடினவனே!

விஶ்வேஶ=ஸர்வஜகதீஶனே

தீயந்த்ரேண=புத்தியாகிற(ராட்டின)எந்திரத்தினால்

வசோகடேந= வார்த்தையாகிற குடத்தைக்கொண்டு

கவிதாகுல்யோபகுல்யாக்ரமை:=கவனம் செய்தலாகிறவாய்க்கால்கள் கண்ணி இவைகளில் ஆக்ரமித்தலால்,

ஆநீதை:=கொண்டுவரப்பட்டவைகளாயிருக்கிற

ஸதாஶிவஸ்ய=பரமசிவனுடைய

சரிதாம்போராஶிதிவ்யாம்ருதை:=சரித்திரமாகின்றஸமுத்திரத்தினுடைய உயர்ந்தஜலங்களினால்

ஹ்ருத்கேதாரயுதா:= மனதாகிற(வயல்)பயிர்செய்யும் பூமியுடன் கூடியவைகளான

பக்திகலமா:=பக்தியாகிறபயிர்கள்

ஸாபல்யம்= பிரயோஜனத்தைப் பெற்றவைகளாயிருக்குந்தன்மையை

ஆதந்வதே=விஸ்தரிக்கின்றன

துர்பிக்ஷாத்=துர்பிக்ஷத்தினின்று(பஞ்சத்திலிருந்து)

ஸேவகஸ்ய=வேலைக்காரனான

மே=எனக்கு

பீதி:=பயமானது

குத:=ஏது?

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா, புத்தி யென்னும் ராட்டினத்தினுலும், வாக்கென்னும் குடத்தாலும், கவித்வமென்னும் கால்வாய்வழியாகவும் கொண்டுவரப்பட்ட ஸாம்பசிவனுடைய சரித்திரமாகிய ஸமுத்திரத்தின் [illegible]தகத்தினுல், என் மனமாகிய வயலில் முளைத்தெழும் பக்தியாகிய நெற்பயிரானது செழித்து வளர்ந்துவர, எனக்கு க்ஷாமத்தினுல் பயம் எவ்வாறுண்டாகும்? (௬௰)

௬௧॥ [illegible] ௬௧॥

[illegible] ௬௧॥

(ஜய-ஷ்)

ம்ருத்யுஞ்ஜய=யமனை ஜயித்தவனே!

பாபோத்பாதவிமோசநாய = பாபத்தினுடைய உபத்திரவத்தை யொழிப்பதற்காகவும்

மஹைச்வர்யலாபாய= அழகான ஐச்வரியத்தை அடைவதற்காகவும்

தே ஸ்துதித்யாந நதி ப்ரதக்ஷிண ஸபர்யாலோகநாகர்ணநே= ஸ்துதித்தல், தியானஞ்செய்தல், வணங்குதல், வலம்வருதல், பூஜித்தல், காணல், கேட்டல், இவைகளின் விஷயத்தில்

ஜிஹ்வா சித்த சிரோங்க்ரி ஹஸ்த நயந ச்ரோத்ரை:=நாக்கு மனது, தலை, கால்கள், கைகள், கண்கள், காதுகளாகிய இவைகளால்

அஹம் = நான்

ப்ரார்த்தித:=பிரார்த்திக்கப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்

மாம் = என்னை

ஆஜ்ஞாபய=உத்திரவுசெய்

தத்=அதைக்குறித்து

மாம்=எனக்கு

முஹு:=அடிக்கடி

நிரூபய=ஞாபகப்படுத்து

மே=எனக்கு

அவச:=பேசாமலிருத்தல் (ஞானமில்லாமலிருத்தல் முதலியன)

மைவ=வேண்டவேவேண்டாம்.

(தா-ம்) ஈச்வரா, விபத்ஸூசகமான உத்பாதங்கள் நாசமாகி, மகைதைச்வர்யத்தைப்பெறும்பொருட்டு உன்னுடைய ஸ்தோத்ரத்யான நமஸ்கார ப்ரதக்ஷிண பூஜாலோகநாகர்ணனவிஷயமாய் முறையே என்னுடைய நாக்கு, மனசு, சிரசு, கால், கை, கண், செவி, முதலான அவயவங்கள் என்னைப் பிரார்த்திக்கின்றன. ஆதலின் நீ அந்த ஸ்தோத்ராதிகளை எனக்கு நிரூபித்து ஆக்ஞாபிப்பாயாக. எனக்கு மூகபாவமில்லாமற் செய்வாயாக. (௬௧)

௨௦|| ஹாலாஸ்யம் சிவபாதம் ஸந்நிதிஷு ப்ராகாரம்
உத்ருத்ய ஸ்தோத்ரஸ்தோத்ரம் ஸமஸ்தம் ஸந்நிதிஷு ச
யோஜாநாமி தேவஸ்ய ஸ்தவ: | விஜ்ஞா ஸஹஸ்ர
ஸந்த்ருஷ்டி ஸித்தாவிஹ ஸாக்ஷி ஸம்வேத்ய ஸ்தாத
ஹாடகவிந்யஸ்ய தேவ காஞ்சநைர் தாமேஷு ஸிவா
ஸாங்கோபாங்க|| ௬௨||

௬|| இதி ஹாடகவிந்யஸ்ய நமோ தேவ நாதஸ்ய தேவாதி தேவஸ்ய
ஸந்த்யாவாஸம் ப்ராப்யதே|| ஸ்ரீ|| ஹாலாஸ்யபதி|| மஹாதேவாதி

[illegible] ௪௨॥

[illegible] = பிரவேசிக்கக்கூடாதமலையில் வசிப்பதில் அதிக பிரியமுள்ளவனே! அம்பிகையிடத்தில் பிரியமுள்ளவனே!

[illegible] = பிரகாசிக்கிறவனே!

[illegible] = அழகை அடையாளமாகவுடையதான

[illegible] = உயரமும்

[illegible] = குறைவற்றதைரியமாகிய

[illegible] = மதில்களும்

[illegible] = உண்டாகின்றகுணங்களின்கூட்டமாகிற

[illegible] = இஷ்டமானவைஸன்யமும்

[illegible] = சரீரத்தில்

[illegible] = இருக்கின்ற

[illegible] = நெருக்கமான இந்திரியங்களின்கூட்டமாகிற

[illegible] = வாசல்களும்

[illegible] = வித்தையாகிற

[illegible] = பதார்த்தங்களிருப்பிடமாயிருத்தலுமாகிய

[illegible] = இவ்விதங்களான

[illegible] = எல்லாஸாமான்களுடன் கூடின

𑌮𑌾𑌮𑌕𑌮𑌨𑍋𑌦𑍁𑌰𑍍𑌗𑍇 = என்னுடைய மனதாகிறகோட்டையில்
𑌸𑌦𑌾 = எப்பொழுதும்
𑌨𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 = வஸித்தலை
𑌕𑍁𑌰𑍁 = செய்.

(தா-ம்) பர்வத துர்க்கத்தில் மிக்க பிரீதி யுடைய ஈஶ்வரா! கம்பீரமென்னும் அகழும் தைரியமாகிய கோட்டையும்ஸாதுகுண ஸமூகமாகிய பலமும், இந்திரியங்களாகிய வாயிலும் சிவவிஷயஞானவித்யை யென்னும் ஸமஸ்தவஸ்துக்களாகிய இவ்வாறு துர்கா பேக்ஷித ஸகல வஸ்து ஸம்பூரணபாவத்தோடுகூடின என்மனமாகிய துர்க்கத்தில் நீ நிவாஸம் செய்வாயாக. (௪௨)

𑌮𑌾 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌿𑌤𑌸𑍍𑌤𑌤𑍋 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌶 𑌭𑍋 𑌮𑌯𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌵𑌾
𑌸𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑌾𑌦𑌿𑌕𑌿𑌰𑌾𑌤 𑌮𑌾𑌮𑌕𑌮𑌨𑌃𑌕𑌾
𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌸𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍇 । 𑌵𑌰𑍍𑌤𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌮𑍃𑌗𑌾 𑌮𑌦𑌜𑍁
𑌷𑍋 𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌯𑌮𑍋𑌹𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌗
𑌯𑌾𑌵𑌿𑌨𑍋𑌦𑌰𑍁𑌚𑌿𑌤𑌾𑌲𑌾𑌭𑌂 𑌚 𑌸𑌂
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿॥ ௪௩॥

௧ ॥ [illegible]

மாகச்ச த்வமிதஸ்ததோ கிரிச போ மய்யேவ வா
ஸம் குரு ஸ்வாமிந்நாதிகிராத மாமகமந: காந்தாரஸீமாந்த
ரே வர்த்தந்தே பஹுசோ ம்ருகா மதஜுஷோ மாத்ஸர்யமோஹாதயஸ் தாந் ஹத்வா ம்ருகயாவிநோ ௪௩ ||
தருசிதாலாபம் ச ஸம்ப்ராப்ஸ்யஸி ||

ஸ்வாமின்=ஸர்வஜகதீசனே
ஆதிகிராத=முதல்வனான வேடனே!
கிரிச= பர்வதத்தில்படுத்திருப்பவனே
த்வம்=நீ
இதஸ்தத:=இங்குமங்கும்
மா கச்ச=(வேட்டைக்காகபோக வேண்டாம்)
மய்யேவ=என்னிடத்திலேயே
வாஸம்=இருப்பை
குரு=செய் (இரு)
மாமகமந:காந்தாரஸீமாந்தரே= என்னுடைய மனதிற்குள் பிறரால்பிரவேசிக்கமுடியாதபெருங் காட்டுப்பிரதேசத்தின் நடுவில்,
மதஜுஷ:= மதத்தை (கொழுப்பை) அடைந்தவைகளான
மாத்ஸர்யமோஹாதய:=பொறாமை, ஆசை முதலான
ம்ருகா:=மிருகங்கள் (மான்கள்)
பஹுச:=அநேகமாய்,
வர்த்தந்தே= இருக்கின்றன (திரிகின்றன)
தான்= அவைகளை
ஹத்வா=கொன்று
ம்ருகயாவிநோதருசிதாலாபம் =வேட்டையால் பொழுது போக்குவதில் ஆசையுள்ளவனாயிருப்பதினுடைய பிரயோஜனத்தை,
ஸம்ப்ராப்ஸ்யஸி=நன்றாய் அடைவாய்.

(தா-ம்) ஓ ஆதிகிராதனே! என்மனமாகிய காட்டில், மிகவும் மதத்தையுடைய காமக்ரோத லோப மோக மென்னும் மிருகங்களிருக்கின்றன. ஆதலின், அம்மிருகங்களை வேட்டையாடிக்கொன்று உன்னிச்சைப்படி விநோத மடைவாயாக. (௪௩)

உ௰|| கரலக்நம்ருக: கரீந்த்ரபங்கோ
கநசார்தூலவிகண்டநோ(அ)ஸ்தஜந்து: | கிரிசோ விசதா
க்ருதிச்ச சேத: குஹரே பஞ்சமுகோ(அ)ஸ்தி மே
குதோ பீ: || ௪௪||

க || ஸோமேவம் ஸிம்ஹரூபேணாந்வயமாஹ || வ்யா || கர
குஹராதி || பஞ்சவதநபஞ்சாஸ்ய: - பஞ்சாஸ்யோ ஸிம்ஹ

[illegible]

[illegible] = கையில் மானேந்தினவனையும், [illegible] = கஜாசுரனது உயர்ந்த யானைகளுடையவனையும், உடையதாயும்

[illegible] = பொல்லாத வியாக்கிராசுரனுடைய கொடியபுலிகளின் நாசத்தையுடையவனையும், உடையதாயும்

[illegible] = நாசஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிற பிராணிகளுடையவனையும், உடையதாயும்

[illegible] = மலையில்படுத்திருக்கிறவனையும், இருக்கிறதாயும்

[illegible] = வெண்மையான சரீரத்தையுடையவனையும், உடையதாயுமிருக்கிற

[illegible] = ஐந்துமுகங்களை யுடையவனான பரமசிவன், சிங்கத்தினுடைய [கம்

[illegible] = மனதாகிற குகையில்

[illegible] - இருக்கின்றார், இருக்கிறது (ஆகையால்)

[illegible] = பயமானது

[illegible] = எங்கிருந்துவரும்?

(தா-ம்.) கையில் மானையேந்தி, கஜாசுரனைக்கொன்று, வியாக்ராசுரனை யுயிர்கவர்ந்து, ஸ்வரூபத்தில் சகல ஜந்துக்களும் லீனமாய் நிற்க, பர்வதத்தில் சயனித்திருக்கும் ஸ்வச்சஸ்வரூபனான பஞ்சாந

நங்களையுடைய ஈஸ்வரனென்னும் சிங்கமானது எனது மனமென்னும் குகையில் இருந்ததனால், எனக்குப் பயமேகிடையாது. (௪௪)

௪௫|| [illegible] ||௪௫||

[illegible] ||௪௫||

[illegible]

[illegible] = மன

தாகிறதிறந்தபாலவயே! | [illegible] = தங்களாகிற மரங்களின் கிளை

களாகிற உபநிடதங்களுடன் கூடினதாயும்
த்விஜவரை:=பிராஹ்மணோத்தமர்களால், உயர்ந்தபக்ஷிகளால்
ஸம்ஸேவிதே=ஆஸ்ரயிக்கப்பட்டதாயும்
ஸரஸ்வதே=அழிவற்றதாயும்
ஸௌக்யாபாதிநி=ஸௌக்கியத்தையுண்டு பண்ணுகிறதாயும்
கேதபேதிநி=சிரமத்தைப்போக்கடிக்கிறதாயும்
ஸுதாஸாரை:=அம்ருதப்பிரவாகத்திற்கொப்பானதாயிருக்கிற
பலை:=பழங்களால், தர்மம் முதலியபிரயோஜனங்களால்
தீபிதே=பிரகாசிக்கிறதாயுமிருக்கிற
ஸங்கராங்க்ரிபதயுகளநீடே=இரண்டு திருவடித் தாமரைகளாகிற கூட்டிலே
நித்யம்=எப்போதும்
விஹாரம்=விளையாட்டை
குரு=செய்
வ்ருதா=வீணை
ஸஞ்சாரம்=அலைச்சலை
த்யஜ=விட்டுவிடு
அந்யை:=மற்றவர்களைத் தேடியோடியலைந்தது
அலம்=போதும்.

(தா-ம்.) மனமென்னும் பக்ஷிஸ்ரேஷ்டனே! வேதங்களாகிய மரங்களின் கொம்புகளுள்ளதும், வேதாந்தோபநிஷத்துக்களோடு கூடியிருக்கும் பிராம்மணோத்தமர்களான பக்ஷிகளால் நன்றாகச் சூழப்பட்டதும், நித்யாநந்தத்தைக்கொடுக்கும் அம்ருத ஸமான ரசத்தையுடைய பழங்களால் ஸம்ஸாரதுக்கமாகிய பசிநோயை நீக்குவதுமான ஸாம்பசிவனுடைய பாதபத்மமாகிய கூட்டில் நீ களித்திருப்பாயாக. (௬௫)

௬௬|| ஆகீர்ணே நகராஜிகாந்திவிபவைருத்யத்ஸுமந:ஸ்த்ருதிர்முதி
தே ஸாரஸமேளவாகதிதமுர்தே ஸாகார தத்ரயாஞ்சல: । நித்யம் ஸகலுக்
யக்ஷஸ்வலாஸ்ஸ ஸயிக்கி வேதாநிஹாரம் கு
ரு விசாராசநகராஜ ஹம்ஸஸ்ரீதாரா நிர்மல
ஸ்ரீஸநயாகுரு || ௬௬||

க|| நகராஜ ஹம்ஸஸ்ய முனிசீரணோபநிஷ்பரயாகுரு
வாஸம்விஷயதே|| வ்யா || ஆகீர்ணாதி || ஹே நகராஜஹம்ஸ!
ஹம்ஸா: நகராஜா: ராஜஹம்ஸ: ராஜநீதிஷு வரநித்யாஸ

[illegible] ஹே மாநஸ

ராஜஹம்ஸ [illegible] நக்ஷத்ரராஜிகாந்திவிபவை: [illegible]

[illegible]

[illegible] - வ்யாப்தே - உத்வேல[illegible]யாதவை

[illegible]

[illegible]

[illegible] தவளிதே அபிச [illegible]

[illegible] பத்மராக [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ||

ஹே மாநஸராஜஹம்ஸ = மனதாகிற சிறந்த அன்னமே!

நக்ஷத்ரராஜிகாந்திவிபவை: = நக்ஷத்ரக் கூட்டங்களின் ஒளியினுடைய ஐஸ்வரியத்தால்

வ்யாப்தே = வியாபிக்கப்பட்டதாயும்

உத்வேல[illegible]யாதவைபவை: = விருத்தியடைகின்ற கலையிலிருக்கிற சந்திரனுடைய அமிருதமாகிய சுண்ணம்பினுடைய பரவுதல்களால்

தவளிதே = எங்கும் வெண்மையாகச் செய்யப்பட்டதாயும்

அபிச = இன்னமும்

பத்மராகருசிதே = தாமரைபோன்றசிவப்புவர்ணங்களாகிற பத்மராகச்சிவப்புக்கற்களால் அழகுள்ளதாயும் இழைக்கப்பட்டதாயும்

ஹம்ஸவ்ரஜை: = ஓர்வகைச் சந்நியாஸிகளாகிய அன்னபக்ஷிகளுடைய கூட்டங்களினால்
ஆஶ்ரிதே = ஸேவிக்கப்பட்டதாயுமிருக்கிற
கி³ரிஜாநாதா²ங்க்⁴ரி ஸௌதா⁴ந்தரே = ஹிமவானது புத்திரியாகிய பார்வதியினுடைய பதியான பரமசிவனுடைய திருவடிகளாகிற உப்பரிகையினுடைய நடு[வில்]
ரஹஸி = இரகஸ்யத்தில்
ஸ்தி²த்வா = இருந்துகொண்டு
ப⁴க்திவதூ⁴க³ணை: = ஸேவையாகிற ஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களுடன்
ஸ்வேச்சா²விஹாரம் = இஷ்டப்படி விளையாடும் விளையாட்டை
குரு = செய்

(தா-ப்.) ஓ மனமென்னும் ராஜஹம்சமே! நகத்தின்காந்தியில் வியாபித்து, வளர்கின்றசந்திரகிரணங்களாகியசுண்ணம்பூசப்பெற்று, பத்மராக மணிகளா லமைக்கப்பட்டு, மந்த்ரார்த்தத்யான பரரான ஹம்ஸர் கூட்டங்களால் சூழப்பட்ட பார்வதி நாதனை ஈஸ்வரனுடைய பாதமாகியமேடையில் பக்தி ஸமூகமென்னும்பார்யாஸமூகத்தோடும்ரகஸ்யமாய் எப்போதும் கிரீடித்திருப்பாயாக.

௭௨|| ஶம்பு⁴த்⁴யாந வஸந்தஸங்கி³நி ஹ்ருʼதா³ராமே(அ)க⁴ஜீ
ர்ணச்ச²தா³: ஸ்ரஸ்தா ப⁴க்திலதாச்ச²டா விலஸிதா:
புண்யப்ரவாலஶ்ரிதா:। தீ³ப்யந்தே கு³ணகோரகா
ஜபவச: புஷ்பாணி ஸத்³வாஸநா ஜ்ஞாநாநந்த³
ஸுதா⁴மரந்த³லஹரீ ஸம்வித்ப²லாப்⁴யுந்நதி:॥ ௭௨॥

௧ || ஹ்ருத³யாராமே ஶ்ருங்கா³ரலக்ஷணாதிவஸந்தரூபம் || வ்யா ||
ஶம்பு⁴த்⁴யாநேதி || ஶம்பு⁴த்⁴யாநவஸந்தஸங்கி³நி ஶம்பு⁴த்⁴யாந
மேவ வஸந்த: வஸந்தர்து: தேந ஸங்க³: ஸம்ப³ந்தோ⁴(அ)ஸ்யாஸ்தீதி த
ஸ்மிந் ஹ்ருʼதா³ராமே ஹ்ருʼத³யோத்³யாநே — அகா⁴ந்யேவ பாபாந்யேவ
ஜீர்ணச்ச²தா³: ஜீர்ணபத்ராணி ஸ்ரஸ்தா: ப்ரஶ்ருதா: ப⁴க்திரேவ
லதா ஶ்ரேண்யஸ்தாஸாம் ச²டா: ஸந்ததய: விலஸிதா: ஶோபி⁴தா: புண்யா
ந்யேவ ப்ரவாலாநி தை: ஶ்ரிதா: ஆஶ்ரிதா: கு³ணா: ஸத்வாதி³கு³ணா ஏவ
கோரகா: குட்மலா: தீ³ப்யந்தே ஜபவசாம்ஸி ஜபமந்த்ரா ஏவ
புஷ்பாணி யாஸாம் தா: ஸத்³வாஸநா: ஸத்³வாஸநா ஏவ ஸாரங்க³

ஶம்புத்யாநவஸந்தஸங்கிநி ஹ்ருதாராமே(அ)கஜீர்ணச்சதா:

ஸ்ரஸ்தா பக்திலதாச்சடா விலஸிதா: புண்யப்ரவாளஶ்ரிதா:।

தீப்யந்தே குணகோரகா ஜபவச:புஷ்பாணி ஸத்வாஸநா

ஜ்ஞாநாநந்தஸுதாமரந்தலஹரீ ஸம்வித்பலாப்யுந்நதி:॥ சஎ

ஶம்புத்யாந வஸந்தஸங்கிநி = பரமசிவனுடையதியானமாகிற வஸந்த ருதுவின் சேர்க்கையுடையதான

ஹ்ருதாராமே = மனதாகிற தோட்டத்தில்

ஸ்ரஸ்தா: = உதிர்ந்தவைகளான

அகஜீர்ணச்சதா: = பாபங்களாகிற பழுப்புள்ளவைகளையும்,

விலஸிதா: = பிரகாசிக்கின்றவைகளாயும்

புண்யப்ரவாளஶ்ரிதா: = நற்செய்கைகளாகிற தளிர்களை அடைந்தவர்களாயுமிருக்கிற

பக்திலதாச்சடா: = ஸேவையாகிற கொடிகளின் கூட்டங்களும்

குணகோரகா: = குணங்களாகிற அரும்புகளும்

ஜபவச:புஷ்பாணி = ஜபம்செய்யும் வார்த்தைகளாகிற புஷ்பங்களும்

ஸத்வாஸநா: = நற்கர்மங்களென்னும் நல்மணங்களும்

ஜ்ஞாநாநந்த ஸுதாமரந்த லஹரீ = அறிவு, ஸந்தோஷம், அமிருதம் புஷ்பத்தின் ரஸம் இவைகளின் பெருக்கும்

ஸம்வித்பலாப்யுந்நதி: = பிரம்மஜ்ஞாநமாகிற பலங்களின் விருத்தியும்

தீப்யந்தே = பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

(தா-ம்.) ஈஶ்வரத்யானமாகிய வசந்தருதுவோடுகூடியிருக்கும் மனமாகிய உத்யானவனத்தில், உதிர்ந்துபோன பாவமென்னும் பழுப்பிலைகளும், புண்ணியமென்னும் தளிர்களும், சத்குணமென்னும் மொட்டுக்களும், மொழிகளென்னும் புஷ்பங்களும், சற்கர்மங்களென்னும் நல்லவாசனையும், உடைய பக்தர்களென்னும் கொடிகளும், ஞாநாநந்தமென்னும் பழங்களும் பிரகாசிக்கின்றன. (சஎ)

𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂
𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌹𑍃𑌤𑍍𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍।
𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌂𑌸𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂
𑌕𑌿𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌪𑌲𑍍𑌵𑌲𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿॥ ௪௮॥

𑌅॥ 𑌮𑌨𑌸𑌃 𑌶𑌿𑌵𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍋𑌤𑍍𑌕𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋𑌪𑌾𑌯 𑌇𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌿𑌤𑌰𑍇𑌭𑍍𑌯𑍋 𑌨𑍍𑌯𑍂𑌨𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌣𑌵𑍍𑌯𑌾𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹॥ 𑌵𑍍𑌯𑌾॥ 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍇𑌤𑌿॥ 𑌹𑍇 𑌮𑌨𑍋𑌹𑌂𑌸𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸 𑌹𑌂𑌸𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑌤𑌂𑌸 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌃 𑌮𑌨 𑌏𑌵 𑌹𑌂𑌸𑌾𑌵𑌤𑌂𑌸𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌿𑌃 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌰𑌸𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌰𑌸𑌃 𑌉𑌦𑌕𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌲𑌯𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍁𑌨𑌿𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌂 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌮𑍍𑌬𑍁𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌲𑌜𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌮𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌮𑌾𑌲𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌚𑍍𑌛𑌂 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌲𑌂 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌦𑍍𑌰𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌙𑍍𑌗𑌰𑌹𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌾𑌃 𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌾𑌃 𑌰𑌾𑌜𑌹𑌂𑌸𑌾𑌦𑌯𑌸𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑍇𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌾𑌣𑌿 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌿 𑌹𑌰𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌕𑌲𑍁𑌷𑌹𑍃𑌤𑍍 𑌅𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌮𑌾𑌨𑌮𑍇𑌵 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌾𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌤𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑍀𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌵𑌾𑌸𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌦𑍍𑌗𑌨𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌵𑌾 𑌆𑌵𑌿𑌷𑍍𑌕𑍃𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌂 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍋𑌰𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌜𑌾𑌤𑍀𑌯𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑌪𑍍𑌰𑌵𑌾𑌹𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌦𑍇𑌵 𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌂 𑌸𑌰𑌃𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠𑌂 [illegible] 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜 𑌗𑌚𑍍𑌛 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌿𑌶𑍍𑌯 𑌸𑌨𑍍 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑍋 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌪𑌲𑍍𑌵𑌲𑌭𑍍𑌰𑌮𑌣𑌸𑌞𑍍𑌜𑌾𑌤𑌶𑍍𑌰𑌮𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍁𑌦𑍍𑌰𑌾𑌃 [illegible] 𑌶𑌮𑍍𑌭𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌸𑌰𑍋𑌵𑌰𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌦𑍍𑌭𑌿𑌨𑍍𑌨𑌂 [illegible] 𑌕𑌿𑌂 𑌕𑌿𑌮𑌰𑍍𑌥𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌸𑍍𑌯𑌸𑌿 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌸𑌿 [illegible] 𑌇𑌤𑌿 𑌭𑌾𑌵𑌃॥ ௪௮॥

(க்ரய-ம்.)

ஹே மாநஸஹம்ஸாவதம்ஸ = மனதா
கிற உயர்ந்த அன்னமே
நித்யாநந்தஸாம்புமய = ஶாஶ்வத
மான பிரம்மாநந்தமாகிய ஜல
த்திற்கு இருப்பிடமாயும்
ஸுரர்ஷிஸ்வாந்தாம்போஜாகா
ரூபம் = தேவர்கள் ரிஷிகள் இவர்
களுடைய மனதாகிற தாம
ரைப்புஷ்பங்களுக்கு இருப்
பிடமாயும்
ஸ்வச்சம் = தெளிந்ததாயும்
ஸுத்விஜஸேவிதம் = நல்லபிராமண
ர்களால் அன்னங்களால் ஸே
விக்கப்பட்டதாயும்
கலுஷஹரம் = பாபங்களை அழு
க்கைப்போக்கடிக்கிறதாயும்
ஸத்வாஸநாவிஷ்க்ருதம் = நல்லவா
ஸனையாகிற நல்ல மணத்தினால்
பிரகாசப் படுத்தப்பட்டதாயும்
ஸ்திரம் = நிலைபெற்றதாயுமிருக்கிற
ஶம்புத்யாநஸரோவரம் = பரம
சிவனுடைய தியானமாகிற
பூம்பொய்கையை
வ்ரஜ = அடையக்கடவாய்
க்ஷுத்ராஶ்ரய பல்வலஸேவ
ஜாதஶ்ரமம் = அற்பமான ஸே
வையாகிற சேற்றுக்குட்டை
யில் சுற்றுவதாலுண்டான
ஆயாஸத்தை
கிம் = ஏன்
ப்ராப்நோஷி = அடையப்போகிறாய்

(தா-ம்.) ஓ மனமென்னுஞ் சிறந்த அன்னமே! ஶாஶ்வதானந்தமான உதகத்துக்கு ஸ்தானமாய், தேவர்கள் முனீஶ்வரர்களுடைய மனமென்னும் தாமரைக்கிருப்பிடமாய், நிர்மலமாய், பெரியோர்களாகிய பக்ஷிகளால் ஸேவிக்கப்பட்டதாய், பாபங்களை நீக்குவதாய், ஸத்கர்ம ஸம்ஸ்காரத்தால் விளங்கப்பட்ட ஈஶ்வரத்யானமென்னும் பூம்பொய்கையை அடைவாயாக. தாரதம்யமறியமாட்டாத அர்ப்பர்களை ஆஶ்ரயித்தவாகிய சேற்றுக்குட்டையில் கிடந்துழல்வதாலுண்டாகும் ஶ்ரமத்தை ஏன் நீ அடையவேண்டும். (சஅ)

ஏதே! ஜ்ஞாநாத்ர பஞ்சானி தாஸாம் பதாஸோஜாநு
வாஸோத்ராத்தா ஸௌலஸௌபாஸ்ய ஏகைகத்
ஹக்ஷ்மீகா ஶாஸோ வம்ஶாவாஞ்சா | ஏதேஷு
ஏராம வரகாமச ராகவேப்ரீ சாக்ஷ்ர நிஷ்க்ருஷா
நித்யாஹீஷா ஸமுத்ராஸவ த்வேஷே ஸவஸ்கஷீ
ஸம்வஷீதா || சகூ ||

ப || ஶிவஹக்ஷிஸாயுஜ்யமெனும் ப்ராய-ம்யமேத || வ்ரு || ஜ்ஞாநாத்ரு
ம ஊதி || ஜ்ஞாநாத்ருதவஶிதா ஜ்ஞாநஶிவஹக்ஷிவ்ருத்திஸஹவா

ம்ருதம் ஸந்தோஷஸ்தேன பூரிதா ஆஸஞ்சிதா – ஹர பாதாம்போஜால வாலோத்யதா ஶிவபாதாம்போஜமேவாலவால: ஆஶ்ரயஸ்தானவிஶேஷஸ்தஸ்மா துத்யதா உத்பன்னா ப்ரவ்ருத்தா வ்ருத்திம் ப்ராப்தேத்யர்த்த: – ஸ்தைர்யோபக்னம் ஸ்தைர்யம் ஸ்திரஸ்வபாவஸ்தமேவோபக்னம் ஆஶ்ரய: உபேத்ய ப்ராப்ய விஶேஷேண ஸம்ப்ராப்ய ஶாகோபஶாகான்விதா ஶாகா: ப்ரதானஶாகா: உபஶாகா: க்ஷுத்ரஶாகா: அவயவவிஶேஷா இத்யர்த்த: தாபிரன்விதா ஸம்யுதா உச்சைர்மானஸகாயமானபடலீம் உச்சை: ஶ்ரேஷ்டானி மனாம்ஸ்யேவ காயமானானி லதாரோஹணாய க்ல்ருப்த ஸ்தம்ப-பாஷாயாம் பந்தல் இதி ப்ரஸித்தம் படலீ ஸமூஹம் ஆக்ரம்ய நிஷ்கல்மஷா ஶைதில்யாதி தோஷரஹிதா ஸத்கர்மஸம்வர்திதா ஸத்கர்மபி: பூர்வக்ருதபுண்யவிஶேஷை: ஸம்வர்திதா வ்ருத்திம் ப்ராபிதா ந்ருத்தோத்ஸவாதி ஹிம்ஸாரஹிதையஜ்ஞஸங்க்ஷேபைரிதி யாவத் – பக்திலதிகா பக்திரேவ லதிகா பக்திலதிகா ஸா மே நித்யாபீஷ்ட பலப்ரதா நித்யம் ஶாஶ்வதம் அபீஷ்ட பலம் ப்ரதீக்ஷாலப்ரதா பவது ॥ ௪௯

ஆனந்தாம்ருதபூரிதா = ஸந்தோஷமாகிற ஜலத்தினால் நிறைக்கப்பட்டதாயும்

ஹரபாதாம்போஜாலவாலோத்யதா = பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரைகளாகிற பாத்தியிலிருந்து முளைத்து உயரக் கிளம்பியதாயும்

ஸ்தைர்யோபக்னம் = ஸ்திரமாகிற ஊன்றுகோலை

உபேத்ய = அடைந்து பிடித்துக்கொண்டு

ஶாகோபஶாகான்விதா = கிளைகள் கிளைகளிலிருந்து கிளைத்த சிறுகிளைகள் கவடுகள் இவைகளுடன் கூடியதாயும்

உச்சைர்மானஸகாயமானபடலீம் = உயர்ந்தவைகளான மனதாகிற பந்தல்களுடைய கூட்டத்தை

ஆக்ரம்ய = ஆக்ரமித்துக்கொண்டு

நிஷ்கல்மஷா = விட்டுப்போகுதல் பூச்சியரித்தல் முதலிய தோஷமற்றதாயும்

ஸத்கர்மஸம்வர்திதா = முன்செய்த புண்ணியங்களால் (தோகதம்) முதலிய நற்செய்கைகளால் விருத்தி செய்யப்பட்டுமிருக்கிற

பக்திலதிகா = ஸேவையாகிற கொடியானது

மே = எனக்கு
நித்யாஶிஷ: ஸமுத்யதா = எப்போதும் இஷ்டமான பிரயோஜனங்களை, பழங்களைக் கொடுக்கிறதாக
ஸவது = ஆகட்டும்.

(தா-ம்.) சிவபக்தியில்வைத்த ப்ரேமையாகிய உதகத்தால் நிறைக்கப்பட்டு ஈஶ்வரனுடைய பாதகமலமாகிய பாத்தியிலிருந்து ஓங்கி, ஸ்திரபாவ மென்னும் கொழுக்கொம்பில் ஏறி; உன்னதமான மனமென்னும் பந்தலில்படர்ந்து, சிதிலத்வாதி தோஷங்கள் நீங்கி, புராகிருதபுண்ய விஶேஷத்தால் வளர்க்கப்பட்ட பக்தியென்னும் கொடி, எனக்கு ஶாஶ்வதமான வாஞ்சாபலத்தைக் கொடுக்கக்கடவது. (௪௯)

௫௰॥ ஸந்த்யாரம்ப விஜ்ரும்பிதம் ஶ்ருதிஶிரஸ்தாநாந்தராதிஷ்டிதம் ஸப்ரேமப்ரமராபிராமமஸக்ருத் ஸத்வாஸநாஶோபிதம் । போகீந்த்ராபரணம் ஸமஸ்தஸுமந꞉பூஜ்யம் குணாவிஷ்க்ருதம் ஸேவே ஶ்ரீகிரிமல்லிகார்ஜுநமஹாலிங்கம் ஶிவாலிங்கிதம்॥ ௫௰॥

[illegible]

ஶ்ருத்யந்தேஷு ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸு ஶ்ருதிஶிரஸி கண்டே² ஸ்தா²நயோ: ஸ்தா²நாந்தரம் ஸ்தா²நபே⁴த³ஸ்தத³தி⁴ஷ்டா²யாதி⁴ஷ்டி²தம் ஸ்தா²வரபே⁴தை³: ப்ரேமேஷிதவ்யா: - ஸப்ரேமப்⁴ரமராபி⁴ராமம் ப்ரேம்ணா யுக்தயா ப்⁴ரமராம்பி³கயா அபி⁴ப்ரக்ருஷ்டைரபி⁴ராமம் மநோஜ்ஞம் ஸப்ரேம ஸஹிதம் ப்⁴ரமரைரபி⁴ராமம் அஸக்ருத் ஸதா³ ஸாதா⁴ரணம் ஸத்³வாஸநயா ஸாது⁴வாஸநயா ஶோபி⁴தம் ப்ரகாஶமாநம் ஸத்³வாஸநயா ஸா⁴து⁴வாஸநயா ஶோபி⁴தம் ப்ரகாஶிதம் போ⁴கீ³ந்த்³ராப⁴ரணம் ஸமஸ்தமஹிஷ்ணம் போ⁴கீ³ந்த்³ரா: ஸர்பாஸ்த ஏவ ஆப⁴ரணாநி யஸ்ய ஸ: ப்⁴ரமராபி⁴ராமம் போ⁴கி³ஷு ஶ்ரேஷ்டா²: விஷயாநந்த³வேதா³ர: தேஷாம் ஆப⁴ரணம் - ஸமஸ்தஸுமந:பூஜ்யம் ஸமஸ்தை: ஸுமநோபி⁴: தே³வை: பூஜ்யம் ஸமஸ்தை: புஷ்பை: பூஜ்யம் பூஜ்யம் கு³ணாவிஷ்க்ருதம் - கு³ணாவிஷ்க்ருதம் கு³ணைஸ்ஸத்வகு³ணை: ஸம்பந்நாவிஷ்க்ருதம் ப்ரகாஶிதம் கு³ணாதி³கு³ணைராவிஷ்க்ருதம் ப்ரகாஶிதம் ஶ்ரீகி³ரிமல்லிகார்ஜுநமஹாலிங்க³ம் ஶிவாலிங்கி³தம் ஸேவே ஶ்ரீகிரிமல்லிகார்ஜுநதிவிஷத்ஸ்தி²தம் ஶிவேந விஶேஷணாநாம் தத்த்வாத்²யாயாஸ்ஸம்ஸாரமாஶ்ரயம்॥ ௫௰॥

(௫௰.)

ஸந்த்⁴யாரம்ப⁴விஜ்ரும்பி⁴தம் = ஸந்தியாகாலம் வரும்போது நடனத்தில் பிரகாசிக்கின்றவனையும், மலர்கிறதாயும்

ஶ்ருதிஶிரஸ்ஸ்தா²நாந்தராதி⁴ஷ்டி²தம் = உபநிடதங்களுடைய நடுவில் ஆரோபிக்கப் பட்டவனையும், காது தலை இவைகளுள் எதிலாவதொன்றில் வைக்கப் பட்டதாயும்

ஸப்ரேமப்⁴ரமராபி⁴ராமம் = ஆசையுடன்கூடினப்ரமராம்பிகையினால் அழகுள்ளவனையும் ஆசையுடன்கூடினவண்டுகளால் அழகுள்ளதாயும்

அஸக்ருத் = அடிக்கடி (எப்போதும்)

ஸத்³வாஸநாஶோபி⁴தம் = ஸாதுக்களுடைய பாவனையினால்பிரகாசிக்கிறவனையும் நல்லமணத்தினால் விளங்குகிறதாயும்

போ⁴கீ³ந்த்³ராப⁴ரணம் = பாம்புகளை நகைகளாகஉடையவனையும் காம போகம் முதலிய சுகங்களை யனுபவிக்கின்றவர்களுக்கு அலங்காரமாயும்

ஸமஸ்தஸுமந:பூஜ்யம் = எல்லா தேவர்களாலும் பூஜிக்கத் தக்கவனையும் எல்லா புஷ்பங்

களிலும் கொண்டாடத் தக்க
தாயும்
குணாவிஷ்க்ருதம்=ஸத்வகுண
த்தைப்ரகாசப்படுத்துகிறவரு
யும் வாஸனைமுதலிய குணங்க
ளால் பிரசித்தி பெற்றதாயும்
ஶிவாலிங்கிதம் = பார்வதியினால்
ஆலிங்கனம் செய்யப்பட்டவ
ருயும், மங்களகரமாயும்
ஸ்ரீகிரி மல்லிகார்ஜுந மஹாலிங்
கம்=ஸ்ரீபர்வதத்திலிருக்கின்றமல்
லிகார்ஜுனமென்னும்பெயரைப்
பெற்ற மகாலிங்கத்தை அல்லது
ஸ்ரீ=அழகுபொருந்திய,
கிரி=பர்வதத்திலிருக்கின்ற,
மல்லிகா = மல்லிகையினால் சுற்றப்
பட்ட,
அர்ஜுந மஹாலிங்கம்= பிரகாசிக்
கின்ற மருத மரத்தை
ஸேவே=ஸேவிக்கிறேன்.

(தா-ம்.) [இது ஈச்வரனை ஒருகொடியாக வர்ணிக்கிறது] பார்வதிதேவியினால் ஆலிங்கனம்செய்யப்பட்டவரும், சாயங்காலத்தில் பக்தானுக்கிரஹரும், வேதாந்த ஸ்தானத்திலிருப்பவனும், ப்ரேமையையுடைய ப்ரமராம்பிகையோடு கூடினவரும், சத்புருஷ பாவனையால் பிரகாசிப்பவரும், வாசுகியை ஆபரணமாக உடையவரும், சகல தேவர்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டவரும், ஸத்வகுணப்ரகாசமானவரும் ஆகிய ஸ்ரீகிரிமல்லிகார்ஜுன மகாலிங்கரை சேவிக்கின்றேன். [மல்லிகைக்கொடிக்குச் சொல்லுங்கால், ச்ருதிசிரம் என்பதற்கு காது, தலையென்னும் உறுப்புக்கள் என்றும், போகீந்த்ரவணி என்பதற்கு போகபுருஷருக் காபரணம் என்றும், ப்ரமராபிராமம் என்பதறகு வண்டுகளால் விரும்பப் படுவது என்றும் பொருள்கொள்க]. (௫௦)

ப்ருங்கீச்சாநடநோத்கட: கரிமதக்ராஹீ ஸ்பு
ரந்மாதவாஹ்லாதோ நாதயுதோ மஹாஸித
வபு: பஞ்சேஷுணா சாத்ருத: | ஸத்பக்ஷ:
ஸுமநோவநேஷு ஸ புந: ஸாக்ஷாந்மதீ
யே மநோ ராஜீவே ப்ரமராதிபோ விஹர
தாம் ஸ்ரீசைலவாஸீ விபு:॥ ௫௧॥

அ ॥ ப்ருங்கிவதிவக்ரீரஞ்ஜனேந ஶ்லேஷேண ராஜீவேவி
ஹரணம் ப்ரார்த்யதே ॥ ஸா ॥ ப்ருங்கீதி ॥ விஷயம் ஸவதீதிவி
ஶ: போகாயதவேஷாஶ்ருதிதிஶ்ர: - ஸ்ரீசைலவாஸீ
ஶக்தாந்த்ரஹாயம் ப்ரேம்ணா ஸ்ரீசைலவாஸீ ப்ருங்கீச்ச:
ப்ருங்காம்போயாத்யச: ஸவப்ருங்கீச்ச: ப்ருங்கராஜ: ஈந

ஸமவாயஜீவம் ஸஹ்யம் தத்³விதி ஹாரதாம் ஸஹஜாரக் ஸ்யாம் ப்ராணோந்ராஜீவ வாஸஶ்லாஸாவ்யாதிதி ஸாவ: — தமேவஶிஷ்டவிஶேஷணைவிஶேஷி நஷ்டி — ப்⁴ருங்கீச்சா²நடநோத்கட: ப்⁴ருங்கிணோ ஹக்கவிஶேஷஸ்யேச்சா²யா நடநே நர்த்தநே உத்கட: உத்கடேச்சா² ப்⁴ருங்கீ ப்⁴ருங்கஜாதேஸ்த்ரீ இச்சா²யா ஸ்வேச்சா²யா: நடநே நர்த்தநேந உத்கட: உத்கடேச்சா²: — கரிமத³ க்³ராஹீ கரிணோ கஜாஸுரஸ்ய மேதோ³வஸாதி³ ஸநஸ்த²ம் க்³ரஹணாதி தத்²ஸம் ஹரணேந ஹாரீதி தயோக்த: ஸந்நிஹிதகரிணாம் கஜாநாம் மத³ம் மதோ³ஜலம் க்³ருஹ்ணாதீதி ஸ்பு²ரந்மாத⁴வாஹ்லாத³: ஸ்பு²ரந் ப்ரகாஶமாநோ மாத⁴வ: விஷ்ணுஸ்தஸ்மிந் ஆஹ்லாதோ³ யஸ்ய ஸ்பு²ரந் ப்ரகாஶமாநோ மாத⁴வோ வஸந்தஸ்தேந ஆஹ்லாதோ³ யஸ்ய ஸ்பு²ரந்மாத⁴வாஹ்லாதோ³ யஸ்ய — நாத³யுத: ப்ரணவ ரூபம் ஸாந்தம் ஸ்பு²ரணவ நாத³ ஸஹித: — நாத³ ஸங்கா ரயுக்தம் இதி ஸாஸித வபு: மஹாஸிதவபு: ஶுப்⁴ரம் ஸிதமவலம் ஸ்பு²ரந்தம் பஞ்சேஷுணா ஸமுத்³ருதம் — தேந மஹாஸித வபு: பஞ்சேஷுணா மந்மதே²ந ஆத்³ருத: தேந அத்³ருத: ஸ்பு²ரமாணஹ்ருத்³ய: — நாத்ஸ்யாத்³ருத: ஸ்வஸ்வஹாய சேதந ஸம்ஶ்ரித ஸத்பக்ஷ: ஶோபநாபக்ஷா யஸ்ய ஸத்பக்ஷோ ஸுமநோவநேஷு தே³வாநாம் வநேஷு ஸாக்ஷாத்மதீ³யே மந: ஸாக்ஷாந்மதீ³யே மநோராஜீவே ஸுமநஸாம் வநேஷு பு³த்⁴யேஷு: ஸ்வஸ்வ விஶேஷாத்மதீ³யே மநோராஜீவே ப்⁴ரமராதி⁴போ விஹரதாம் ஶ்ரீஶைலவாஸீ விபு⁴: ஸ ஏவ பாஶுபதா⁴ஸ்ய ஸ்வஹ்ருதி³ ஸாம்ராஜ்யம் ஶ்ரீஶைலவாஸ ஹ்ருத³யாதி³ விஹாரகாரீதி ஶிவோ விபு⁴ர்நாயக: ஸத்பக்ஷரூப வ்யாக்²யாநிக ஸம்யோகே³நதிஷ்ட²தீதி பா⁴வ:॥ ௫௧॥

ப்⁴ருங்கீச்சா²நடநோத்கட:=பிருங்கிரிஷியினுடைய இச்சைப்படி நடனம்செய்வதில்ஆசையுள்ளவனும் அல்லது ப்⁴ருங்கீ=பெண்வண்டின், இச்சா²=ஆசையினுடைய நடந=அனுஸரிப்பில், உத்கட= ஆசையுள்ளதாயும்;

கரிமத³க்³ராஹீ-கஜாஸுரனுடைய கொழுப்பைப் போக்கடித்தவனும், யானைகளுடைய, மதஜலத்தைகிரகிக்கிறதாயும், ஸ்பு²ரந்மாத⁴வாஹ்லாத³:= பிரகாசிக்கின்ற விஷ்ணுவினிடத்தில் சந்தோஷத்தையுடையவனும்

ம், பிரகாசிக்கிறவஸந்தருதுவி
னிடம் ஸந்தோஷத்தை யு
டையதாயும்
நாதயுத:= நாதத்தோடு கூடி
னவனும், ரீங்காரசப்தத்தோ
டு கூடியதாயும்
மஹாஸிதவபு:=நன்றாய் வெ
ளுத்ததேகத்தை யுடையவனு
யும், நன்றாய்கறுத்தசரீரத்தை
யுடையதாயும்,
பஞ்சேஷுணா=மன்மதனால்
ஆத்ருத:= பயத்தினாலாதரிக்கப்
பட்டவனும், நன்றாய் அங்கீ
கரிக்கப்பட்டதாயும்,
ஸுமனோவனேஷு= தேவர்க
ளைக்காப்பாற்றுவதில், நல்ல
புஷ்பங்களுள்ள காடுகளில்,
ஸத்பக்ஷ:= இருக்கின்ற ஆசை யு
டையவனும், நல்ல இறகுகளை
யுடையதாயும்,
ஸாக்ஷாத்=கண்ணுக்கெதிரேயுள்
ளதாயும்,
ஸ்ரீசைலவாஸீ-ஸ்ரீசைலமென்
னும் மலையில்வஸிக்கிறவனும்,
பர்வதங்களிலிருக்கிறதாயும்,
விபு:=எங்கும்நிறைந்தவனும்
எங்கும் ஸஞ்சரிக்கும் சக்தியு
ள்ளதாயும்
ஸ:=அந்த
ப்ரமராதிப:=பிரமராம்பிகையி
னுடைய பதியான, சிவன்
ஆகிற வண்டான து,
மதீயே=என்னுடைய
மனோராஜீவே=இருதயகமலத்
தில், தாமரைப்பூவில்
விஹரதாம்=விளையாடட்டும்.

(தா-ம்.) இது ஈஸ்வரனை ஒரு ஆண்வண்டாக வர்ணிக்கின்றது. ப்ருங்கியினுடைய நாட்டியத்தில் இச்சையுள்ளவரும், கஜாசுரனுடைய மதத்தை க்ரகித்தவரும், மோகினி ரூபம் தரித்த விஷ்ணுவினிடத்தில் ஸந்தோஷமுள்ளவரும், பிரணவநாதத்தோடு கூடினவரும், மகத்தான வெண்ணிறம்பொருந்திய சரீரத்தையுடையவரும், மன்மதனால் ஸ்வபாணலக்ஷ்யத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்டவரும், தேவர்களின் ரக்ஷணத்தில் அபிமானமுள்ளவரும், ஸ்ரீசைலத்தில்வாசமாயிருக்கும் பிரபுவானவரும், ப்ரமராம்பிகைக்குப் பதியானவரும் ஆகிய ஸாம்பசிவன் என்னுடைய மனமாகிய கமலத்திற்களித்திருக்கக்கடவன். இது சிவபரமான அர்த்தம். (௫௨)

௫௩|| காருண்யாம்ருதவர்ஷிணம் கனவிபத்க்ரீ
ஷ்மச்சிதாகர்மடம் வித்யாஸஸ்யபலோதயாய
ஸுமனஸ்ஸம்ஸேவ்யமிச்சாக்ருதிம் | ந்ருத்யத்பக்த
மயூரமத்ரிநிலயம் சஞ்சஜ்ஜடாமண்டலம் ஶம்போ
வாஞ்சதி நீலகந்தர ஸதா த்வாம் மே மனஶ்சாதக:||௫௩||

[illegible]

ஶாந்தாம்ஶம்ஸஶ்ச வஞ்சஜ்ஜடாமண்டலம் யஸ்ய தமயோக்தேந்த்ருஜடாநாம் விஸ்த்ருதாம்ஶம்ஸஸ்ஸ்வம்சஞ்ஜடாமண்டலமோபஸ்ய தமயோக்தமேதாத்ரு ஸங்க்யாதிக்ரியாபாத்ரம்॥ ௫௨॥

(கய-சீ.)

ஶம்போ = மங்களத்தை யுண்டு பண்ணுகிறவனே!

நீலகந்தர = கறுத்த கழுத்தை யுடையவனே! நீருண்ட மேகமே!

மே = என்னுடைய

மனஶ்சாதக: = மனதாகிய சாதகபக்ஷியானது

காருண்யாம்ருதவர்ஷிணம் = தயவாகிற அமிர்தத்தைப் பெய்யும்தன்மை யுடையவனையும், தயவினால் ஜலத்தைப் பெருக்கிறதாயும்,

கனவிபத்க்ரீஷ்மச்சிதாகர்மடம் = பெரிதாகியகெடுதலாகிறஉஷ்ணத்தைப்போக்கடிக்கும் விஷயத்தில் ஸமர்த்தனையும், ஸமர்த்தமாயும்

வித்யாஸஸ்யபலோதயாய = வித்தையாகிறபயிர்களின்பிரயோஜனத்தைஉண்டாகிறதின்பொருட்டு (பிரமாநந்தத்தின்பொருட்டு)

ஸுமன:ஸம்ஸேவ்யம் = தேவர்களாலும், வித்வான்களாலும் நன்றாய் ஸேவிக்கத்தக்கவனையும், தக்கதாயும்

இச்சாக்ருதிம் = இஷ்டத்துக்குத் தக்கபடிஸ்வரூபத்தையுடையவனையும், உடையதாயும்

ந்ருத்யத்பக்தமயூரம் = நர்த்தனஞ்செய்கிற பக்த சிரேஷ்டனையுடையவனையும், நர்த்தனம்செய்கிறபக்தர்களையும், மயில்களையுடையதாயும்

அத்ரிநிலயம் = மலையில் வஸிக்கிறவனையும்வஸிப்பதாயும்,

சஞ்சஜ்ஜடாமண்டலம் = அசைகிற சடைகளின்கூட்டத்தையுடையவனையும், அசைகிறதுகளானமின்னற்கூட்டங்களையுடையதாயுமிருக்கிற

த்வாம் = உன்னை

ஸதா = எப்போதும்

வாஞ்சதி = இச்சிக்கின்றது.

(தா-ம்) [இது சிவனை மேகத்திற்கு ஒப்பிட்டுச்சொல்லுகின்றது] ஓ நீலகண்டனே! கருணாரசமாகிய அமிர்தத்தைப்பொழிபவனையும், பெரிய விபத்தாகிய தாபத்தை நீக்குபவனையும், வித்யையாகியபயிரின்பலோதயத்திற்காகதேவர்களாலும்பெரியோர்களாலும் ஸேவிக்கப்பட்டவனையும், நாட்டியஞ்செய்யும் பக்தர்களாகியமயில்

கலையுடையவனும், கைலாஸ பர்வதத்தில் இருப்பவனும், அசைந்தாடும் ஜடாமண்டலத்தை யுடையவனும் இவ்வாறு மேகஸமானனுமுள்ள உன்னை, என் மனமாகிய சாதகபக்ஷியானது கோருகின்றது. (௫௨)

௫௩॥ ஆகாஶேந ஶிகீ ஸமஸ்தஃபணிநாம் நேத்ரா கலாபீ நதா-
நுக்ராஹி ப்ரணவோபதேஶ
நிநதைஃ கேகீதி யோ கீயதே । ஶ்யாமாம் ஶை
லஸமுத்பவாம் கநருசிம் த்ருஷ்ட்வா நடந்தம் மு
தா வேதாந்தோபவநே விஹாரரஸிகம் தம்
நீலகண்டம் பஜே ॥ ௫௩॥

அ ॥ மஹாதேவம் மயூரரூபேண வர்ணயதி ॥ வ்யா ॥ ஆகாஶேதி ॥ நீலகண்டம் நீலஃ கண்டோ யஸ்ய [illegible] நீலகண்டம் இத்யாகாங்க்ஷாயாமாஹ யஃ [illegible] ஆகாஶேந ஶிகீ ஶிகாவாந் இதி ஶிகீ ஆகாஶேந ஶிகீ வ்யோமகேஶத்வாத் ஸமஸ்தஃபணிநாம் நேத்ரா ஸமஸ்தஸர்பாணாம் [illegible] ஆதிஶேஷண கலாபீ கலாபோஸ்யாஸ்தீதி கலாபீ கலாபோ பூஷணே பர்ஹே' இத்யமரஃ ॥ நதாநுக்ராஹிப்ரணவோபதேஶநிநதைஃ [illegible] ப்ரணவஃ [illegible] இதி வ்யாக்யா நதாநுக்ராஹீ நதாநநுக்ருஹ்ணாதீதி [illegible] ப்ரணவஸ்ய உபதேஶோ விஜ்ஞாபநம் தஜ்ஜந்யாநி நிநதாநி தைஃ கேகீதி கீயதே [illegible] ஶ்யாமாம் ஶ்யாமவர்ணாம் [illegible] ஶைலஸமுத்பவாம் ஶைலஸமுத்பவஃ [illegible] த்ருஷ்ட்வா [illegible] நடந்தம் [illegible] த்ருஷ்ட்வா நடாதீதி [illegible] வேதாந்தோபவநே வேதாந்தா உபநிஷத ஏவோபவநம் க்ரீடாவநம் தஸ்மிந் விஹாரரஸிகம் [illegible] தம் நீலகண்டம் மஹாதேவம் பஜே இதி க்ரியாயாம் [illegible] ॥ ௫௩ ॥

(கய-டீ.)

யஃ = எவன் எந்தப் பரமஶிவன் (எந்த) மயில்
ஆகாஶேந = ஆகாயத்தினால்
ஶிகீ = ஶிகையை யுடையவன் கொண்டையையுடையது
ஸமஸ்தபணிநாம் = எல்லாநாகங்களுக்கும்,
நேத்ரா = நாயகனை ஆதிஶேஷனாலே
கலாபீ = ஆபரணமுடையவனோ தோகைகளையுடையதோ
நதாநுக்ராஹி ப்ரணவோபதேஶநிநதைஃ = வணங்கினவர்களை அநுக்கிரகிக்கும் ஸ்வபாவத்தை யுடைய பிரணவத்தை உபதேசிக்கும்ஸமயத்தில் உண்டான ஶப்தங்களினால்
கேகீ = கேகீ ஶப்தத்தை உடையது
இதி = என்று
கீயதே = கானம்பண்ணப்படுகிறானோ, துதிக்கப்படுகிறதோ
ஶைலஸமுத்பவாம் = பர்வதராஜன் புத்திரியாயும், மலையினுண்டானதாயும்,
கநருசிம் = மேகம் போன்றகாந்தியை உடையவளாயுமிருக்கிற மேகத்தின் காந்தியை
ஶ்யாமாம் = பார்வதியை
த்ருஷ்ட்வா = பார்த்து
முதா = ஸந்தோஷத்தினால்
நடந்தம் = நர்த்தனம் செய்கிறவனும், செய்கிறதாயும்
வேதாந்தோபவநே = வேதாந்தமாகிற உத்யானவனத்தில்
விஹாரரஸிகம் = விளையாடுவதில் ஆசையுடையவனும் உடையதுமான
தம் = அப்படிப்பட்ட மயிலை
நீலகண்டம் = பரமஶிவனை
பஜே = ஸேவிக்கிறேன்.

(தா-ம்.) [இது ஈஸ்வரனை மயிலுக்கொப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றது] வ்யோமகேசராயும், ஸர்ப்பாபரணராயும், தம்மை நமஸ்கரிப்போர்களை அநுக்ரகிக்கும் ஓங்காரத்வனியை யுடையவராயும், கரியநிறம் பொருந்திய பர்வதகுமாரியாகிய பார்வதியைக்கண்டு நாட்டியம் செய்பவராயும், வேதாந்த உபநிஷத்துக்களென்னும் வனத்தில் விளையாடுவதில் இஷ்டமுள்ளவராயும் உள்ள அந்த நீலகண்டனை நான் ஸேவிக்கின்றேன். (௫௩)

௫௪| ஸந்த்யாகர்மதிநாத்யயோ ஹரிகராகாதப்ரபூதாநக
த்வாநோ வாரிதகர்ஜிதம் திவிஷதாம்
த்ருஷ்டிச்சடா சஞ்சலா | பக்தாநாம் பரிதோஷபா

ஷ்பவிததிர் வ்ருஷ்டிர்மயூரீஶிவா யஸ்மிந்நுஜ்ஜ்வல
தாண்டவம் விஜயதே தம் நீலகண்டம் பஜே ॥ ௫௪ ॥

அ॥ பார்வதீ பரமேஶ்வரஸ்ய ப்ரக்ருதிரூபேண நந்தயதி ॥

வ்யா ॥ ஸந்த்யேதி ॥ ஸந்த்யா ஸாயங்கால: ஸமயேநைவ கர்மதிநாத்யய: — வர்ஷநாதி க்ரீஷ்மதர்மதிவஸாவஸாநத்யயஸ்திதிஸ்திலஸ: கர்மதிநாத்யய: மேகஸ்தநிதஸமாரவகாலஜத்யயார்: ஹரிகராகாதப்ரபூதாநக: ஹரேர்விஷ்ணோ: கராப்யாம் ய ஆகாதஸ்தாடநம் தேந ப்ரபூத: ப்ரகர்ஷேணோத்பந்ந: ஆநகஸ்ய வாத்யவிஶேஷஸ்ய த்வாந: த்வநிர்வா வாரித கர்ஜிதம் மேகஸ்தநிதம் திவிஷதாம் தேவாநாம் த்ருஷ்டிச்சடா த்ருஷ்டீநாம் வீக்ஷணாநாம் சடா ஸமூஹ: ஸைவ சஞ்சலா வித்யுத் பக்தாநாம் பரிதோஷபாஷ்பவிததி: ஆநந்தாஶ்ருணி தேஷாம் விததிர்விஸ்தாரஸ்ஸைவ வ்ருஷ்டிர் வர்ஷணம் ஶிவா பார்வதீ ஸைவ மயூரீ யஸ்மிந் ஸந்த்யாஸமயே விஷ்ணுப்ரமுகாதேவா: யஸ்மிந் யஸ்மிந் நீலகண்டே உஜ்ஜ்வலம் தாண்டவம் ஶோபமாநம் தாண்டவாக்யம் ந்ருத்தம் விஜயதே ஸர்வோத்கர்ஷேண வர்ததே — ஸுமுகம் ஸம்ஸாரகோதாவர்ஷணத்வாரேண யத்ராணாஸாநத்தாண்டவமேதத்ரைவம் ஸந்த்யாஸமயே பார்வதீ வதந்தி நந்தாண்டவமேதத்ஸ்பஷ்டம் ஸ்வாம்ஸ்தஸ்யைவ ஸாயம் ந்ருத்தம் வ்யஞ்ஜயதி நீலகண்டம் மயூராகாரேண ஸாதிருணாவ்ருத்ய தாண்டவகாரணத்வேந ஸத்த்வாம் ஶிவாயாம் மயூரீகாரேண ஸம்பாவிதாயாம் ஸந்த்யாயாம் ஶிவாயா: ஶக்திவிஶேஷஜநகத்வாயா: ஸாத்வம் தாவதிதஸ்யா: வ்யஞ்ஜயதீ மயூரீகாரேண ஸ்ஸம்ஹிதவிஷயதாம் விநா ஸந்த்ருத்யம் நவஶ்யாமே: ॥ ௫௪ ॥

(அர்த.)

ஸந்த்யா = சாயங்காலமே! எப் பரம ஶிவனுகிற (மயிலுக்கு) கர்மதிநாத்யய: = கோடைகாலத்தின் முடிவோ, வருஷாகால ஆரம்பமோ

ஹரிகராகாதப்ரபூதாநகத்வாந: = விஷ்ணுவினுடைய கைகளினடியினால் உண்டாயிருக்கிற மிருதங்க மென்கிற வாத்தியத்தினுடைய நாதமோ

வாரித கர்ஜிதம் = மேகங்களினு

டைய சத்தமோ, இடியோ,

திவிஷதாம்=தேவர்களுடைய

த்ருஷ்டிச்சடா=நேத்திரங்களினுடைய ஸமூகமே

சஞ்சலா=மின்னலோ

பக்தாநாம்=பக்தர்களுடைய

பரிதோஷபாஷ்பவிததி:=ஆநந்தக் கண்ணீரினுடைய விஸ்தாரமே வெள்ளமே

வ்ருஷ்டி:=மழையோ

ஶிவா=பார்வதியே

மயூரீ=மயிற்பேடோ

யஸ்மிந்=யாதொருஈஶ்வரனிடத்தில்

உஜ்ஜ்வலதாண்டவம்=நர்த்தனமானது

விஜயதே=மேலாக விளங்குகிறதோ?

தம்=அப்படிப்பட்ட

நீலகண்டம்=ஈஶ்வரனாகிற மயிலை

பஜே=ஸேவிக்கிறேன்.

(தா-ம்.) (இதுவும் ஈசனை மயிலுக்கொப்பிட்டுச் சொல்லுகின்றது.) சாயங்கால சமயக் கார்காலமாகவும், திருமாலின் கையினல் மோதியொலிக்கு ம்ருதங்க வாத்யத்வனியே இடி முழக்கமாகவும், தேவதாத்ருஷ்டி சமூகமேமின்னலாகவும், பக்தர்களின் ஆனந்தக் கண்ணீரே வருஷமாகவும், பார்வதிதேவியே பெண்மயிலாகவும், எந்த நீலகண்டனிடத்தில் உஜ்வல தாண்டவம் பிரகாசிக்கின்றதோ, அந்த நீலகண்டனை ஸேவிக்கின்றேன். (ருச)

௫௩॥ ஆத்யாயாமிததேஜஸே ஶ்ருதிபதைர்வேத்யா
ய ஸாத்யாய தே வித்யாநந்தமயாத்மநே த்ரிஜகத
ஸ்ஸம்ரக்ஷணோத்யோகிநே। த்யேயாயாகிலயோ
கிபி: ஸுரகணைர்கேயாய மாயாவிநே ஸ
ம்யக்தாண்டவஸம்ப்ரமாய ஜடிநே ஸேயம் நதிஶ்ஶம்பவே॥

அ॥ ஶம்பராஶிவம் ஸம்ஸந்நமஸ்கரோதி ॥ வ்யா ॥ ஆத்யேதி॥ ஶம்பவே ஶம்ஸுகம் பவத்யஸ்மாதிதி ஶம்பு: தஸ்மை ஸகலஸுகஸ்வரூபாய நதிஸ்ஸ்வா தேஜஸ்காஹாதிரோகேஷ்யம் நதிஸ்ஸம்பவே ஶம்பவே ஆதிதேஜஸ்கா வகவிதிப்ராயச்சிநாஸவேச்சாதேஜஸ்காயாம் நதேஶ்ஶம்பவேதா தேஜஸ்கபரிச்சின்நாகயம்வேடநேத ஐதிவேதத்வேஷ்ப்வக்ருத்ஸ்நஜ ஜ்ஞாநஸ்வநஸவச்சாத்ரூபாஸ்ப்டகஜஸ்ம ॥ ஆத்யாயக்ருத்ஸ்நஜ நத்வேதத: பரிவச்சிவித்யாமாநாயதித்யாயதஸ்யச்சி:- தத்வாத ஜதிவேதாம - அமிததேஜஸே அமிதமபரிச்சின்நம் தேஜ: ஜ்யோ

[illegible] ஆத்யாய [illegible] ஶ்ருதிவசனை:
வேத்யாய [illegible]
[illegible] – ஸாத்யாய [illegible]
[illegible] சிதானந்தமயாத்மனே
[illegible]
[illegible] – த்ரிஜக
த: ஸம்ரக்ஷணோத்யோகினே [illegible]
[illegible]
[illegible] – ஸர்வயோகிபி: [illegible]
[illegible] த்யேயாய [illegible]
ஸுரஸங்கை: [illegible] கேயாய [illegible]
[illegible] – மாயாவினே [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
நம:|| [illegible]|| ௫௫||

ஆத்யாய=உலகமுண்டாவதற்கு முன்னமே இருக்கிறவனையும்

அமிததேஜஸே=அளவிடக்கூடாத சோதி உருவமாயும்

ஶ்ருதிவசனை:=வேதவாக்கியங்களினால்

வேத்யாய=அறியத் தக்கவனையும்,

ஸாத்யாய=பக்தர்களை அனுக்கிரகிப்பதற்காக அர்ச்சாரூபமாக ஸ்தாபிக்கக்கூடியவனையும்,

சிதானந்தமயாத்மனே=சிதானந்தமயமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனையும்,

த்ரிஜகத:=மூவுலகத்தினுடைய

ஸம்ரக்ஷணோத்யோகினே=காப்பாற்றுவதில்முயர்ச்சியுள்ளவனையும்,

ஸர்வயோகிபி:=எல்லாயோகிகளாலும்

த்யேயாய=தியானிக்கக் கூடியவனையும்

ஸுரஸங்கை:=தேவர்கூட்டங்களினால்,

கேயாய=கானம்பண்ணக்கூடியவனையும்,

மாயாவினே=தனக்கு ஸ்வாதீன

மானமாயையுடையவனையும்,

[illegible] = நன்றாய் நர்த்தனஞ்செய்வதில் பறபறப்புள்ளவனையும்

ஜடிலம் = சடைகளை யுடையவனையும்

[illegible] = மங்களகரனுயிருக்கின்ற

தே = உன்பொருட்டு

ஸா = அப்படிப்பட்ட

இயம் = இந்த

நதி: = நமஸ்காரம் (ஆகட்டும்)

(தா-ம்.) உலகத்திற்கு முன்னமேயுள்ளவனையும், மகாஜோதிஸ்வரூபனையும், வேதவாக்கியத்தினால் அறியத்தக்கவனையும், பக்தாநுக்ரகார்த்தமாய்ப்பிரதிட்டிக்கப்படுபவனையும், ஸச்சிதாநந்தஸ்வரூபனையும், மூன்று லோகங்களையும் சம்ரக்ஷிப்பவனையும், சமஸ்தயோகீஸ்வரர்களாலும் த்யானம் செய்யத்தக்கவனையும், மாயாஸக்தியுக்தனையும், ஸாயங்காலத்தில் தாண்டவம் செய்வதில் மிக்க விருப்பமுள்ளவனையும், முனிவேஷதாரியாயும், ஸுககரனையும் இருக்கும் ஈஸ்வரனை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (௫௫)

௫௬ [illegible]

[illegible]

ப்ரத்யக்ஷசிந்மூர்த்திர்யஸ்ய தஸ்மை மாயாஸ்ருஷ்டஜகத்த்ரயாய ஜகதாம் த்ர யம் ஜகத்த்ரயம் - மாயயா ஸ்ருஷ்டம் மாயாஸ்ருஷ்டம் மாயாஸ்ருஷ்டம் ஜகத்த்ர யம் யேந தஸ்மை ஸகலாம்நாயாந்தஸஞ்சாரிணே ஸகலேஷாம் வே தாந்தேஷு ஸஞ்சரிதும் ஶீலமஸ்யேதி ஸ: - ஸாயம் தாண்டவஸம்ப்ரமாய தாண்டவே ஸம்ப்ரமோ யஸ்ய தஸ்மை ஜடிநே ஸேயம் நதி: ஶம்பவே॥ (௫௬)

பதவுரை.

நித்யாய=நாஶமற்றவனையும்

த்ரிகுணாத்மநே = ஸத்வரஜஸ்தமஸ் என்கிற முக்குணமயமான சரீரத்தையுடையவனும்

புரஜிதே = ஸ்தூல, ஸூக்ஷ்ம காரண சரீரங்களை (திரிபுரங்களென்றவனையும்

காத்யாயநீஶ்ரேயஸே= பார்வதிக்குமங்களகரனும் தபசின் பலரூபமாயும்

ஸத்யாய=ஸத்யஸ்வரூபனையும்

ஆதிகுடும்பிநே=பக்தர்களை அனுக்கிரகிப்பதின்பொருட்டு ஆதியிலேயே குடும்பியானவனையும்,

முநிமந: ப்ரத்யக்ஷசிந்மூர்த்தயே=ரிஷிகளுடைய மனதிற்கு புலப்படுகின்ற சிந்மயமான ஶரீரத்தையுடையவனும்,

மாயாஸ்ருஷ்டஜகத்த்ரயாய=மாயையினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிற மூவுலகத்தையுடையவனையும்,

ஸகலாம்நாயாந்தஸஞ்சாரிணே= ஸமஸ்தவேதாந்தங்களில் உபநிடதங்களில் ஸஞ்சரிக்கிறவனையும்,

ஸாயம்=ஸாயங்காலத்தில்

தாண்டவஸம்ப்ரமாய=நர்த்தனத்தில்பறபறப்புள்ளவனையும், ஆசையையுடையவனையும்,

ஜடிநே= ஜடைகளையுடையவனுமிருக்கிற

ஶம்பவே=பரமசிவனுக்கு

ஸா=அப்படிப்பட்ட

இயம்=இந்த

நதி:=நமஸ்காரம்(ஆகட்டும்).

(தா-ம்.) நித்யனும், ஸத்வ ரஜஸ்தமோகுண ஸ்வரூபனும், ஸ்தூல ஸூக்ஷ்மகாரண ரூபமான த்ரிபுரங்களையும் ஜயித்தவனும், பார்வதி தபசின்பலஸ்வரூபனும், காலத்ரயாபாத்ய ஸத்யஸ்வரூபனும், பரமஸம்ஸாரியும்,முனீஸ்வரர்களின் மனசுக்குக்கோசரமாகும் சித்ஸ்வரூபனும், மாயையால் ஸிருஷ்டிக்கப்பட்ட மூன்று லோகங்களையுடையவனும், வேதாந்தங்களில் சஞ்சரிப்பவனும், ஸாயங்கால நர்த்தனத்தில் ப்ரீதியுள்ளவனும் ஆகிய ஸாம்பமூர்த்தியை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (௫௬)

௨௯॥ நித்யம் ஸ்வோதரபோஷணாய ஸகலாநுத்திஶ்ய
வித்தாஶயா வ்யர்த்தம் பர்யடநம் கரோமி பவதஸ்ஸே
வாம் ந ஜாநே விபோ । மஜ்ஜந்மாந்தரபுண்யபாகப
லதஸ்த்வம் ஶர்வ ஸர்வாந்தரஸ் திஷ்டஸ்யேவ ஹி தேந
வா பஶுபதே தே ரக்ஷணீயோऽஸ்ம்யஹம் ॥ ௫௭ ॥

ஶ॥ ஸேவாபரிஜ்ஞாந ஶூந்யேந த்வயா ஸ்வம் கதம் ஸம்ரக்ஷணீய இத்யத்ராஹ ॥ வ்யா ॥ நித்யமிதி ॥ நித்யமநவரதம் ஸ்வோதர போஷணாய ஸ்வோதரம் குக்ஷிஸ்தஸ்ய போஷணாய ததாதிஸம்ஜாதாநாம் போஷணாய வித்தாஶயா தநாஶயா ஸகலாநுத்திஶ்ய ஸர்வாந் நிர்திஶ்ய கதிதிதீக்ஷ்ணவ்யூஷ்டம் ஶிஷ்டாயோஜநம் வ்யர்த்தம் பரிப்ரமணம் கரோமி ஹே பகவந் தவ சரணயுக்மயோர்ஜநம் ஸ்ரீய கதிதிவேதநாஹ ॥ ஹே விபோ ஸர்வவ்யாபக ஶம்போ ஸர்வஜ்ஞ தவ ஸேவாம் மஜ்ஜநநஜாதே நதர்ஹி கிம் கர்த்தவ்யமிதி ப்ருச்சாயாம் இதி வேதநாஹ ॥ ஹே பஶுபதே பஶூநாம் ப்ரஹ்மாதிநாநாம் தாநாம் ஸகலேஷாம் பதே பாலக ஹிய மஜ்ஜந்மாந்தரபுண்யபாகவஶாத் ஜந்மாந்தரேஷு க்ருதாநி ஜந்மஸாமர்த்தியாநி புண்யாநி தேஷாம் பாகவஶத: பாகபலேநாநந்தபலம் த்வம் ஶர்வ ஹே ஶர்வ ஸர்வாந்தர: ஸர்வாம்ஸகம் ஸம் ஸர்வாந்தர: ஸர்வப்ராணிநாம் அந்த: ஸ்த: ஸந் திஷ்டஸி யாத் திஷ்டஸ்யேவ ஹி தேந வா ஷ்யேவ தநவா தேந காரணேந ததேவ ஶிஷ்டம் - ஸம்ரக்ஷணீயோऽஸ்மீதி ஶேஷ: ॥ஸஷ்டாயோ॥ ௫௭॥

(பதார்த்தம்)

நித்யம்=எப்பொழுதும்,
ஸ்வோதரபோஷணாய= தன் வயிற்றை வளப்பதின்பொருட்டு
வித்தாஶயா= பணத்தாசையால்
ஸகலாந் = நல்லவர் கெட்டவர் எல்லாரையும்
உத்திஶ்ய=உத்தேசித்து
வ்யர்த்தம்= வீணாகப் பிரயோஜனமில்லாமல்
பர்யடநம்=எல்லாப் பக்கங்களிலும் திரிகிறதை
கரோமி=செய்கின்றேன்.
விபோ=எங்கும்நிறைந்தவனே!
பகவந்=பூஜ்யனே உன்னுடைய
ஸேவாம்=ஸேவையை

ந ஜாநே = அறிகிறேனில்லை
பஶுபதே = பசுக்களுக்குப் பதியான பரமசிவனே!
ஶர்வ = பக்தர்களின் பாவத்தைத் தொலைப்பவனே!
ஹி = யாதொருகாரணத்தால்
த்வம் = நீ, ஜந்மாந்தர புண்யபா
கவஶத: = என்னுடைய இதரஜன்மங்களிற் செய்யப்பட்டிருக்கிற புண்யத்தின் முதிர்ச்சியினுடைய பலத்தினால்
ஸர்வாந்தர: = எல்லாருக்குள்ளுமிருப்பவனாக, எல்லாருக்குள்ளும்
திஷ்டஸி = இருக்கிறாயோ
ததபி = அதினாலேயாவது
தே = உனக்கு
அஹம் = நான்
ரக்ஷணீய: = காப்பாற்றதக்கதவனாக,
அஸ்மி = ஆகின்றேன்.

(தா-ம்) எப்போதும் என்வயிற்றை நிரப்புவதற்காக தனவாஞ்சையினால் எல்லோரையும் உத்தேசித்து வீணாகத் திரிகின்றேன். ஓ ஈஶ்வரா! உன்னுடைய பஜனையைநான் அறியேன். ஆயினும், என் ஜன்மாந்தர புண்யபரிபக்குவபலத்தினால் நீ ஸர்வாந்தராரூபியா யிருப்பதினால் நான் ரக்ஷிக்கத்தக்கவனானேன் அல்லவா?()

உ௭|| ஏகோ வாரிஜபாந்தவ: க்ஷிதிநபோவ்யா
ப்தம் தமோமண்டலம் பித்வா லோசநகோசரோ
(அ)பி பவதி த்வம் கோடிஸூர்யப்ரப: | வே
த்ய: கிம் ந பவஸ்யஹோ கநதரம் கீத்ருக்பவே
ந்மத்தமஸ் தத்ஸர்வம் வ்யபநீய மே பஶுபதே
ஸாக்ஷாத்ப்ரஸந்நோ பவ| ௫௮||

ஈ || அஜ்ஞாநாந்தவ்ருதம் ஸ்வஹ்ருதயம் ப்ரகாஶயிதும் பஶுபதிஸாக்ஷாத்காரம் ப்ரார்த்தயதே || வ்யா || ஏகேதி || ஹே பஶுபதே அஜ்ஞாநவாரகவாரிஜபாந்தவ: ஸமுத்யதோ(அ)த்விதீய ஸூர்ய: க்ஷிதிநபோவ்யாப்தம் க்ஷிதிஶ்ச நபஶ்ச க்ஷிதிநபஸீ தே வ்யாப்ய வ்யாப்தம் தமோமண்டலம் அந்தகாரஸமூஹம் பித்வா விதார்ய லோசநகோசரோ(அ)பி சக்ஷுர்விஷயோ(அ)பி பவதி த்வம் து கோடிஸூர்யப்ரப: அநேககோடிஸூர்யாணாம் ப்ரபேவ ப்ரபா யஸ்ய ஸ: ததோக்தஸ்ஸந் வேத்ய: ஜ்ஞாநவிஷய: கிம் ந பவஸி கிமிதி ந பவஸி ந த்ருஶ்யஸே அஹோ ஆஶ்சர்யம் ததோ ஜ்ஞாநரூபம் தம: கீத்ருக்ப்ரகாரம் பவேத் - தத்ஸர்வம் த்வத்ஸம்மு

[illegible] ||௫௮||

ஶம்போ = பரமசிவனே!
ஏக: = ஒற்றையான
வாரிஜபா³ந்த⁴வ: = சூரியன்
க்ஷிதிநபோ⁴வ்யாப்தம் = பூமி ஆகாயம் இவைகளை வியாபித்துக் கொண்டிருக்கிற
தமோமண்ட³லம் = இருளின் படலத்தை
பி⁴த்த்வா = போக்கடித்து
லோசநகோ³சர: = கண்ணிற்குத் தோன்றுகிறவனாகவும்,
ப⁴வதி = ஆகிறான்.
கோடிஸூர்யப்ரப⁴: = கோடிக் கணக்கான அனேக சூரியர்களுடைய காந்திக்கு ஸமானமான காந்தியையுடைய
த்வம் = நீ, வேத்³ய: = அறியத்தக்கவனாக, கிம் = என்
ப⁴வஸி = ஆகின்றாயில்லை?
அஹோ = (இது) ஆச்சரியம்
ஸாந்த்³ரம் = மிகவும் கெட்டியான மிகவும் பெரிதான,
மத்தம: = என்னுடைய அஜ்ஞானமாகிற இருளானது
கீத்³ருக் = எப்படிப்பட்டதாக
ப⁴வேத் = இருக்குமோ
தத் = ஆகையால்
ஸர்வம் = அவற்றையெல்லாம் அவ்விருள் முழுவதையும்
வ்யபநீய = போக்கி, போக்கடித்து
மே = எனக்கு
ஸாக்ஷாத் = பிரத்யக்ஷமாகவும்
ப்ரஸந்ந: = பிரஸன்னனாகவும்
ப⁴வ = ஆதல்வேண்டும்.

(தா-ம்.) சூரியன் ஒருவனே ஸகலஜனங்களுக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாய்ப் பூமியையும் வானத்தையுமூடிய இருளைப்போக்கடிக்கின்றான். நீ கோடிசூர்யஸமான தேஜசுடையவனாயிருந்தும் அப்ரத்யக்ஷனாய் (என்) மனத்தில் தோன்றாதிருக்கிறாய். இதென்ன ஆச்சரியம்! எனது மனவிருள் அவ்வளவு வலிமையுள்ளதா? கருணைசெய்து ப்ரத்யக்ஷனாய் எனது பாவங்களை நாஶம் செய்தல்வேண்டும். (௫௮)

௫௯|| [illegible]
[illegible]
[illegible] | [illegible]

மாமகம் பஶுபதே சிந்மார்கம்ருக்யம் விபோ
கௌரீநாத பவத்பதாப்ஜயுகலம் கைவல்ய
ஸௌக்யப்ரதம்|| ௫௯||

அ || ஶோபமாநம் க்ஷுத்பாதாரவிந்த ஸஜநம்த்ருந: வாஞ்சதீ
தி வாக்யார்த்த: || வ்யா || ஸம்ஸக்தி || ஹே பஶுபதே ஹே விபோ
ஹே கௌரீநாத ஹம்ஸ: பத்மவநம் கமலஷண்டம் யதா ஸமிச்சதி
சாதக: ஜலதோத்ப்ரஜ்ஜ்வலநீலகபிஞ்ஜல: தத்வைகரோஹணை:
பக்ஷிவிஶேஷ: நீலாம்புதம் ஶ்யாமமேகம் யதா வாஞ்சதி ஸமிச்ச
தி கோகஶ்சக்ரவாக: கோகநதப்ரியம் பத்மபந்தும் ஸூர்யம் ப்ரதி ச்சகோர:
யதா சகோரஶ்சந்த்ரகிரணபாநாஸக்த: பக்ஷிவிஶேஷ சந்த்ரம் ஸமிச்சதி
ததா மாமகம் மதீயம் சேத: சித்தம் சிந்மார்கம்ருக்யம் சிந்மார்கேஷு
வேதாந்தேஷு ம்ருக்யம் அந்வேஷணீயம் கைவல்யஸௌக்ய ப்ரதம் கைவல்ய
ஸௌக்யம் நிர்வாணஸுகம் ப்ரஹ்மஸாக்ஷாத்காரம் ததேவ ஸௌக்யம்
ஸுகம் தத்ப்ரததாதீதி தத் ப்ரதம் பவத்பதாப்ஜயுகலம் பவத:
பதே சரணே அப்ஜே இவ பதாப்ஜே தயோர்யுகலம் வாஞ்சதி இச்
சதி ஸ்வாபாவிகோயம்|| ௫௯||

([illegible])

பஶுபதே = பரமசிவனே!
விபோ = எங்கும்நிறைந்தவனே!
கௌரீநாத = பார்வதீபதியே!
ஹம்ஸ: = அன்னமானது
பத்மவநம் = தாமரைப் பூக்களின் கூட்டத்தையும், தாமரையோடையையும்,
சாதக: = சாதகபக்ஷியானது
நீலாம்புதம் = கார்மேகத்தையும். நீருண்டமேகத்தையும்
கோக:, சக்கிரவாகபக்ஷியானது
கோகநதப்ரியம் = தாமரைகளுக்கு நாயகனான சூரியனையும்,
சகோர: = சகோர பக்ஷியானது
சந்த்ரம் = சந்திரனையும்
ப்ரதிதிநம் = தினந்தோறும்
யதா = எப்படி
ஸமிச்சதி = தனித்தனி விரும்புகிறதோ
ததா = அப்படி
மாமகம் = என்னுடைய
சேத: = மனமானது
சிந்மார்கம்ருக்யம் = உபநிடதங்களில்தேடக்கூடியதாயும்
கைவல்யஸௌக்யப்ரதம் = கைவல்யமாகிறஸுகத்தைக்கொடுக்கிறதுமான
பவத்பதாப்ஜயுகலம் = உன்னுடைய திருவடித் தாமரைகளிரண்டையும்
வாஞ்சதி = விரும்புகிறது.

(தா-ம்.) ஓ கௌரிநாதா! ஹம்ஸம் எப்படி பத்மவனத்தை விரும்புகிறதோ சாதகம் மழை மேகத்தை விரும்புகிறதோ சக்ரவாகம் சூரியனை விரும்புகிறதோ சகோரபட்சி சந்திரனை விரும்புகிறதோ அப்படியே என்சித்தமும் உபநிஷத்மார்க்கங்களில் தேடத்தக்க கேவலநிர்குணப்ரம்ம பதமென்னும் ஸுகத்தைக் கொடுக்கும் உன்பாதாரவிந்தங்களைக் கோருகின்றது. (௫௯)

[illegible] ௬௦॥

[illegible] ௬௦॥

(பத-ம்.)

சேத:=ஓ (என்) மனமே!

ஓகாஸ்ருஷ்ட:=வேகமான ஜலத்தினால் இழுக்கப்பட்டவன்

தீரம்=கரையையும்

பதிக:=வழிநடப்பவன்

ஶ்ரமேண=களைப்பினால்

தரோ:=மரத்தினுடைய

ச்சாயாம்=நிழலையும்

வ்ருஷ்டே:=மழைக்கு

பீத:=பயந்தவன்

ஸ்வஸ்தக்ருஹம்=ஸௌக்கியமான வீட்டையும்

அதிதி:=அதிதியானவன்

க்ருஹஸ்தம்=இல்லறத்தானையும் ஸம்ஸாரியையும்

தீந:=ஏழையானவன்

தார்மிகம்=தர்மகுணமுள்ளவனை

ப்ரபும்=கொடையாளியையும்

ஸந்தமஸ=காடாந்தகாரத்தால்

ஆகுல:=வருத்தப்படுகிறவன்

தீபம்=தீபத்தையும்

ஶீதாவ்ருத:=குளிரானும், பனியானும் வியாபிக்கப்பட்டவன்

ஶிகிநம்=அக்கினியையும்

யதா=எப்படி அடைகின்றானோ

ததா=அப்படி, த்வம்=நீயும்,

ஸர்வபயாபஹம்=ஸமஸ்தமான பயத்தையும் போக்கடிக்கிறதாயும்

ஸுகம்=ஸுகமாயிருக்கிற

ஶம்போ:=பரமசிவனுடைய

பாதாம்போருஹம்=தாமரை மலர்போன்ற திருவடியை

வ்ரஜ = (நாடித்தேடி) அடையக்கடவாய்.

(தா-ம்.) பெரிய வெள்ளம், நெருப்பு, மழை முதலியவைகளால் வருத்தப்படுத்தப்பட்டவர்கள் கரை வீடு முதலியவைகளை அடைவதுபோல் என் மனதானது தாமரைமலர்போன்ற உனது திருவடியை அடையட்டும். (௬௰)

உகு|| அங்கோலம் நிஜபீஜஸந்ததிரயஸ்காந்தோபலம் ஸூசிகா ஸாத்வீ நைஜவிபும் லதா க்ஷிதிருஹம் ஸிந்து: ஸரித்வல்லபம் | ப்ராப்நோதீஹ யதா ததா பஶுபதே: பாதாரவிந்தத்வயம் சேதோவ்ருத்திருபேத்ய திஷ்டதி ஸதா ஸா பக்திரித்யுச்யதே|| ௬௧||

அ|| பக்திஸ்வரூபம் நிரூபயதி|| வ்யா|| அங்கோலமிதி|| பீஜஸந்ததி: ஜாதிவசாத் பீஜாநி வ்ருக்ஷாரோஹணஸமர்த்தாநி அங்கோலவ்ருக்ஷஸ்ய ஸ்வகீயபீஜஸமூஹம் யதா ஸ்வயமேவ ப்ராப்நோதி

ஸ்வஸ்வ கர்மவிஶேஷஸ்வபீஜாதி ஸாரி ... ஸ்வகீய பாஶஸம்பந்தரஹிதஸ்ய ... ஸூசிகா - ஸூசீ ஸந்தஶ்ச அயஸ்காந்தோபலம் ... யஸ்காந்தோபலம் ... ஸாத்வீ பதிவ்ரதா நைஜநாதீயம் விபும் ... ப்ரதி: க்ஷிதிருஹம் வ்ருக்ஷம் யதா ஸ்வயம் ஸிந்து: ஸரித்வல்லபம் நதீபதிம் ... யதா ப்ராப்நோதி சேதோவ்ருத்தி: சித்தஸ்ய வ்ருத்தி: பஶுபதே: ... பாதாரவிந்தத்வயம் சரண ... உபேத்ய ஸதா ... திஷ்டதி யத் ஸா பக்தி: ... இத்யுச்யதே || ௬௧ ||

(பத-ம்.)

இஹ = இவ்வுலகத்தில்

நிஜபீஜஸந்ததி: = தன்னுடைய தான விதைகளுடைய கூட்டமானது

அங்கோலம் = அங்கோலமென்கிற மரத்தையும்

ஸூசிகா = ஊசியானது

அயஸ்காந்தோபலம் = ஊசிக்காந்தக்கல்லையும்

ஸாத்வீ = பதிவிரதையானவள்

நைஜவிபும் = தன்னுடைய புருஷனையும்

லதா = கொடியானது

க்ஷிதிருஹம் = விருக்ஷத்தையும்

ஸிந்து: = நதியானது

ஸரித்வல்லபம் = ஸமுத்திரத்தையும்

யதா = எப்படி

ப்ராப்நோதி = அடைகிறதோ

ததா = அப்படி

சேதோவ்ருத்தி: = மனதின் வியாபாரமானது

பஶுபதே: = ஸர்வேஶ்வரனான பரமசிவனுடைய

பாதாரவிந்தத்வயம் = திருவடித்தாமரைகளிரண்டையும்

உபேத்ய = அடைந்து

ஸதா = எப்பொழுதும்

திஷ்டதி = இருந்தால்

ஸா = அது (தான்)

பக்தி: = பக்தியென்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

(தா-ம்.) இவ்வுலகத்தில் ஊசி முதலியவைகள் தாமாகவேகாந்தம் முதலியவைகளை அடைந்து பற்றிக்கொள்வதுபோலமனமானது பரமசிவனுடைய திருவடித்தாமரைகளிலேயே பற்றுள்ளதாயிருப்பதுதான் பக்தியெனப்படும். (௬௧)

आनन्दाश्रुभिरातनोति पुलकं नैर्मल्यतश्छादनं
वाचाशङ्खमुखे स्थितैश्च जठरापूर्तिं चरित्रामृतैः ।
रुद्राक्षैर्भसितेन देव वपुषो रक्षां भवद्भावना-
पर्यङ्के विनिवेश्य भक्तिजननी भक्तार्भकं रक्षति ॥ ६२॥

अ॥ जननीवद्भक्तिर्भक्तार्भकं रक्षतीत्याह॥ व्या॥ आनन्दाश्रुभिरिति॥ हे देव स्वप्रकाश स्वामिन् भवद्भक्तिजननी तव भक्तिरेव माता सा भक्तार्भकं भक्तबालं ... भवद्भावनापर्यङ्के भवद्ध्यानतल्पे निवेश्य संस्थाप्य रक्षति पालयति। कथमिति चेत् आनन्दाश्रुभिः सन्तोषबाष्पजलैः पुलकं रोमाञ्चं शरीरे आतनोति विस्तारयति यथा माता शिशोर्देहे ... नैर्मल्यतः निर्मलत्वेन छादनं वस्त्रं ... वाचाशङ्खमुखे वाक्छङ्खाग्रे स्थितैः चरित्रामृतैः भवच्चरित्ररूपामृतैः जठरापूर्तिं उदरपूरणं ... रुद्राक्षैः भसितेन भस्मना च वपुषः रक्षां ... यथा भक्तिजननी भक्तार्भकं रक्षति तथा ... ॥ ६२॥

(பதார்த்தம்)

ஹே தேவ = பிரபுவே!
பக்திஜநநீ = பக்தியாகிற தாயானவள்
பக்தார்பகம் = பக்தனாகிற குழந்தையை
பவத்பாவநாபர்யங்கே = உன்னுடைய தியானமாகிற கட்டிலில்
விநிவேஶ்ய = படுக்கச்செய்து
ஆநந்தாஶ்ருபி꞉ = ஆனந்தக் கண்ணீர்களால்
புலகம் = மயிர்க்கூச்செறிதலையும்
நைர்மல்யத꞉ = களங்கமற்ற நல்ல மனதையுடையவனாயிருப்பதால்
சாதநம் = வஸ்திரத்தையும் பாவத்தின்மறைவையும்
வாசா ஶங்கமுகே = (வேதமுதலிய) வாக்காகிற ஶங்கினுடைய முகத்தில்
ஸ்திதை꞉ = இருக்கின்ற
சரித்ராம்ருதை꞉ = (உனது) கதைகளாகிற அமிருதத்தால்
ஜடராபூர்திம் = வயிற்றை நிறைப்புதலை
ருத்ராக்ஷை꞉ = ருத்ராக்ஷங்களினாலும்
பஸிதேந = விபூதியினாலும்
வபுஷ꞉ = ஶரீரத்திற்கு
ரக்ஷாம் = இரக்ஷையை காப்பாற்றுதலையும்
ஆதநோதி = செய்கிறாள்
ரக்ஷதி = தானும் காப்பாற்றுகிறாள்.

(தா-ம்) ஒ மகாதேவா! பக்தியென்னும் தாயானவள் பக்தனென்னும் குழந்தையை ஆநந்தக்கண்ணீரால் புளகாங்கிதமாகக் குளிப்பாட்டி, நிர்மலபாவமென்னும் வஸ்திரத்தையுடுத்தி, வாக்கென்னும்சங்கத்தால் உனது சரித்திரமாகிய பாலைப்புகட்டி, ருத்ராக்ஷ விபூதியினால் ரக்ஷைசெய்து, உனது தியானமாகிய தொட்டிலிட்டு ரக்ஷிக்கின்றாள். (௬௨)

௬௩॥ மார்காவர்திதபாதுகா பஶுபதேரங்கஸ்ய
கூர்சாயதே கண்டூஷாம்பு நிஷேசநம்
புரரிபோர் திவ்யாபிஷேகாயதே । கிஞ்சி
த்பக்ஷிதமாம்ஸஶேஷகபலம் நவ்யோபஹா
ராயதே பக்தி꞉ கிம் ந கரோத்யஹோ வநச
ரோ பக்தாவதம்ஸாயதே॥ ௬௩॥

அ॥ ஶிவபக்தேர்வைசித்ர்யம் வர்ணயதி ॥ வ்யா ॥ மார்கா
வ.தி॥ மார்கே ஆவர்திதா ஶிவஸம்பந்தி꞉ கம் ஸ்வாவயவஸ்பர்ஶா...

[illegible]

(கூயூ-ர்.)

பஶுபதே:=பசுபதியினுடைய

அங்கஸ்ய=ஶரீரத்திற்கு

மார்காவர்தித பாதுகா=வழிகளில் கால்களில்போட்டு வழக்கப்படுத்தப்பட்ட (தேய்ந்த பழைய) செருப்பானது

கூர்சாயதே= புருவங்களின் நடுவிடம்போலாகிறது

புராரிபோ:=திரிபுரர்களுக்குச்சத்துருவான பரமசிவனுக்கு

கண்டூஷாம்பு நிஷேசநம்=கொப்பளித்த ஜலத்தினால்

நனைத்தலானது

திவ்யாபிஷேகாயதே=தேவர்களுக்குரியதான (கங்கா ஜலத்தினுடைய) அபிஷேகம்போலாகிறது

கிஞ்சித்பக்ஷித மாம்ஸஶேஷகபலம்= கொஞ்சம் கடித்துண்ட மாம்ஸத்தின் மீதியான கவளமானது

நவ்யோபஹாராயதே=புதிதான நைவேத்தியம்போல் ஆகிறது

வநசர:=வேடன்

பக்தாவதம்ஸாயதே = உயர்ந்த பக்தன்போல் ஆகிறான் (ஆகையால்) | பக்தி: = பக்தியானது கிம் = எதை(த்தான்) ந கரோதி = செய்யாது?

(தா-ம்.) நடந்து தேய்ந்தபாதரக்ஷையானது பரமசிவனுக்கு புருவமத்தியஸ்தானமாயிற்று. வாயில்விட்டு உமிழ்ந்த நீர் தீர்த்தமாயிற்று, எச்சிலாக்கிய மாம்ஸமே நைவேத்தியமாயிற்று. வனத்தில் உள்ள வேடன் பக்தாக்ரகண்யனாயினான். ஆதலினால் பக்தியென்பது எதைத்தான் செய்யாது? எல்லாஞ்செய்யும். (௬௩)

௬௪॥ வக்ஷஸ்தாடநமந்தகஸ்ய கடிநாபஸ்மார ஸம்மர்த்தநம்
பூப்ருத்பர்யடநம் நமத்ஸுரஶிர:
கோடீரஸங்கர்ஷணம் । கர்மேதம் ம்ருதுலஸ்ய
தாவகபதத்வந்த்வஸ்ய கௌரீபதே மச்சே-
தோமணிபாதுகா விஹரணம் ஶம்போ ஸதா-
ங்கீகுரு॥ ௬௪॥

௧ ॥ ஸ்வசேத:பாதுகாவிஹரணம் ப்ரார்த்தயதே ॥ வ்யா ॥ வக்ஷஸ்தாடநமிதி ॥ அந்தகஸ்ய யமஸ்ய வக்ஷஸ்தாடநம் வக்ஷஸ்யபிகாதம் பாதேந ப்ரஹரணம் கடிநாபஸ்மாரஸம்மர்த்தநம் கடிந: பாதேந ஹந்தவ்யோ அபஸ்மார: அபஸ்மாரஸ்ய ஸம்மர்த்தநம் நிஷ்பேஷணம் பூப்ருத்பர்யடநம் பூப்ருத: கிரிராஜஸ்ய பர்யடநம் பரிப்ரமணம் நமத்ஸுரஶிர:கோடீர ஸங்கர்ஷணம் நமதாம் ஸுராணாம் ஶிராம்ஸி தேஷு கோடீரேஷு ஸங்கர்ஷணம் ஸம்ஸ்பர்ஶநம் ஹே கௌரீபதே தாவகீநபதத்வந்த்வஸ்ய ஹே ஶம்போ ம்ருதுலஸ்ய கோமலஸ்ய தவ பதத்வந்த்வஸ்ய இதம் கர்ம ந யோக்யம் அதோ மச்சேதோமணிபாதுகாவிஹரணம் மச்சேதோமணிபாதுகாம் தாம் மச்சேதோமணிபாதுகாயாம் விஹரணம் மச்சேதோமணிபாதுகாவிஹரணம் ஸதாங்கீகுரு ஸர்வதா ஸ்வீகுரு பாதுகாஸ்த்வதீயம் கடிநஸம்ஸ்பர்ஶநம் ஸோடும் ஶக்நோதி தஸ்மாத் மச்சித்தமணிபாதுகா விஹரணம் அங்கீகுர்யாத் இத்யபிப்ராய: ॥ ௬௪॥

(கஉ-ம்.)

மளஶிவஶைலபார்வதிபதியே!

ஸாம்ப ஹே=மங்களகரனே!

க்ருதாந்தஸ்ய=யமனுடைய

வக்ஷஸ்தாடநம்=மார்பினில் அடித்தல் (உதைத்தல்)

குடிலாபஸ்மார ஸம்மர்த்தநம்=குரூரமான (போக்கடிக்கமுடியாத) அபஸ்மாரமாகிற அஜ்ஞாநத்தைநிக்ரஹிப்பதும்

ஸ்ருஷ்டிஸஞ்சரணம்=கைலைமலையில் ஸஞ்சரித்தல்

நமத்ஸுரஶிரஃ கோடீரஸங்கர்ஷணம்=நமஸ்காரம் செய்கின்ற தேவர்களுடையதலைகளிலிருக்கிற கிரீடங்களின் உரைதல் ஆகிற

இதம்=இந்நாங்கையும்

க்ருதம் ஶ்ருதுலம்=மிருதுவான

தாவக பாத யுகளம்=உன்னுடையதான திருவடிகளின் இரண்டிற்கும்

கர்ம=வியாபாரம் (ஆகையால்)

மச்சேதோ மணிபாதுகா விஹரணம்=என்னுடைய மனதாகிற இரத்தினபாதரக்ஷைகளைப்பூண்டு சஞ்சரித்தலை

ஸதா=எப்பொழுதும்

அங்கீகுரு=ஒப்புக்கொள்.

(தா-ம்) ஓ ஈஸ்வரா! எமனுடைய மார்பில் உதைத்தலும், அக்ஞானத்தை நிக்ரகித்தலும், கைலாசமலையில் சஞ்சரித்தலும், நமஸ்கரிக்கும் தேவர்களின் சிரசிலணிந்த கிரீடத்தில் உரைதலும் தொழிலாகவுடைய அதிமிருதுவான உன்பாதங்களுக்கு என் மனமாகிய பாதரக்ஷையை ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (௪௩)

உக்ஷ|| வக்ஷஸ்தாடநஶங்கயா விசலிதோ வைவஸ்வதோ நிர்ஜராஃ கோடீரோஜ்ஜ்வல ரத்நதீபகலிகா நீராஜநம் குர்வதே | த்ருஷ்ட்வா முக்திவதூஸ்தநோதி நிப்ருதா ஶ்லேஷம் பவாநீபதே யச்சேதஸ்தவ பாதபத்மபஜநம் தஸ்யேஹ கிம் துர்லபம்|| ௪௩||

க|| வாசேதிஸ்வபாதபத்மம் ஸஜ்ஜநஸ்ய இதராஸாதாரணம் ஸாபல்யம் ப்ருதிஜாநீதே|| வக்ஷதி|| ஹே பவாநீபதே பாவ-தீரமணய ச்சேதஃ யஸ்ய அந்தஃகரணம் தவ பாதபத்மபஜநம் பவதி தவ பாதபத்மபஜநம் பாதபத்மே ஸக்தம் ஸஞ்ஜாயதே தஸ்ய த்ருஷ்டா வைவஸ்வதஃ யஸ்ய சேதோ வக்ஷஸ்தாடநஶங்கயா ஶிவஸ்ய தர்ஶனை

பத்மபஜநதத்வக்ஷோவைரஶிவஸ்தாடநயிஷ்யதீதிஶங்கயா விசலித: தூ
ரம் பலாயிதோ பவதி நிர்ஜரா: வாயுகல்பாந்த்யா: தேவா: கோடீ
ரோஜ்ஜ்வலரத்நதீபகலிகாநீராஜநம் கோடீரேஷு உஜ்ஜ்வலா: ப்ரகாஶ
மாநா: ரத்நாநி தீபா: கோடீரோஜ்ஜ்வலரத்நதீ
பாஸ்தேஷாம் கலிகாபிர்நீராஜநம் கோடீரோஜ்ஜ்வலரத்ந
தீபகலிகா நீராஜநம் தத்தஸ்ய குர்வதே முக்திவதூ:
முக்திரேவ வதூ: ஸா தஸ்ய நிப்ருதாஶ்லேஷம் ஆலிங்கநம்
தநோதி விஸ்தரேண கரோதி தஸ்ய ஸக்தஸ்ய இஹ லோகே
கேவலம் கிம் துர்லபம் அஸாத்யம் ஸர்வம் ஸுலபமேவேதி
பாவ: ப்ரஶ்நாகாரவிஶேஷாத் தஸ்ய ஸர்வம் ஸுலபமேவே
தி பாவ:॥ ௬௫॥

(டீகா)

யச்சேத: = எவனுடைய மனதானது

தவ = உன்னுடைய

பாதபத்மபஜநம் = திருவடித்தாமரைகளுடைய ஸேவையை உடையதாயிருக்கிறதோ

த்ருஷ்ட்வா = அவனை (க்கண்டு)

வைவஸ்வத: = யமன்

வக்ஷஸ்தாடநஶங்கயா = மார்பினிலுதை (கிடைக்குமென்கிற) பயத்தால்

விசலித: = ஓடிவிடுகிறான்

நிர்ஜரா: = தேவர்கள்

கோடீரோஜ்ஜ்வலரத்நதீபகலிகா நீராஜநம் = தங்கள் தலைகளிலிருக்கிற கிரீடங்களில் பிரகாசிக்கின்றவைகளான விளக்குப்போன்ற இரத்தினங்களுடைய மொட்டுகளினால் ஆரத்தியை

குர்வதே = செய்கிறார்கள்

முக்திவதூ: = முக்தியாகியபெண்

நிப்ருதாஶ்லேஷம் = இடைவெளியில்லாமல் கட்டிக்கொள்வதை

தநோதி = செய்கிறார்கள் (ஆகையால்)

தஸ்ய = அவனுக்கு

இஹ = இவ்வுலகத்தில்

கிம் = எது (தான்)

துர்லபம் = கிடைக்கக்கூடாதது? எல்லாம் கிடைக்கக்கூடியவைகளே.

(தா-ம்.) ஓ ஶம்போ, எவனுடையமனம் உன்பாதசேவையில் விருப்பமடைகின்றதோ அவனைப்பார்த்ததும் எமன் முன் நீ மார்பில் உதைத்ததை நினைத்து பயப்பட்டு தூரமாயோடிப்போகிறான். தேவதைகள் தங்கள் கிரீடத்தில் தீபம்போன்றிருக்கும் ரத்நங்க

ளால் தீபாராதனை செய்கிறார்கள். முக்திகாந்தைகாடாலிங்கனஞ் செய்துகொள்ளுகிறான். ஆதலால் அந்தப்பக்தனுக்கு இவ்வுலகத்தில் அடைய முடியாத வஸ்து ஒன்றுமில்லை. எல்லாம் ஸ்வாதீனமாயிருக்கும். (௬௫)

௬௬। க்ரீடா³ர்த²ம் ஸ்ருஜஸி ப்ரபஞ்சமகி²லம் க்ரீடா³ம்ருகா³ஸ்தே
ஜநா: யத்கர்மாசரிதம் மயா ச ப⁴வத: ப்ரீத்யை
ப⁴வத்யேவ தத் । ஶம்போ⁴ ஸ்வஸ்ய
குதூஹலஸ்ய கரணம் மச்சேஷ்டிதம் நிஶ்சி
தம் தஸ்மாந்மாமகரக்ஷணம் பஶுபதே கர்த
வ்யமேவ த்வயா ॥ ௬௬ ॥

௬௬ ॥ ஸ்வாத்மரக்ஷணம் கர்தவ்யமிதி ப்ரார்த்²யதே ॥ வ்யா ॥ க்ரீடா³ர்த²மிதி ॥ ஹே ஶம்போ⁴ [illegible] அகி²லம் ப்ரபஞ்சம் க்ரீடா³ர்த²ம் க்ரீடா³ப்ரயோஜநாய — ப்ரயோஜநமநுத்³தி³ஶ்ய ந மந்தோ³(அ)பி ப்ரவர்ததே இதி ந்யாயாத் — ஸ்ருஜஸி நிர்மாஸி [illegible] ஜநா: க்ரீடா³ம்ருகா³: க்ரீடா³யோக்³யா: [illegible] யத் கர்ம ஆசரிதம் [illegible] ப⁴வதி [illegible] தத் ஶம்போ⁴ ஸ்வஸ்ய குதூஹலஸ்ய கரணம் [illegible] மச்சேஷ்டிதம் நிஶ்சிதம் — [illegible] தஸ்மாத் மாமகரக்ஷணம் பஶுபதே கர்தவ்யமேவ [illegible] த்வயா [illegible] ॥ ௬௬ ॥

கருத்து. (உண்டுபண்ணுகிறாய்)

ஶம்போ⁴=மங்களகரனே!

அகி²லம்=ஸமஸ்தமான

ப்ரபஞ்சம்=உலகத்தையும் [நீ

க்ரீடா³ர்த²ம்=விளையாட்டிற்காக

ஸ்ருஜஸி=சிருஷ்டிக்கிறாய்

ஜநா:= அப்படிக்குருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜனங்கள்

தே=உனக்கு

க்ரீடா³ம்ருகா³:=விளையாட்டிற்காக ஏற்பட்டிருக்கிற மான்கள்

[illegible]=(அவைகளுக்குள்ளொருவனை) என்றாலும்
[illegible]=யாதொரு
[illegible]=காரியமானது
[illegible]= செய்யப்பட்டதோ
[illegible]=அது (எல்லாம்)
[illegible]=உன்னுடைய
[illegible] = ப்ரியத்தின் பொருட்டே
[illegible]=ஆகின்றது (ஆகையால்)
[illegible]=என்னுடைய நடக்கையானது
[illegible]=தன்னுடைய
[illegible]=ஸந்தோஷத்திற்கு
[illegible]=ஸாதனம்
[illegible]=என்பது
[illegible]=நிச்சயம்
[illegible]=ஆகையால்
[illegible]=ஸர்வேசனே!
[illegible]=உன்னால்
[illegible]=என்னைக்காப்பாற்றுதலானது
[illegible]=செய்யத்தகுந்ததே

(தா-ம்.) ஓ சாம்பசிவா, ஸமஸ்தப்ரபஞ்சத்தையும் உன்லீலார்த்தமாகவே ஸ்ருஷ்டிக்கின்றாய். உலகிலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் லீலார்த்தமாகவே நிர்மிக்கப்பட்ட மிருகங்களாவார்கள். ஆதலால் என்னால் செய்யப்படும் கர்மங்களெல்லாம் உன் ப்ரீதிக்காகவேயாகும். அதனால் என்னை ஸம்ரக்ஷிப்பது உனக்குக் கடமை. ([illegible])

[illegible]

[illegible]

தாஶிவபாவநாம் ஸதாஶிவ: ... [illegible] ||

[illegible] ||

[illegible]

பதார்த்தம்.

ஸஹர்ஷ பாஷ்ப புலகோத்பவ ஸந்தோஷ [illegible] - அநேகவிதமான ஸந்தோஷத்தின் கண்ணீரினுடைய பெருக்கம் பிரகாசிக்கின்ற மயிர்க்கூச்செரிதல் இவைகளுக்கு அழகான அநுபோகஸ்தானமாயும்,

ஶாஶ்வத ஸ்தாநகாங்க்ஷி ஸேவ்யாம் = நிலைத்திருக்கும இடமாகிற (மோக்ஷமாகிற) பிரயோஜனத்தை விரும்புகிறவர்களால் அடையப்படுகிறதாயுமிருக்கிற

பரஸதாஶிவபாவநாம் = மேலான பரமசிவனுடைய தியானத்தை

ப்ரபத்யே = (நான் ஶரணமாக) அடைகின்றேன்.

(தா-ம்.) ஆநந்தக்கண்ணீர்பெருக உடம்பெல்லாம்மயிர்க்கூச்செரிய விளங்கும் பக்திக்கு மனோஹரமான போகபூமியாயும், ஶாஶ்வத கைலாசஸ்தானத்தை இச்சிப்பவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டவனும் உள்ளஶ்ரேஷ்டனுகிய ஸதாசிவது த்யானத்தை சரணமாக அடைகிறேன். (௭௭)

உரு|| ஸதுபசாரவிதிஷ்வநுபோதிதாம் ஸவிநயாம்
ஸுஹ்ருதம் ஸதுபாஶ்ரிதாம் | மம ஸமுத்தர
புத்திமிமாம் ப்ரபோ வரகுணேந
நவோடவதூமிவ || ௭௮||

௧ || [illegible] ||

[illegible]

யாவாநிர்மோக்ஷஸ்துதிபதநாஜ ஸ்வஹம் ஶோகநாகார்த்ரேக்ஷணாவஸ ஶய ஸ்வஸந்துஷ்டிக்ஷண வஸதேம் ஸம்மதமிமாம் ஜ்ஞம்யாஸம் யதநாய க்ஷணாயப்ராயஶ்சித்ததத்த்வ விஷயகத்ருக்பரிபாலநா வஸதேஶ ஸுதமமோமுகாம் ஸுஹம்ஸக்திஶோஷணவஸதேம்க்வாம் தத்வாஷ்டிம் ஸம்வாதயேதிப்ராயஶ்சயாமி ப்ராயஶ்சித்தமாவ:|| ௬௮||

ப்ரதிபதம்

ஸதய-கிருபையுடன்கூடியவனே

பஶுபதே=ஸர்வேசனே!

அமிதமுதம்ருதம்=அளவிடக்கூடாதஸந்தோஷாமிருதத்தை,

முஹு:=அடிக்கடி

துஹந்தீம்=கறக்கிறதாயும்

விமலபவத்பதகோஷ்டம் = நிர்மலமான உனது திருவடியாகிற தொழுவத்தில்

ஆவஸந்தீம்=வஸிக்கிறதாயும்,

ஸுபுண்யபாகாம்-மிலாக்கியமான புண்யத்திற்குப்பிரயோஜனமாகிற

ஏகாம்-ஒன்றாயிருக்கிற

மம= என்னுடைய

பக்திதேநும்=பக்தியாகின்றபசுவை,

பரிபாலய = நீ காப்பாற்றியருளு.

(தா-ம்.) தயையோடுகூடிய பசுபதியான ஈச்வரா! அபரிமிதமான சந்தோஷமென்னும் பாலை அடிக்கடிகொடுப்பதாயும், நிர்மலமான உன்பாதமென்னும் தொழுவத்தில் இருப்பதாயும், நிர்மல புண்ய பலபூதமான என் பக்தியென்னும் பசுவொன்றை ரட்சிப்பாயாக. (௬௮)

மூ|| ஜடதா பஶுதா கலங்கிதா குடிலசரத்வம் ச நாஸ்தி மயி தேவ | அஸ்தி யதி ராஜமௌலே பவதாபரணஸ்ய நாஸ்மி கிம் பாத்ரம் || ௬௯||

டீ|| தோஷாஶ்ரயஶரீரம் ஸம்ஶ்ரித்ய விஷ்ணோர்யஸ்ய ஸாந்நித்யாத் ப்ராயஶ்சயதே|| வ்யா|| ஜடதேதி|| ஜடதா ஜாட்யம் ஜலாத்மகத்வம் ச காமாதிதாரூப்யகஷ்டதேவதாஶ்ரயஸ்யாத் கஜவாஹிநீ ஸாந்நித்ய ஶ்ரீரூப்யகாமாதிதாரூப்யகஷ்டம் அதாராஶ்ச ஸம்ஶயாதிப பஶுதா பஶுத்வம் வேஷாவ:- பஶுதா ஸாம்ஸாரிகத்வம் ஶ்ருங்காரபுச்சவிஷாணாதித்வம் சந்த்ரஸ்ய கலங்கிதாகலங்கிதம் குடிலசரத்வம் ஸர்பஸ்ய வக்ரகதித்வம் நஹி துஷ்டசரிதம் - ஏதே தோஷா: தோஷாணாம் ஶரீரஶ்ரயம் யத்வக்தவ்யம்

மயி தேவ ஹர ஜடதா பசுதா சசாங்கவதாபரணஸ்ய ஸவ த: ஸம்பூஷணோத்ருதாபரணஸ்ய கிம் பாத்ரம் நாஸ்மி யத்யபி தோஷவசக்ரஹணம் பாஹ்யமாபி நா நலஸம்பந்தே ஸுத்தாடியாவ சாத்ரவி ஸம்பந்தே தோஷயாக்ஷ ஸம்ஜ்ஞாவிக்ரஹாதேவம் ப்ர த்ருஷ்டிதஸ்யாத்த ஹரண சசி யாக்ஷதேவதி ப்ராயச்சித்தாரஹி ப்ராய:|| ௬௯||

தேவ=ஓ தேவனே !	ஸஞ்சரிப்பவனுயிருத்தலும்
மயி=என்னிடத்தில்	சசி=சந்திரனிடத்திலிருக்கிற
ஜடதா=மூடத்தன்மையும்	சசியதி=(என்னிடத்தில்) இருந்தால்
பசுதா=அறிவில்லாமலிருத்தலும்	தவாபரணஸ்ய=உன்னுடைய ஆபரணத்துக்கு
கலங்கிதா=குருபத்னீ ஹரணத்தால் களங்கமுடையவனுயிருத்தலும்	பாத்ரம்=பாத்திரமாக
குடிலசரத்வம்=கோணலாய்	நாஸ்மிகிம்=(நான்) ஆகமாட்டேனு? ஆகுவேன்.

(தா-ம்.) ஜடத்வமும், பசுத்வமும், களங்கத்வமும், குடிலத்வமும், சந்திரனிடத்தில் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சந்திரனைச் சிரசில் தரித்திருக்கிறாய். என்னிடத்தில் அந்தச் சுபாவங்கள் ஒன்றுமில்லை. இருந்தால் சந்திரனைச் சிரசில்தரித்திருக்கும் உனக்கு நானும் பூஷணமாவதற்குப்பாத்திரனுக மாட்டேனு? (௬௯)

உ-ரு|| அரஹஸி ரஹஸி ஸ்வதந்த்ரபுத்த்யா வரி
வஸிதும் ஸுலப: ப்ரஸந்நமூர்த்தி: | அக
ணித பலதாயக: ப்ரபுர்மே ஜகததிகோ
ஹ்ருதி ராஜசேகரோஸ்தி|| ௭௦||

அ || ஸர்வோத்க்ருஷ்டஸ்ய பரமேச்வரஸ்ய ஸுலபத்வம் ஸாமுதாஹ ரதி|| வ்யா|| அரஹஸீதி|| ப்ரஸந்நமூர்த்தி: ப்ரஸாதோந்முகீ மூர்த்திர்யஸ்ய ஸ ததோக்த: அகணித பலதாயக: அகணிதம் ஸங்க்யாதீதம் ப்ரபுத்வம் தஸ்ய தாயக: ப்ரதாதா ப்ர பு: ப்ரபவதி ஸ்வதந்த்ரீ கர்த்தும் அகர்த்தும் அந்யதா கர்த்தும் ஸமர்த்த: ஸமர்த்தோ ஜகததிக: ஜகத்ப்ய: அதிகோ ஜகததிக: ஜகத்ப்ய உத்க்ருஷ்ட: ஜகதீஸ்வர ஜகத்பதி ஜகதீசா

ளம் ஸர்வேஷாம் ஜகதாம் ஸர்வேஷ்டபலப்ரத: ப்ரபு: யஸ்ய ஸர்வேஷாமபி மேதஸ்வித்யம் தயார்தி ப்ராஹ்மணம் த்ரிபுராணமேவம் பூத: ராஜஶேகர: ஸம்பூர்ணஸ்வாதந்த்ர்ய இத்யேவம்பூதோ மே ஹ்ருதி அஸ்தீத்யஸ்மாத்காரணாத் ப்ரகாஶே ரஹஸி ச ப்ரகாஶே பஹிஸ்ஸ்தானே ரஹஸ்யந்த:கரணப்ரதேஶே அந்த: ஸ்வதந்த்ரபுத்த்யா ஸ்வாயத்தயா இதி பாஹ்யாந்தரவரிவஸிதும் பரிசரிதும் ஸுலப: அநாயாஸலப்ய: பவதீத்யர்த்த: || யதா ராஜோ ஸ்வாயத்த: ப்ரபுர்ஜ்ஞாதிபி: ஸேவ்யமான: ஸ்வாயத்தம் ப்ரகாஶம் ப்ராப்ய வேஷ்டம் ஸாதயிதும் ஸுலபஸ்ததா யதேவஸ்ஸுலபோ பவதீதி பாவ: || ௭௦||

ப்ரபு:=ஸமர்த்தனும்	மே=என்னுடைய
ப்ரஸந்நமூர்த்தி:= கிருபையால் பிரஸந்நமான சரீரத்தையுடையவனும்	ஹ்ருதி=மனத்தில்
	அஸ்தி=இருக்கிறார் (ஆகையால்)
	ப்ரகாஶே=பிரகாசத்திலும்
அகணிதபலதாயக: = எண்ணிமுடியாதபிரயோஜனங்களைக் கொடுக்கின்றவனும்	ரஹஸி=இரகஸ்யத்திலும்
	ஸ்வதந்த்ரபுத்த்யா = தனக்குச் சுவாதீனமானபுத்தியால்
ஜகதயிக:=உலகங்களைக்காட்டிலும்மேலானவனுமிருக்கின்ற	வரிவஸிதும் = நான்ஸமீபத்தில் வஸிக்கிறதற்கு (பணிவிடைசெய்ய)
ராஜஶேகர: = சந்திரசேகரன் ஸார்வபௌமனான ஓரரசன்	ஸுலப:=எளிதானவன்.

(தா-ம்.) ப்ரஸாதோந்முகமான ஸ்வரூபத்தை யுடையவனும், அளவற்றமனோவாஞ்சாபலதாயகனும், ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவும், ஜகத்துக்கு அதிபனும், சந்திரனை சிரசில்தரித்தவனுமான ஈஸ்வரன் என் மனதில் இருக்கின்றான். ஆதலால், பகிப்ரதேசத்திலும், அந்தக்கரணத்திலும் எனது புத்தியினால் பரிசர்யம் செய்வதற்கு சுலபனாகின்றான். (௭௦)

ஶ்லோ|| ஆரூடபக்திகுணகுஞ்சிதபாவசாபயுக்தை: ஶிவஸ்மரணபாணகணைரமோகை: |
நிர்ஜித்ய கில்பிஷரிபூன் விஜயீ ஸுதீந்த்ர: ஸாநந்தமாவஹதி ஸுஸ்திரராஜலக்ஷ்மீம் || ௭௧||

அ || ஶிவஸ்மரணை: பாபாநி நிர்ஜித்ய ஶீக்⁴ரம் க்ருதக்ருத்யோ வித்³வத்³வரிஷ்ட²ஶ்ஶிவஸாம்ராஜ்யலக்ஷ்மீம் ப்ராப்நோதீத்யாஹ || வ்யா || ஆரூடே⁴தி || ஸுதீ⁴ந்த்³ர: பண்டி³தவரிஷ்ட²: ஆரூட⁴ப⁴க்திகு³ணகுஞ்சிதபா⁴வசாபயுக்தை: ஆரூடா⁴ அதிவ்ருத்³தா⁴ யா ப⁴க்தி: ஸைவ கு³ண: ஜ்யா தேந கு³ணேந யுக்த: தேந குஞ்சித: நம்ரீக்ருத: பா⁴வ: அந்த:கரணவ்ருத்திரேவ சாப: இஷ்வாஸ: தேந ஸம்ப³ந்தை:, ஸஞ்சிதஸ்யாஸஹாயவாசஸ்த த்³ருட⁴யோர்க்³ருஹீதோ நிஜஜ்ஜாஜிதநிக³மாவிதமிஜயை: அமோகை⁴: ஸப²லை: ஶிவஸ்மரணபா³ணக³ணை: ஶிவஸ்மரணாந்யேவ பா³ணாஸ்தேஷாம் க³ணை: ஸமூஹை: கில்பி³ஷரிபூந் கில்பி³ஷாண்யேவ ரிபவ: ஶத்ரவஸ்தாந் நிர்ஜித்ய நிஶ்ஶேஷம் ஜித்வா விஜயீ ஸாதிஶயஜயவாந் ஸாநந்த³ம் ஆநந்த³ஸஹிதம் யதா² ததா² ஸுஸ்தி²ரராஜலக்ஷ்மீம் ராஜலக்ஷ்மீ: ராஜலக்ஷ்மீஸ்ஸுஸ்தி²ரா ஸாயுஜ்யலக்ஷ்மீரித்யர்த²: ஸ்தி²ராபா⁴வம் ஸாந்த்³ரம் ஸுஸ்தி²ரா: ப்³ரஹ்மாத³யஸ்தேஷாம் ராஜா ஸுஸ்தி²ரராஜ: பரஶிவஸ்தஸ்ய லக்ஷ்மீ: ஸாயுஜ்யலக்ஷ்மீஸ்தாமாவஹதி ப்ராப்நோதி யதா² லோகே கஶ்சந ஶூர: க்ஷத்ரியோ பா³ணஸமூஹைஶ்ஶத்ரூந் ஜித்வா ராஜலக்ஷ்மீம் ப்ராப்நோத்யேவம் ப⁴க்த: ப⁴க்தியுக்தஶிவஸ்மரணை: கில்பி³ஷஜயபூர்வகம் ஶிவஸாயுஜ்யம் ப்ராப்நோதீதி பா⁴வ: ||

௭௧ ||

(அந்வய:)

ஸுதீ⁴ந்த்³ர:=நல்லபுத்தியுள்ளவர்களுக்குள் உயர்ந்தவன்

ஆரூட⁴ப⁴க்திகு³ணகுஞ்சிதபா⁴வசாபயுக்தை:=(ஏறியிருக்கிற) பக்தியாகிற நாணினால் வளைக்கப்பட்டிருக்கிற எண்ணமாகிற வில்லில் தொடுக்கப்பட்டவைகளாயும்

அமோகை⁴:=அமோகங்களாயுமிருக்கிற

ஶிவஸ்மரணபா³ணக³ணை:=பரமசிவனுடைய நினைவாகிற அம்புகளுடைய கூட்டங்களினால்

கில்பி³ஷரிபூந்=பாவங்களாகிற சத்துருக்களை

நிர்ஜித்ய=நன்றாய்ஜயித்து

விஜயீ=அதிக ஜயத்தையுடையவனாகி

ஸாநந்த³ம் = ஸந்தோஷத்தோடு கூடியிருக்கும்படி

ஸுஸ்தி²ரராஜலக்ஷ்மீம்=நிலைபெற்ற

பிரமன் முதலியவர்களுக்கு அரசனை பரமசிவனுடைய ஸாரூப்யபதலக்ஷ்மியை நிலைபெற்ற சத்ருவான அரசனுடைய ஸம்பத்தை ஆவஹதி= வகிக்கிறான், அடைகிறான்.

(தா-ம்.) ஆரூடமாகிய பக்தியென்னும் நாணைவணக்கமாகிய வில்லில் ஏறிட்டு, சிவத்யானமாகிய பாணகணங்களைப்பூட்டி பாபமென்னும் சத்ருவை முழுதும் ஜயித்து வெற்றிகொண்டவர் ஆநந்தத்தையடைந்து ப்ரம்மாதிகளுக்குப் பிரபுவான சிவனுடைய சாரூப்ய லக்ஷ்மியை அடைவார்கள். (௭௧)

ஶ்லோ॥ த்⁴யாநாஞ்ஜநேந ஸமவேக்ஷ்ய தம꞉ப்ரதே³ஶம்
பி⁴த்த்வா மஹாப³லிபி⁴ரீஶ்வர நாமமந்த்ரை꞉ ।
தி³வ்யாஶ்ரிதம் பு⁴ஜக³பூ⁴ஷணமுத்³வஹந்தி யே
பாத³பத்³மமிஹ தே ஶிவ தே க்ருதார்தா²꞉ ॥௭௨॥

க॥ ஶிவபாத³ஸக்தஸேவகாநாம் க்ருதார்த²த்வமாஹ ॥ த்⁴யா॥
ஹே ஶிவ த்⁴யாநாஞ்ஜநேந த்⁴யாநமேவாஞ்ஜநம் தேந ஸாதி⁴தம் ப-
ரோக்ஷவஸ்து ப்ரகாஶநஸமர்த²விஷயம் தேந ஸமவேக்ஷ்ய ஸம்யக்³த்³ரு-
ஷ்ட்வா தம꞉ ஶிவபாத³பத்³மரூபம் வஸ்துஜாதம் ஸம்ஶயநாஶம்
பே⁴த்த்வா மஹாப³லிபி⁴꞉ ஶக்திபி⁴꞉ அதிபாதகதே³வதா ப்ராஸாத³ஜ
நஸமர்தை²꞉ ஈஶ்வரநாமமந்த்ரை꞉ ப்ரதே³ஶம் தம꞉ பாத³ப-
த்³மஜ்ஞாநவிஷயப்ரதே³ஶ꞉ ஸ்வஸாமர்த்²யவிஶேஷம் பி⁴த்த்வா பா-
தாலமத்⁴யாத் தி³வ்யாஶ்ரிதம் தி³வ்யைரிந்த்³ராதி³பி⁴꞉ தே³வைரா-
ஶ்ரிதம் ப்ரார்த்²யமாநம் பு⁴ஜக³பூ⁴ஷணம் பு⁴ஜங்க³பூ⁴ஷணம்
யஸ்ய தத்³யோக்³யம் தே பாத³பத்³மமிஹாஸ்மிந் ஜந்மநி ஜந்மாந்தரே
த்⁴யாநஸம்பத்தி தே க்ருதார்தா²꞉ ப்ராப்தஜந்மஸாப²ல்யா ப⁴வந்தீத்யர்த²꞉
யதா²க்ரமம் ஜந விஶேஷாணாம் தேஷாம் க்ருபா நிக்ஷேப ப்ரதே³-
ஶம் ஜ்ஞாத்வா நிக்ஷேப ரக்ஷகதே³வதாம் பூ⁴ஜ்யாதி³பி⁴꞉ ஸாயத்தீக்ருத்ய
வாரக ப்ரதே³ஶபே⁴த³நேந தத்ர த்³ருஷ்டம் நிதி⁴ம் த்³ரவ்யாதி⁴நாத²ஸ்ய
யதா² ஸித்³தா⁴ஞ்ஜந த்⁴யாநாதி³ ப⁴க்த்யா யோக்³யா பாத³ஸ்தா²பநவிதௌ⁴
ஸாக்ஷாத்க்ருத்ய ஸ்வநாமமந்த்ரைர்ஜ்ஞாத்வா தந்நிதா⁴நம் ப⁴வந்தீத்யர்த²꞉॥

ஶிவ = ஈசனே!
யே = எவர்கள்
த்யாநாஞ்ஜநேந = த்யானமாகிற மையினாலே
ஸம்யக் = நன்றாய்த் தெரிந்து
நாமமந்த்ரை: = சிவனது நாமமந்திரங்களாகிற
ஸாதநவிதி: = உயர்ந்த உபகரணங்களினால்
தமோபடலம் = அஜ்ஞானமாகிற புதையலை மறைத்துக் கொண்டு இருக்கும்படத்தை
பித்வா = பிளந்து
த்ரிதஶாஶ்ரிதம் = தேவர்களாலடையப்பட்டதாயும்
ஸர்பபூஷணம் = ஸர்ப்பத்தை ஆபரணமாக உடைத்தாயுமிருக்கிற
தே = உன்னுடைய
பாதபத்மம் = திருவடித்தாமரையை (பத்மமென்றநிதியை)
இஹ = இந்த ஜன்மத்தில்
உபயாந்தி = அடைகிறார்களோ எடுத்தனுபவிக்கிறார்களோ
தே = அவர்கள்
க்ருதார்தா: = கிருதகிருத்யர்கள் (தங்கள் பிரயோஜனத்தை உடையவர்கள்)

(தா-ம்.) ஓ ஸாம்பசிவா! த்யானமாகிற மையினால் உன்னுடைய பாதபத்மரூபவஸ்துவைச் செம்மையாகக்கண்டு, உன்னுடைய பேர்களாகிய மந்திரத்தாற்செய்யும் பலியினால், அஜ்ஞானமென்னும் ப்ரதேசத்தைப் பேதித்து, தேவர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்ட உன்னுடைய பாதபத்மங்களை எவர்கள் இந்தஜன்மத்தில் வசிக்கிறார்களோ அவர்கள் ஜன்மபலத்தை அடைந்தவராவார்கள். (எ௨)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] எங॥

க॥ [illegible]

மஹேஶ்வரஸ்ய மஹேஶ்வரஸ்ய பதாரவிந்தயுகளம் பாதாரவிந்த யோஸ்ஸேவனம் ஸேவாம் ஆஶ்ரய பூர்வோக்தஶ்ருதி - யத: காரணம் முமுக்ஷுபிரபேக்ஷிதமோக்ஷாக்யௌஷதீஸஸ்ய க்ஷேத்ரம் கேதாரம் பாதாரவிந்தஸேவனம் பதார்த்தம் ப்ராப்ய ஸ்வகீயத்ருஷ்டி ஶ்ரீபதிரபி தாத்ருஶம் ஶ்ரீபூதாரவரஸ்ய யத்பதபத்மம் தத்பதபத்மம் ஹ்ருத்யாத் தர்ஶனம் ஸுகரீபூய நிதராம் இதி பாவார்த்த: ॥ எக ॥

கவ்வி.	ஆகையால்
ஸாகேதே = என் நல்லபுத்தியே!	முமுக்ஷுபிரக்ஷித ஔஷதீநாம் = விரும்பப்பட்டிருக்கிறமோக்ஷமாகிற உயர்ந்த மூலிகைகளுக்கு
யத்பதபத்மம் = யாதொருதிருவடியைக் காணவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினால்	க்ஷேத்ரம் = விளைநிலமாயிருக்கிற (பயிர்செய்யுமிடமாயிருக்கிற)
ஶ்ரீபூதாரவர = லக்ஷ்மியையும், பூதேவியையும் பத்னிகளாகவுடையவிஷ்ணுவே [தலை	மஹேஶ்வரஸ்ய = மஹேசனுடைய
ஸூகராகாரம் = பன்றியாயிருந்து	பாதாரவிந்தயுகம் = திருவடித்தாமரைகளுடையஸேவையை
உபாஹ = அடைந்தாரோ?	ஆஶ்ரய = அடைவாயாக.
அத: = இதைக்காட்டிலும்	
கிம் = என்ன? (வேறிருக்கிறது)	

(தா-ம்) ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவே தனது அபிலாஷையைப் பூர்த்திசெய்துகொள்வதற்காக, வராகமாகி சிவபாதாரவிந்த தர்சனத்தை இச்சித்தார். அப்படிப்பட்ட சிவபாதங்களை நீயும் வணங்கித் துதிப்பாயாக. (எக)

உ௰॥ க்ரோதாவேஶ க்ஷோபவிக்ஷோபிதாப்தி ப்ரோத்யத்தேஜோ தக்தவைராத்மமூலை: । க்ரோதாக்ராந்தாக்ஷஸ்ய பாதாரவிந்தம் தேவஸ்தோத்ரை: ஸேவிதா ராஜதே ந: ॥ எச॥

க ॥ ஸுலப: பாதோ ஸுகம் ஸ்ரீபாத: ॥ வ்யா॥ க்ரோதாவேஶ இதி॥ க்ரோதாக்ராந்தஸ்ய க்ரோதிகா க்ராந்தகம்பநம் ய ஸ்யபாவாவேஶஸ்துகம் க்ஷப: - க்ரோதாக்ராந்தஸ்ய நிஶ்சயாஸ்ய

த்யர்த்தஃ தஸ்ய பாதாரவிந்தம் பாதரூபாரவிந்தம் மதீயம் சேதஃ பேடீம் சேதஸ்த்வக்தபேடீ மஞ்ஜூஷா தாம் ஆசாபாச க்லேசதுர்வாஸநாதிபேதோத்யுக்தைஃ ஆசா விஷயத்ருஷ்ணா ஏவ பாசஃ விஷயாகர்ஷகத்வாத் பாசஸாதர்ம்யம் பாசஸாத்ருஶ்யம் ஆசாபாசஃ ஸம்யக்க்லேச ஆசாபாசஃ க்லேசஃ துர்வாஸநாதயஃ க்லேசாஃ பஞ்ச அவித்யாஸ்மிதாராகத்வேஷாபிநிவேசாஃ அவித்யா ஸ்வரூபாஜ்ஞாநம் அஸ்மிதா அஹங்காரஃ ஸுகத்வேஷகஹ ஜந்மாந்தராக்ருதஃ இஷ்டவிஷயே அநுராகஃ த்வேஷஃ அநிஷ்டவிஷயே க்ரோதஃ அபிநிவேசஃ ம்ருத்யுபயஸம்பந்தஃ தநுவ்யாஸோ த்ரு ஷஃ க்லேசஜநாஃ ஸந்தி க்லேசாஃ அவித்யாதயஃ ஆசாபாச ஸ்த்க்லேசாஸ்ச ஆசாபாச க்லேசாஃ துர்வாஸநாஃ தூஷ்யம் ஸ்காரா: துர்வாஸநாஸ்ச தாஸாம் பேதே பேதநே உத்யுக்தைஃ உத்யுக்தைஃ திவ்யகந்தைஃ திவ்யஃ தேவயோக்யஃ அமந்தைஃ அதிகைஃ வாஸிதாம் ஸஞ்ஜாதவாஸநாம் வாஸஸம்பாதிதம் தநோது கரோது || அநேந சிதம்பரஸ்ய பாதார விந்தம் ஸதா த்யேயமிதி ஸூசிதம் || எச ||

(ப-ரை.)

ஆசாசாடீகஸ்ய = திக்குக்களை வஸ்திரமாகக்கொண்டமஹேச னுடைய

பாதாரவிந்தம் = திருவடியாகிற தாமரைமலரானது

ஆசாபாச க்லேச துர்வாஸநாதி பேதோத்யுக்தைஃ = கயிறுபோன்ற விஷய ஆசை ஐந்துவித வருத்தம் இவைக ளாகிற கெட்ட வாஸனைகளை முதலாக உடையவைகளைப் போக்கடிப்பதில் முயற்சியுள் ளவைகளாயும்,

அமந்தைஃ = அதிகமான

திவ்யகந்தைஃ = தேவர்களுக்குரி யதானமேன்மைபொருந்திய வாஸனையால்

மே = என்னுடைய

சேதஃபேடீம் = மனதாகிறபெட் டியை

வாஸிதாம் = வாஸனையுடையதாக

தநோது = செய்யட்டும்.

(தா-ம்.) திகம்பரனை சாம்பசிவனுடைய பாதாரவிந்தமா னது என்மனமென்னும்பெட்டியைக் கயிறுபோன்ற ஆசைகளென்

னும் கிலேசங்களையும் துர்வாசனைகளையும் போக்கடித்து, திவ்ய மான அநேகபரிமளங்களால் மிக்கவாசனையுள்ளதாகச் செய் தருளுக. (எச)

கல்யாணினம் ஸரஸசித்ரகதிம் ஸவேகம்
ஸர்வேங்கிதஜ்ஞமநகம் த்ருவலக்ஷணாட்யம் |
சேதஸ்துரங்கமதிருஹ்ய சர ஸ்மராரே நேத:
ஸமஸ்தஜகதாம் வ்ருஷபாதிரூட || எரு ||

க || ததேவ ஸம்ப்ரார்த்தயதே || வ்யா || கல்யாணிநமிதி || ஹே வ்ருஷபாதிரூட ஹே ஸமஸ்தஜகதாம் நேத: - ஸமஸ்தஜகத்ப்ரபோ - ஸ்மராரே காமாரே சேதஸ்துரங்கம் சேதோரூபாஶ்வ: கஶ்சஸாத்ருஶ்யாத் ஶ்ருதிஸ்ஸ்ருதி ஹ்ருதயாங்கம் ஹ்ருதயாஶ்வ: ஶ்ரீசேதஸ்துரங்கம் கல்யாணிநம் த்யாதிவிஶேஷணவிஶிஷ்டம் கல்யாணிநம் கல்யாணலக்ஷணயுக்தம் புண்யாத்மகஸ்யாஶ்வஸ்ய ஶுபலக்ஷணயுக்தமிதி ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தம் ப்ரஶஸ்தலக்ஷணயுக்தத்வாச்ச - ஸரஸம் சித்ரகதிம் ஸரஸா ஸாநுராகா சித்ரா பஹுவிதா கதிர்யஸ்ய தம் ஸவேகம் வேகஸஹிதம் ஸர்வேங்கிதஜ்ஞம் ஸர்வேஷாமிங்கிதஜ்ஞம் ஸர்வாபிப்ராயஜ்ஞமித்யர்த்த: அநகம் நிர்தோஷம் த்ருவலக்ஷணாட்யம் த்ருவலக்ஷணேந ஸஹிதம் சேத: த்ருவம் ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்தலக்ஷணம் நித்யம் ஸ்திரம் லக்ஷணம் சேதஸி க்ருதஸ்ஸ்தோத்ர ரூபம் மநோ ஸாத்ருஶ்யம் விநா கல்யாணாதீநி விஶேஷணாநி சேதஸ்யபி யோஜநீயாநி சாஶ்வரூபஸ்ய வ்ருஷாதிவிஶேஷணாநி ஸந்தி ஶ்வேதாஶ்வமதிருஹ்ய சர ததாஶ்வாரோஹணேந ஸஞ்சர இதி ஹ்ருதயம் யாதுமிச்சதீதி பாவ: || எரு ||

(பத-ரை.)

வ்ருஷபாதிரூட = விருஷபத்தி லேறியவனே !

ஸமஸ்தஜகதாம் = எல்லாவுலகங்க ளுக்கும்

நேத: = நாயகனே

ஸ்மராரே = மன்மதனுக்கு சத்ருவே

கல்யாணினம் = மங்களகரமான லக்ஷணமுடையதாயும்

ஸரஸவிசித்ரகதிம்= ஆசையோடு கூடின விசித்திரமான கமனத்தையுடையதாயும்,

ஸவேகம்=வேகத்துடன் கூடினதாயும்

ஸர்வேங்கிதஜ்ஞம்= எல்லோருடைய முகக்குறி முதலிய குறிகளை அறிகிறதாயும்

அநகம்=தோஷமற்றதாயும்,

த்ருவலக்ஷணாட்யம் = சுழிமுதலிய ஸ்திரமான லக்ஷணங்களினால் (நல்லஞானத்தினால் நிறைந்ததாயுமிருக்கிற)

சேதஸ்துரங்கம் = மனதாகிற குதிரையை

அதிருஹ்ய=ஏறிக்கொண்டு

சர=ஸஞ்சாரஞ்செய்யும்.

(தா-ம்.) ஓ விருஷபவாகன! சகல கல்யாணகுணங்களையுடையதும், விசித்திரமான கமனத்தையுடையதும், அதிவேகத்தையுமுடையதும், சர்வாந்தர்பாவங்களையும் அறிவதும், நிர்தோஷமானதும், சுபலக்ஷணங்களை யுடையதுமான என்மனமென்னும்குதிரை மேலேறிச் சஞ்சரிப்பாயாக. (௭௫)

௭௬॥ ஹக்திர்மஹேஶபதபுஷ்கரமாவஸந்தீ காதம்
பிநீவ குருதே பரிதோஷவர்ஷம் । ஸம்
பூரிதோ பவதி யஸ்ய மநஸ்தடாக ஸ்தஜ்ஜந்ம
ஸஸ்யமகிலம் ஸபலஞ்ச நாந்யத்॥ ௭௬॥

க॥ ஜந்மஸாபல்யம் ஸம்பாதயந்நாஹ॥ வ்யா॥ ஹக்திரிதி॥ ஹக்திர்மஹேஶபதபுஷ்கரம் மஹேஶஸ்ய பதபுஷ்கரம் சரணாகாஶம்॥ ப॥ வ்யோமபுஷ்கரமம்பரமித்யமர:- ஆவஸந்தீ ஸதீ அதிஶயேந வஸந்தீ ஸதீ - காதம்பிநீவ மேகமாலேவ பரிதோஷவர்ஷம் ஆநந்தவ்ருஷ்டிம் குருதே யஸ்ய பக்தஸ்ய மநஸ்தடாக: மந ஏவ தடாக: ஸம்பூரிதோ பவதி ஸம்பூர்ணோ பவதி தஜ்ஜந்மஸஸ்யம் தஸ்ய பக்தஸ்ய ஜந்மைவ ஸஸ்யம் ஸகலஸ்ய ஶேஷியாவிஶம் நிஶ்ஶேஷம் யதா பவதி ததா ஸபலம் ஸபலம் ஸ்வர்கமோக்ஷாதிபலஸஹிதம் பவதி ததோ ஜந்மஸஸ்யம் ஸாபல்யம் ஸாபல்ய நாஸ்தி ஸஸ்யம் - வ்யோமபுஷ்கரம் ஶிவஸ்ய பதமேவ ஆகாஶம் வ்யாவ்ருத்திப்ர யோஜநம்॥ ஸம்பூர்ணாரவிந்தம் விநா கூபதடாகாதிஷு தத்ஸ்ய உக்திமாத்ர:॥ ௭௬॥

([illegible])

[illegible]=பக்தியானது
[illegible]=ஈஶ்வரனுடைய திருவடியாகிற ஆகாயத்தில்
[illegible]=வ்யாபிக்கிறதாகி
[illegible]=மேகக்கூட்டம் போல்
[illegible]=ஆநந்தமாகிற மழையை
[illegible]=செய்கிறது (உண்டு பண்ணுகிறது).
[illegible]=எவனுடைய
[illegible]=சித்தமாகிற குளமானது,
[illegible]=(அவ்வாநந்தமாகிய மழையினால்) நிரப்பப்பட்டதாக
[illegible]=ஆகின்றதோ
[illegible]=அவனுடைய பிறப்பாகிற பயிரானது
[illegible]=முழுமையும்
[illegible]=பிரயோஜனத்தோடு கூடியதாக ஆகிறது
[illegible]=மற்றதோ வென்றால்
ந-(அவ்விதம் பிரயோஜனத்தோடு கூடியதாக) ஆகிறதில்லை.

(தா-ம்.) பக்தியானது, ஸாம்பசிவனுடைய பாதமென்னும் ஆகாசத்தில் வியாபித்து, மேகமாலிகைபோலே ஆனந்தவர்ஷத்தைப்பொழிகின்றது. எவனுடைய மனமென்னும் மடு அந்தபக்தியினால் நிறைக்கப்படுகின்றதோ; அவனுடைய பிறப்பென்னும் பயிரானது ஸபலமாகின்றது. அதையொழிந்தமற்ற ஜன்மங்கள் சபலமாக மாவதில்லை. (௭௧)

௭௨|| [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ௭௨||

க|| [illegible]

ந்தி விசாரம் ப்ராபிவஸதீத்யாஸ்யமேக த்ருடேஸ்ய தியாஶாஸ் நீ ஸதீ ஸதா ஸத்பாவநாஸ்மரண தர்ஶந கீர்த்தநாதி ஸ்ருதிஸ்த: ஸத்யஸ்ய பாதபத்மஸ்ய ஸாவதாநத்யாநம் ஸ்மரணம் தர்ஶநம் தர்ஶநம் கீர்த்தநம் கதிஷ்வியத்வாத்ஸ்துஷ்ட்வா நதீஸ்த்வ தந்தம் தத்விஶாஸ்த்யாபஸ்யஸ்ய தாமோஹ்யாதமேயஸ்ய ஸம்பூர்ய ஸ்யந்தர்ஸ்ஸதிவிந்தே விபாலயதி விசாரணா மேஷாயம் ஸ்ரும்விகரண ஸ்யாவிதயா தஸ்ஸ்தாயாம் விஶ்ரேஷ்டமே நமேத்தி விந்தே விசார மேவிந்தே தவிநதி ப்ராப்நோஸ்ந்ஸம்பேஸ்யயாத்ர ஸக॥ ௭௭॥

(அந்வ.)	
ஸர்வஶ = எல்லாவற்றையும் எளிதில்செய்யும்ஶக்தியை உடையவனே!	ஶிவமந்த்ரஜபேந = ஶிவமந்திரங்களுடைய ஆவிருத்தியினால்
விரஹிணீ = புருஷனைப் பிரிதலை அடைந்த	ஸம்மோஹிதேவ = மோஹிக்கும்படிசெய்யப்பட்டதுபோல்
வதூரிவ = மனைவிபோல்	ஸ்திரா = ஸ்திரமாக எப்பொழுதுமிருக்கும்படியாக
பாதபத்மஸக்தா = உன் திருவடித் தாமரைகளில் ஸம்பந்தித்ததாயும் (ஆகையால்)	பவிதும் = ஆகிறதற்கு
ஸதா = எப்போதும்	ஸத்பாவநஸ்மரண தர்ஶந கீர்த்தநாதி = நிலைபெற்ற உன்திருவடிகளை நினைத்திருத்தல், தரிசித்தல் புகழுதல் முதலியவற்றைப் பற்றி
ஸ்மரந்தீ = நினைக்கிறதாயும் (த்யானம்செய்கிறதாயுமிருக்கிற)	விந்தே = விசாரத்தையடைகிறது.
புத்தி: = மதியானது	

(தா-ம்.) கருணாநிதியாகிய ஈஶனே! பர்த்ருவியோகத்தையடைந்தபார்யையைபோலே உன் பாதாஸக்தமான தாதலின், எப்போதும் த்யானஞ்செய்யும் புத்தியானது ஶிவமந்த்ர ஜபத்தினால் மோகத்தை, யடைந்தவனைப்போல் ஸ்திரமானதாகும்பொருட்டு, ஸத்யமான உனது பாதபத்மங்களை த்யானித்தல், ஸ்மரித்தல், தரிசித்தல், கீர்த்தனம்செய்தல் முதலானவைகளில் விசாரத்தைச் செலுத்துகின்றது. (௭௭)

௭௮॥ ஸதுபசாரவிதிஷ்வநுபோதிதாம் ஸவிநயாம்ஸுஹ்ருதம்ஸமுபாஶ்ரிதாம் | மமஸமு

[illegible]

[illegible] ௭௮॥

௧॥ [illegible] ௭௮॥

(பதார்த்தம்.)	
ப்ரபோ = ஈசனே!	
ஸத்பாதபத்மவிதிஷு = ஸத்தான உன் திருவடிகளை பூஜைசெய்வதில்	
அநுவிநீதாம் = சிக்ஷிக்கப்பட்டதாயும்	
ஸுஹ்ருதம் = சுத்த மனதையுடையதாயும்	
ஸவிநயாம் = விநயத்தோடுகூடியதாயும்	
ஸதாச்ரிதாம் = ஸத்தை அடைந்ததாயுமிருக்கிற	
மம = என்னுடைய	
இமாம் = இந்த	
மதிம் = மதியை	
வரகுணேந = மேலான மாப்பிள்ளையினுடைய குணத்தால் (குருபதேசத்தால்)	
நவோடவதூமிவ = புதிதாக விவாஹம் செய்யப்பட்ட ஸ்திரீயைப்போல்	
ஸம்பாரய = தரிக்கக்கடவை.	

(தா-ம்.) ஓ ஈசனே! ஶ்ரேஷ்டமான உன் பாதபத்மோபசார விதானங்களில் சிக்ஷிக்கப்பட்டதும், விநயத்தோடுகூடியதும், நல்ல மனஸை ஆஶ்ரயித்திருப்பதுமான எனது புத்தியை ஶ்ரேஷ்டகுணே

பதேசத்தினால் நூதனமாகவிவாகமான பார்யைப்போலே உத்தரிப்பாயாக. (எஅ)

உ௵|| நித்யம் யோகிமந:ஸரோஜதளஸஞ்சாரக்ஷம-
ஸ்த்வத்க்ரம: ஶம்போ தேந கதம் கடோரயமரா-
ட்வக்ஷ:கவாடக்ஷதி: । அத்யந்தம் ம்ருதுலம் த்வத-
ங்க்ரியுகளம் ஹா மே மநஶ்சிந்தயத்யேதல்லோ-
சநகோசரம் குரு விபோ ஹஸ்தேந ஸம்வா-
ஹயே || எகூ||

க|| ஶிவபாதாரவிந்தஸ்ய [illegible]|| ஹே ஶம்போ த்வ-
த்க்ரம: தவ பாத: நித்யம் ஸதா யோகிமந:ஸரோஜதளஸஞ்சா-
ரக்ஷம: - யோகிநாம் மநஸ்ஸரோஜம் பத்மம் தஸ்ய தளேஷு ஸ-
ஞ்சாரணே பர்யாப்தம் தத்க்ரமஸ்ய ஏதேந ம்ருதுத்வம் ஸூசித-
ம் கடோரயமராட்வக்ஷ: கவாடக்ஷதிர் தர்மராஜஸ்ய வக்ஷ:
உர: கடோரம் கடிநம் தத் ஏவ கவாடம் கவாடஸத்ருஶம் தஸ்ய
க்ஷதிர் பேதநம் கதம் ஆஸீத் இதி அத்யந்தம் ம்ருதுலம் த்வதங்க்ரி
யுகளம் மே மந: சிந்தயதி ஹா கஷ்டம் ஹே விபோ ஏதத் பாத-
யுகளம் லோசநகோசரம் நேத்ரவிஷயம் குரு - ஹஸ்தேந கரேண
ஸம்வாஹயே பீடயாமி|| [illegible]|| எகூ||

(பதவுரை.)

ஶம்போ = மங்களத்தை உண்டு பண்ணுகிறவனே!

த்வத்க்ரம: = உன்னுடைய அடிவைப்பானது

நித்யம் = எப்பொழுதும்

யோகிமந:ஸரோஜதளஸஞ்சாரக்ஷம: = யோகம்செய்கிறவர்களுடைய சித்தமாகிற தாமரைப் பூவின் இதழ்களின்சேர்க்கையில் யோக்கியமாயிருக்கிறது

தேந = அதனால் (அடிவைப்பினால்)

கடோரயமராட்வக்ஷ: கவாடக்ஷதி: = கெட்டியான தர்மராஜனுடையகதவுபோன்ற மார்பினை பிளக்குதலானது

கதம் = எவ்விதம் ஆகும்?

அத்யந்தம் = மிகவும்

ம்ருதுலம் = மெதுவான

த்வதங்க்ரியுகளம் = உன்னுடைய திருவடியிணை

மே = என்னுடைய
மந: = மனதானது
விதூயதி = சிந்திக்கிறது (தியானஞ்செய்கிறது)
ஹா = ஐயோ!
விபோ = வியாபகனே!
ஸதத் = இதை, திருவடியிணையை
லோசநயோ: பாத்ரம் = கண்ணுக்கு விஷயமாக(த் தோன்றும்படியாக)
குரு = செய்தருளும்
ஹஸ்தேந = (என்) கையினால்
ஸம்வாஹயே = தாங்குகிறேன் (பிடிக்கிறேன்)

(தா-ம்.) ஓ ஈஸ்வரா! உன்னுடைய பதவிந்நியாசம் எப்போதும் யோகிகளின் மனமாகிய பத்மதளத்தோடு கூடியிருப்பது. அந்த மிருதுவான பாதங்களால் எமதர்மராஜனது கதவுபோலும் மார்பில் உதைத்தது எப்படியோ? மிகவும் மிருதுவாகிய உன்னுடைய பாதயுகளங்களைப்பற்ற, என்மனம் வருந்துகின்றது. அந்தப் பாதங்களை நான் காணும்படி செய்வாய். அவைகளை என்கைகளால் தாங்கிப்பிடிக்கின்றேன். (௭௯)

௨௫॥ ஸாஷ்ட்ரேஷ்டேஷு ஜந்மம் பதநாஸ்யாம்புஜம் த்வஜீ
தாடாநீதிர் ஶ்ரீக்ஷாரவிய மிமிலஜி கோமுலு
பத்மாஸ்யாஸநபாஸ்யாவீதி: பரமேஷ்டிவா
ஶ்ரூஹாத்கேஶஷா ஸம்பதஸ்துபுஷாவைத்ரா
ஜிஷா ஶ்ரீயஸல்ஸா யிரூதமுஷா நடநம்
ஸம்போவாகியுதுஹவ:॥ ௮௦॥

௧॥ ஶ்ரீதாராமதபோஜ்ஞாநம்॥ ஸாஷ்ட்ருஜம்॥ ஹேஸம்போ ஸாஷஜநஜிதிமாத்ருதிமேஷ்ட்ர ஜிஸ்வ்யேக ஸுஸ்ப்ருமநகரீ நக்கொர தஸ்வீநு நடாநீ ஸம்வாராணீ கிஹேதா நாத்ரிக்ஷரவிய ஸ்ரீத்ராண யகோஷபத்நாஸீர்ரூதாமுபதியோ விர்நாஸமிமிலஜி பவ தர்யூபுதிஶாமார்ஜநநாதமுவர்ஹாவீத: - ஶ்ரூவதி தி: நாவிஸிலஹஸம்யதிஷ்டிவ ஶ்ரூஹாம் தபோஷா ரத்னீயஶ்ரூஹர் யுஷாஸாத்நஸ்ஸஷா பாஷஸாரநமயநஷாவைத்ராதி ஷாவைதிக்ஶ்ரீஹூதிஷாஸ ஸ்யாநஷாஶ்ரீயஸஸ்லதா மிரூத முஷாவாஷாணபுதிஸமஷா தவநடநம்நாட்யம் கியுதிம் ஹமுகம்ஸலவிஷ்டாயத:॥ ௮௦॥

(பதார்த்தம்)

ஶம்போ=உலகத்திற்குமங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனே!
ஏஷ:=இவன், இந்நான்
ஜநிம்=பிறப்பை
ஏஷ்யதி=அடையப்போகிறான்
அஸ்ய=இவனுடைய
மந:=மனதானது
கடிநம்=கெட்டியானது
தஸ்மிந்=அதில் (அம்மனத்தில்)
நடாநி=நர்த்தனஞ்செய்வேன்
இதி=என்று
மத்ரக்ஷாயை=என்னைக் காப்பாற்றுவதின்பொருட்டு
கோமலபதந்யாஸ:= மிருதுவான திருவடிகளுடைய வைப்பானது
கிரிஸீம்நி=பர்வதத்தின்நடுவில்
புரா=முன்னமே
அப்யாஸித:=பழக்கிக்கொள்ளப்பட்டது
நோசேத்=இல்லாவிட்டால்
திவ்யக்ருஹாந்தரேஷு= அழகான வீடுகளின் நடுவுகளும்
ஸுமநஸ்தல்பேஷு= புஷ்பப்படுக்கைகளும்.
வேத்யாதிஷு= திட்டாணி முதலிய இடங்களும்
ப்ராய:=பெரும்பாலும்
ஸத்ஸு=இருந்தும்
ஶிலாதலேஷு=கற்பிரதேசங்களில்
நடநம்=நாட்டியமானது
தவ=உனக்கு
கிமர்த்தம்=என்னநிமித்தம் (என்னகாரணம்).

(தா-ம்.) ஓ ஸாம்பசிவா! இன்னான் பூமியில் பிறக்கப்போகிறான். அவன் மனம் அதிகடினமானது. அதில் நாம்சஞ்சரிக்கப்போகின்றோம் அதினால், ரட்சிக்கும்பொருட்டு மிருதுவான உன் பதவின்யாஸம் பர்வதமத்யப்ரதேசத்தில் நான் ஜனிக்குமுன்னமே அப்யசிக்கப்பட்டது. அப்படியில்லாவிடில், ரமணீயமான கிரஹமத்ய ப்ரதேசத்திலும், புஷ்ப சயநங்களிலும், திண்ணை முதலானவிடங்களிலும், சில ப்ரதேசத்திலும், கிரமக்கிரமமாய், நீ நாட்யம் செய்யக்காரணமென்ன? (௮0)

௨௫|| கஞ்சித்காலமுமாமஹேஶ பவத: பாதாரவிந்தார்ச்சநை: கஞ்சித்த்யாநஸமாதிபிஶ்ச நதிபி: கஞ்சித்கதாகர்ணநை: | கஞ்சித்கஞ்சிதவேக்ஷணைஶ்ச நுதிபி: கஞ்சித்தஶாமீத்ருஶீம் ய: ப்ராப்நோதி முதா த்வதர்பிதமநா ஜீவந் ஸ முக்த: கலு || ௮௧ ||

அ|| ஸம்ஸாரேபி ஜீவந்முக்தத்வமாஹ|| வ்யா|| கஞ்சித்கா|| ஹே உமாமஹேஶ [illegible] பவத: பாதாரவிந்தார்ச்சநை: [illegible] கஞ்சித் கஞ்சித்காலம் த்யாநஸமாதிபி: [illegible] கஞ்சித்காலம் நதிபி: நமஸ்காரை: கஞ்சித்காலம் கதாகர்ணநை: [illegible] கஞ்சித்காலமவேக்ஷணை: [illegible] கஞ்சித்காலம் நுதிபி: [illegible] ய: ஈத்ருஶீம் தஶாம் [illegible] ப்ராப்நோதி [illegible] ஜீவந் [illegible] முக்த: [illegible] || ௮௧||

உமாமஹேஶ = அம்பிகையுடன் கூடினவனே!

கஞ்சித்காலம் = சிலஸமயம்

பவத: = உன்னுடைய

பாதாரவிந்தார்ச்சநை: = திருவடித்தாமரைகளின் பூஜைகளுடனும்

கஞ்சித் = சிலகாலம்

த்யாநஸமாதிபி: = தியானம் ஸமாதி இவைகளுடனும்

கஞ்சித் = சிலகாலம்

நதிபி: = வந்தனங்களுடனும்

கஞ்சித் = சிலகாலம்

கதாகர்ணநை: = சரித்திரங்களைக் கேட்பதும்

கஞ்சித் = சிலகாலம்

அவேக்ஷணை: = தரிசனங்களுடனும்

கஞ்சித் = சிலகாலம்

நுதிபி: = ஸ்தோத்திரங்களுடன் (கூடினவனும்)

முதா = ஸந்தோஷத்தால்

த்வதர்பிதமநா: = உன்னிடத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற மனதை உடையவனுமிருக்கிற

ய: = எவன்

ஈத்ருஶீம் = இவ்விதமான

தஶாம் = தசையை, நிலைமையை

ப்ராப்நோதி = அடைகிறானோ

ஸ: க²லு = அவனே

ஜீவந் = ஜீவித்துக்கொண்டே

முக்த: = முக்தியையடைந்தவன்.

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வரா! சிறிது காலம் உன் பாதார்ச்சனத்திலும், சிறிதுகாலம் உன் தியானசமாதிகளிலும், சிறிதுகாலம் உன் நமஸ்காரத்திலும், சிறிதுகாலம் உன் கதாஶ்ரவணத்திலும், சிறிது காலம் உன்னைத் தரிசித்தலிலும் சிறிதுகாலம் உன்னை ஸ்தோத்திரம் செய்வதிலுமாக எவன் தன்காலத்தை ஸந்தோஷமாய்க்கழிக்கின்றானோ, அவன் உயிரோடிருக்கும்போதே ஜீவன் முக்தியை யடைந்தவனாவான். (௮௧)

உ௫॥ 𑌬𑌾𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌤𑍍𑌵𑌮𑌰𑍍𑌧𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾
𑌤𑍍𑌵𑌮𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍇 𑌘𑍋𑌣𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌸𑌖𑌿𑌤𑌾 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗
𑌵𑌹𑌤𑌾 𑌚𑍇𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌦𑌧𑍌 । 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦𑍇 𑌨
𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 𑌚 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌦𑍇𑌹𑌭𑌾𑌗𑍋 𑌹
𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 𑌸 𑌏𑌵 𑌹𑌿 𑌨 𑌚𑍇𑌤𑍍
𑌕𑍋 𑌵𑌾 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌃॥ ௮௨॥

க ॥ 𑌶𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌮𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌿𑌵𑌕𑍍𑌷𑌨𑍍𑌨𑌾𑌹 ॥ 𑌹𑍇 𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌪𑌤𑍇 𑌭𑌵𑌾𑌨𑍀𑌪𑌤𑍇 𑌇𑌦𑌂 𑌚 𑌸𑌮𑍍𑌬𑍋𑌧𑌨𑌂 [illegible] 𑌣𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌵𑍃𑌷𑌭𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍃𑌷𑌵𑌾𑌹𑌨𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌅𑌰𑍍𑌧𑌵𑌪𑍁𑌷𑌾 𑌶𑌰𑍀𑌰𑌾𑌰𑍍𑌧𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌘𑍋𑌣𑌿𑌤𑍍𑌵𑌂 [illegible] 𑌸𑌖𑌿𑌤𑌾 [illegible] 𑌮𑍃𑌦𑌙𑍍𑌗 [illegible] 𑌨𑌯𑌨𑌾𑌰𑍍𑌪𑌣𑌂 [illegible] 𑌕𑍃𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 [illegible] 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌹𑌰𑌿𑌃 𑌪𑍂𑌜𑍍𑌯𑌤𑌰𑌃 [illegible]॥ ௮௨॥

(பதவுரை.)

ஆர்யாபதே = அம்பிகையின் புருஷனான ஈசனே!
ஹரி: = விஷ்ணுவானவர்
ஹி = யாது காரணத்தால்
பாணத்வம் = (உனக்கு) பாணமாயிருத்தல்
வ்ருஷபத்வம் = (ஏறும்) வ்ருஷபமாயிருத்தல் (வாகனமாயிருத்தல்)
அர்த்தவபுஷா = பாதி சரீரத்தினால்
பார்யாத்வம் = மனைவியாயிருத்தல்
கோணித்வம் = பன்றியாயிருத்தல்
ஸகிதா = ஸ்நேகிதனாயிருத்தல்
ம்ருதங்கவஹதா = மிருதங்கம் சுமக்கிறவனாயிருத்தல் (மத்தளக்காரனாயிருத்தலும்) (ஆகிய)
இத்யாதி = இது முதலான
ரூபம் = உருவத்தை
ததௌ = தரித்தாரோ?
ச = இன்னமும்
த்வத்பாதே = உன்னுடைய திருவடியில்
நயனார்ப்பணம் = கண்களுடைய அர்ச்சனையையும்
க்ருதவான் = செய்தாரோ (அக்காரணத்தினால்)
த்வத்தேஹபாக: = உன் சரீரத்தின் பங்கு (பிரிவை) உடையவரான
ஸ ஏவ = அவ் (விஷ்ணு) மாத்திரம்
பூஜ்ய: = பூஜிக்கத்தக்கவன்
ந சேத் = (அப்படி) எல்லோரைக் காட்டிலும் (பூஜிக்கத்தக்கவனாக) இல்லாவிட்டால்
ததந்ய: = அந்த விஷ்ணுவைவிட வேறான
அதிக: = மேலானவன்
கோ வா = எவன் தான் (இருக்கிறான்?) ஒருவருமில்லை.

(தா-ம்.) ஓ ஶம்போ, திருமால், பாணத்வம், விருஷபவாகனத்வம், பாதிஶரீரத்தினால் பார்யத்வம், வராகத்வம், ஸ்நேகத்வம், முதலான ரூபங்களைத்தரித்து உன் பாதாரவிந்தங்களில் நேத்திரத்தை அர்ப்பணஞ்செய்து உன் தேகத்திலும் ஒரு கூறாயிருத்தலினாலன்றோ, அவன் ப்ரம்மாதிதேவதைகளிலும் பூஜ்யனாயினான். இவ்வகையான செய்கைகளாலல்லாவிடில், அப்படிப்பட்ட செய்கைகளைச் செய்யாதவர்களில் ஒருவராவது அத்திருமாலைப்போலப்பெருமை யடைந்தவர்களைக்காணோமே. (அஉ)

௨௭॥ ஜநநம்ருதியுதாநாம் ஸேவயா தேவதாநாம்
நபவதி ஸுகலேஶ: ஸம்ஶயோ நாஸ்தி தத்ர।
அஜநிமம்ருதரூபம் ஸாம்பமீஶம் பஜந்தே
ய இஹ பரமஸௌக்யம் தே ஹி தந்யா லபந்தே॥ அங॥

அ ॥ ஶிவேதரதேவதாநாம் ஸேவயா ஸுகாபாவம் ஶிவஸேவயா ஸௌக்யஞ்சாஹ ॥ ஜநநேதி ॥ ஜநந ம்ருதியுக்தாநாம் தேவதாநாம் ஸேவயா ... [illegible] ... ஸுகலேஶ: ந வித்யதே ... [illegible] ... தத்ர ஸம்ஶய: நாஸ்தி ... யே அஜநிம் அம்ருத்யுரூபம் ஸாம்பம் பரமம் இஹ ஸேவந்தே தே ஹி தந்யா: பரஸௌக்யம் ... [illegible] ... அச்னுவதே ॥

அகூ ॥

ஜநநம்ருதியுக்தாநாம் = பிறப்பிறப்புகளோடுகூடினவர்களான

தேவதாநாம் = மற்றதேவர்களுடைய

ஸேவயா = பஜனத்தினால் ஆசிரயித்தலால்

ஸுகலேஶ: = அற்பசுகமும்

ந வித்யதே = உண்டாகிறதில்லை.

தத்ர = அவ்விஷயத்தில்

ஸம்ஶய: = ஸந்தேகம்

நாஸ்தி = கிடையாது.

யே = எவர்கள்

அஜநிம் = பிறப்பில்லாதவனையும்

அம்ருத்யுரூபம் = மரணமில்லாத உருவத்தையுடையவனையும்

ஸாம்பம் = அம்பிகையுடன்கூடினவனுமிருக்கிற

பரமம் = பரமசிவனை

இஹ = இந்தஜன்மத்தில்

ஸேவந்தே = ஸேவை பண்ணுகிறார்களோ

தே ஹி = அவர்கள்தான்

தந்யா: = தன்னியர்களாகி (இஜ்ஜந்மமெடுத்ததின் பிரயோஜனத்தை அடைந்தவர்களாகி

பரஸௌக்யம் = மேலான சுகத்தை (பேரின்பத்தை)

அச்னுவதே = அடைகின்றார்கள்.

(தா-ம்.) உத்பத்திமரணங்களையடையும் தேவதைகளின் ஸேவையால் ஸுகலேசமும் உண்டாகமாட்டாது. எவர்கள் இந்த ஜன்மத்தில் உத்பத்தி ஶூந்யனையும், மரணரகிதனையும், பார்வதியோடு கூடியிருப்பவனுமான ஈஸ்வரனைஸேவைசெய்கின்றார்களோ அவர்களல்லவோ தன்யர்கள். (அகூ)

உஅ ॥ ஶிவஶ்ச ஸர்வபஶ்ச ஸத்யாநாயநாயச
ஸர்வோத்ருணாயயாயநாம பூதாநாம் ஶுதாவெஸ்ய ।
ஸகூக்ஷ்மாயநவேஶ்யோ ஸத்யாநதவிஷ்ணோ
ஸநயநஜநயஶேஶ ஸர்வஜாநஸம்பவக்ஷ ॥ அச ॥

க ॥ ஸ்ஜயெஸவர்யஸ்ஸவிநாமாஸ் ஶ்ராயமிஷ ॥

ஶிவஇதி ॥ ஶிவ- ஸர்வஸகூஷ்மவநவேம்யோஸத்யாநதவிம்
யோஸநயஶிவெதுநகத்யாதிநாஜநகவர்ம்ஸ்யாவேஷ்ராணா
ஷ்ஷவாணுஷ்யதெவதெந ஸவத்வாதவ்பிதி ஷ்யாதத்வ
ஸஶ்ராநாதாவசகாவேஷ்ராணா ஸகூஷ்மவநவேம்யோஜக்ய
நநவேம்யர்காவேஷ்ராணஸத்யாநதவிம்யோ ஜக்யநந
ஸதிக்யஸ்யஸாபகூஷ்மாவஷ்யாநாதிவெஷ்டம்கொந்நவமாய
காஶிகம்ஸவ்வதிதிக்யநநஸ்ரதஸகாவேஷ்ராணா:க்
நம்தெக்யநந கஶோராணஷ்ராண: ஸநயஜக்யநநயஜக
ஶஹிவர்ஷ்ராண: நிணீபமிக ஷ்ணாயப்ரிக்யநஶா
ஜஸேர்யாஸவேஷ்ராணாஜவ்யெக ஜகம்வய்யிவாஷ்ராணாநு
ஶநவிஸ்யீ க்ரத்யநம்ஷாஸ்ய ஈத்யாஷ ஸத்யாநதவிம்யோ
ஸத்ஞ்ஜவ்க்ரநஶ்ஷுகஷாம் ஸிம்யாநீநாம்வித்ஷாவர்ணீ
ஷாஷ்தவவெர்க்யாவஹ்ண விஶிஷ்ட ஶாந்யாஸஹவாவத்ர
ஸஹதவவாிவாய்யாஸதியாநயவாிவார்யம்ஸீவஷுிதவெய
வவெஷ்க்ஷணவிஶிஷ்டா ஓஶேபிம்கநாதாம் ப்ருஜாவெஸ்
தாநிதாநஜத்யஶிநயாதயர்க்ருவஸஷாஸா ஜ்ஜிக்யநப்ரா
ஹாவிவாஹஜகிஷ்யெக உகமயோவெத்ராஸஶரஸதாஸம்வா
க நவதாரகா திவஸ்யகரார்யாஸஹக்ருக்திரோம்விவாஹ்யகம்ஷ்ய
ஷயமெஹமஹஜிஷயஶேவஷஹஷஷப்ரூஹம் தஜிநு ஸவஷா க
வெநரமெஶ்யநவம்வஸஸவெவந வவெஸத்யம் வெஜெஶிவாவி
நாஹஶுதகவம்ஹவகவிக்ஷாவ: ॥ ஶிவஶுஶாரதாம் ஶுாவ்யொரதி
வெஷ்யஜகிஷாவ:॥ அச ॥

ஶிவ = மங்களத்தைச் செய்கிறவனே!

ஸர்வ = எல்லா உலகங்களையும்ஸ்ருஷ்டிசெய்பவனே!

ஸகூக்ஷ்மவநவேம்யோ = ஸூக்ஷ்மமான உலகத்தில் வஸிக்கும்

ஜனங்களுக்கு உற்ற உறவின னே!

[illegible]=ஸத், சித் ஆநந்தம் இவைகளுக்குஸமு த்திரமாயிருப்பவனே!

[illegible]=கிருபையுடையவனே!

[illegible]=உனக்கு

[illegible]=பார்வதியுடன்கூட

[illegible]=கைங் கர்யநிமித்தம்ஸமீபத்திலிருப் பதின்பொருட்டு

[illegible]=குணங்களை வ ஹிக்கின்ற

[illegible]=என்னுடைய

[illegible]=மதியாகிய கன் னிகையை

[illegible]=கொடுக்கிறேன் (இ வளை விவாகம் செய்துக்கொ ண்டு)

[illegible]=நீ

[illegible]=என்மனமாகிற அந்தப்புரத்தில்

[illegible]=எப்பொழுதும்

[illegible]=வஸித்துக்கொண்டிரு

(தா-ம்.) ஓ ஸாம்பசிவ! சிவாநந்தஸமுத்திரமே! பார்வதி தேவியோடுகூட உன்னுடைய பரிசரியைக்காக உன்சமீபத்திலிருக் கும்படி, சகல சத்குணப்ரவாஹகமான எனது புத்தியென்னும் கன்னிகையை, தானமாகக் கொடுக்கின்றேன். நீ என்மனமாகிய கிரகத்தில் எப்போதும் இருப்பாயாக. (அச)

[illegible] ॥ அரு ॥

[illegible]

ஜலதிமதனதக்ஷோ நைவ பாதாளபேதீ ந ச வனம்ருகயாயாம் நைவ லுப்த: ப்ரவீண: । அசனகுஸுமபூஷாவஸ்த்ரமுக்யாம் ஸபர்யாம் கதய கதமஹம் தே கல்பயானீந்துமௌலே ॥ அரு॥

இந்துமௌலே = சந்திரசேகரனே!
அஹம் = நான்
ஜலதிமதனதக்ஷ: = ஸமுத்திரத்தைக் கடைவதில் ஸமர்த்தனும்,
ந ஏவ = அல்லேன்.
பாதாளபேதீ = பாதாளலோகத்தைப் பிளக்குகிறவனும்
ந = அல்லேன்.
வனம்ருகயாயாம் = காடுகளில் வேட்டையாடுவதில்
ப்ரவீண: = ஸமர்த்தனை
லுப்த: = வேடனும்
ந ஏவ = அல்லேன் (இப்படியிருக்க, தே = உனக்கு
அசனகுஸுமபூஷாவஸ்த்ரமுக்யாம் = உணவு, புஷ்பம், ஆபரணம், வஸ்திரம் முதலானவைகளாகிற
ஸபர்யாம் = பூஜையை
கதம் = எவ்விதம்
கல்பயானி = செய்வேன்
கதய = சொல்லியருளும்.

(தா-ம்.) சந்திரனை முடியில் தரித்திருக்கும் ஈஶ்வரா! உனக்கு, ஆகாரம், புஷ்பம், பூஷணம், வஸ்த்ரம், ஆகியவற்றை முக்கியமாக வுடைய பூஜையை எவ்வாறு செய்வேன். ஏனெனில், சமுத்ரமதனம் செய்தால் விஷத்தை ஆகாரமாகச்செய்யலாகும். பாதாளத்தைப் பேதித்தால் சர்ப்பங்களை பூஷணமாகச் செய்யலாகும். வனத்தில் வேட்டையாடச் சமர்த்தனை வேடனாயின் யானைத்தோலை வஸ்திரமாகச் செய்யலாகும் இவையொன்றும் செய்ய வல்லமையில்லேனாதலின் எவ்வாறு உன் பூஜையைச்செய்வேன் என்று ஏங்குகிறேன்.

உ௬| பூஜாத்ரவ்யஸம்ருத்தயோ விரசிதா: பூஜாம் கதம் குர்மஹே பக்ஷித்வம் ந ச வா கிடித்வமபி ந ப்ராப்தம் மயா துர்லபம் । ஜானே மஸ்தகமங்க்ரிபல்லவமுமாஜானே ந தே(அ)ஹம் விபோ ந ஜ்ஞாதம் ஹி பிதாமஹேன ஹரிணா தத்த்வேன தத்ரூபிணா ॥ அசு॥

க॥ பூஜாஸாமக்ர்யம் ஸம்பாத்யாபி பூஜாஸ்தாநாபிஜ்ஞா
நாத் பூஜாம் கர்தும் நஶக்நும இத்யாஹ॥ பூ॥ ஹே உமாஜாநே
உமாயா: ஜாயாயா: ஸ்வஸ்ய ஸம்பந்திநீ ஜாயா ஜாநிர்யஸ்ய ஹே விபோ
பூஜாத்ரவ்யஸம்ருத்தய: பூஜாயா: த்ரவ்யாணி பூஜாஸாதநவ
ஸ்தூநி தேஷாம் ஸம்ருத்தய: ஸம்பத: விரசிதா: ஸம்பாதிதா:
வி பூஜாம் பூஜநம் கதம் குர்மஹே கதமபி கர்தும் ந ஶக்யதே து
ர்லபம் துஷ்ப்ராபம் பக்ஷித்வம் பக்ஷிபாவ: கிடித்வம் வராஹத்வ
மபி வராஹபாவோऽபி மயா ந ப்ராப்தம் நாதிகதம் தவ மஸ்தகம்
ஸ்தகம் அங்க்ரிபல்லவம் அங்க்ரிபல்லவாவிவ தத்ஸ்வரூபம் தேऽஹம் ந ஜாநே
ஹே விபோ ந ஜாநே ஹி யஸ்மாத் தத்த்வேந யாதார்த்த்யேந தத்ரூபி
ணா பக்ஷிரூபிணா கிடிரூபிணா வா பிதாமஹேந ப்ரஹ்
மணா ஹரிணா விஷ்ணுநா ச ந ஜ்ஞாதம் நவிதிதம் தஸ்மாத் மஸ்தகமங்க்ரி
ந க-பூஜாத்ரவ்யஸம்பத்திவிஷயே தத்ஸ்தாநம் ப்ரஹ்
மணா விஷ்ணுநா ச நஜ்ஞாதம் பூஜாஸ்தாநம் மஸ்தகம் அங்க்ரிபல்லவம் ஞா
த்வா கதமஹம் பூஜாம் கரிஷ்யாமீதி பாவ:॥ அ௯॥

(பத-ம்.)

உமாஜாநே=பார்வதியைப் பத்நியாக உடையவனே!

பூஜாத்ரவ்யஸம்ருத்தய:= ஆராதனைக்குரிய பொருள்களின் சேகரிப்பு

விரசிதா:=செய்யப்பட்டது.

பூஜா=பூஜையை

கதம்=எவ்வாறு

குர்மஹே=செய்வோம்.

துர்லபம்=அடையக்கூடாத

பக்ஷித்வம்= பறவையாயிருத்தலும், அன்னமாயிருத்தலும்

கிடித்வம்= பன்றியாயிருத்தலாவது

ந ப்ராப்தம்=அடையப்படவில்லை.

(ஆகையால்)

விபோ=எங்கும்நிறைந்தவனே !

அஹம்=நான்

தே=உன்னுடைய

மஸ்தகம்=முடியையும்

அங்க்ரிபல்லவம்= தளிர்போன்ற திருவடியையும்

ந ஜாநே=அறிகிறேனல்லேன்.

ஹி=யாதுகாரணத்தினால்

தத்த்வேந=உண்மையாக

தத்ரூபிணா= அந்த அந்நம் பன்றி, இவைகளுடைய உருவங்களை அடைந்த

விதா⁴த்ரா=பிரம்மனாலும்	ந ஜ்ஞாதம்=காலையும் தலையையும்
ஹரிணா=விஷ்ணுவினாலும்	அறியப்படவில்லை.

(தா-ம்.) புண்யஸ்வரூபனான ஈஶ்வர! பூஜாத்ரவ்யங்களை விசேஷமாகச்சம்பாதித்துவைத்துக்கொண்டும் உனக்குப்பூஜையை எவ்வாறு செய்வதென்றறிந்திலேன். அடைதற்கரிய ஹம்சபாவத்தையும், வராஹபாவத்தையும் எவ்வாறு நான் பெறுவேன். ஆதலால் உன்சிரசையும் பாதத்தையும் என்னாலறியமுடியாதே. அந்தஹம்ஸரூபத்தையும் வராகரூபத்தையும் எடுத்தபிரமனாவது விஷ்ணுவாவது அவற்றைக்கண்டனரோ? கண்டார்களில்லை. எவ்வாறு ஸ்தானத்தை யறிந்து பூஜைசெய்வேன். (அசு)

அஶநம் க³ரலம் ப²ணீ கலாபோ வஸநம் சர்ம ச
வாஹநம் மஹோக்ஷ: । மம தா³ஸ்யஸி கிம் கிம
ஸ்தி ஶம்போ⁴ தவ பாதா³ம்பு³ஜப⁴க்திமேவ தே³ஹி॥ அஎ॥

அ॥ ஶிவபாதா³ம்பு³ஜப⁴க்திமேவ யாசதே॥ வ்யா॥ அஶநமிதி॥ [illegible] அஎ॥

ஶம்போ⁴=சுகத்தை உண்டுபண்ணுகிறவனே!	தவ=உனக்கு
	அஶநம்=ஆகாரமானது

அஶநம் = விஷம்,
கலாப꞉ = ஆபரணமானது
ஃபணீ = ஸர்ப்பம்,
வஸநம் = வஸ்திரமானது
சர்ம = தோல்,
வாஹநஞ்ச = வாஹநமும்
மஹோக்ஷ꞉ = பெரிய எருது (கிழக்காளை) ஆகையால்
கிம் = எதை
தாஸ்யஸி = (எனக்கு) கொடுப்பாய்
மம = எனக்குவேண்டியது
கிம் = (இவைகளில்) எது?
அஸ்தி = இருக்கிறது (ஆகையால்)
பதாம்போஜபக்திம் = திருவடித் தாமரைகளிற்கு அன்பையே
தேஹி = கொடுத்தருள்.

(தா-ம்.) ஓ ஶம்போ! நீர் உண்பது விஷம். பூணுவதுநச்சரவு. உடுப்பது யானைத்தோல். வாஹனமோ விருஷபம். ஆதலின், நீயெனக்கு எதைக்கொடுக்கப்போகிறாய். எனக்கிஷ்டமானவஸ்து உன்னிடத்தில் யாதுள்ளது. உன்பாதாரவிந்த பஜனையை அருள்வாயாக. (அஎ)

> மூ|| யதா க்ருதாம்போநிதிஸேதுபந்தந꞉ கர
> ஸ்தலாதஃக்ருதபர்வதாதிப꞉ | பவாநி தே
> லங்கிதபத்மஸம்பவ ஸ்தஶிவார்சா ஸ்தவ
> பாவநக்ஷம꞉|| அஅ||

க || ஶம்போ꞉ பதஸ்துதவார்சாஸ்துதிபாவந ஸாமர்த்ய
மாஹ|| வ்யா|| யதாக்ருதேதி || ஹே ஶிவ யதா ஸேதுகாலே க்ரு
தாம்போநிதிஸேதுபந்தந꞉ அம்போநிதிஸ்ஸமுத்ர꞉ ஸேதுர்த்ருஷ்
டிஸ்து ஸேதுபந்தநம் ஸேதுபந்தாஸிவாபகர்த்ருத்வவிஶேஷ
ஸ்ய பந்தநம் நிர்மாணம் க்ருத꞉ யேந ததயோக்த꞉ - கரஸ்தலாய꞉
க்ருதபர்வதாதிப꞉ கரஸ்தலேந ஹஸ்தப்ரதேஶேநாய꞉ க்ருத꞉ ஹி
மாலயோ க்ருதபர்வதாதிப꞉ விஶ்வாமித்ரேண ததயோக்த꞉ லங்கிதப
த்மஸம்பவ꞉ லங்கித꞉ அதிக்ராந்த꞉ பத்மஸம்பவ꞉ ப்ரஹ்மா யேந ததயோ
க்த꞉ - ஶம்போ தே ஶிவார்சாஸ்தவபாவநக்ஷம꞉ பவார்சாஸ்துதிபாவநம் ஸர்வஸ்வபாவநம் யோக்யாநந்தஸுக்ஷேபோ꞉
பவாநிசதா - ஸ்ரீராம꞉ சரஸ்வதீ ப்ரஹ்மாவதார ஏவ விஷ்ணோ꞉ த்ரேதா
ஷட்த்ரிம்ஶதே ஷட் யதாஸ்தோத்ராபவாநீதிபாவ꞉|| அஅ||

(கய-டீ.)

ஶிவ=மங்களமூர்த்தியே!
யதா=எப்போது
க்ருதாம்போநிதிஸேதுபந்தந:=செய்யப்பட்டிருக்கிற சமுத்திரத்தினுடைய அணைக்கட்டுகளையுடையவனாகவும்
கரஸ்தலாத:க்ருத பர்வதாதிப:=உள்ளங்கையினுல் (பூமியினுள் கீழாகச் செய்யப்பட்ட பர்வதங்களுக்குபதியான (விந்திய)மலையையுடையவனாகவும்
லங்கித பத்மஸம்பவ:=அதிக்கிரமிக்கப்பட்டிருக்கிற பிரமனையுடையவனாகவும் (நான் ஆவேனோ)
ததா=அப்போது
தே=உன்னை
ஶிவார்சாஸ்தவபாவநக்ஷம:= பூஜித்தல், துதித்தல், தியானித்தல் ஆகிய இவைகளில்ஸமர்த்தன்
பவாநி=ஆவேனுக.

(தா-ம்.) ஒ ஸாம்பசிவ! கடலில் ஸேதுபந்தனம் செய்த ஸ்ரீராமனைப்போலவும், விந்தியபர்வதத்தைக் கையால் பாதாளத்திலமிழ்த்திய அகஸ்த்யரைப்போலவும், அதிஶயித்தபிரம்மனைப்போலவும் நானெப்போது ஆவேனே அப்போது தான் உன்னைப் பூஜை செய்தல், ஸ்தோத்ரம் செய்தல், முதலியவற்றில் ஸமர்த்தனவேன்.

உ௪॥ நதிஹி நப்ரதிஹி ஸ்வரீர பஞ்ஜாமயிஹியப்ரா
நவஶாயிஹி நப்ரதாஷ்: । யநாஷாஶ்ரஸமெள
நவாஶ்ரஹிவப்ரா வடிதெ ஶ்ரீதிகாமம் தயா க
ரோமி॥ அசு॥

க ॥ ஶிவஸ்ய பஞ்ஜந தாவநயோராஹயோரவிஶ்ரீதிகார ...

[illegible]

ஸூக்திஶரீக்ஷணையஜூதிம்ஶிஜிதஃ யநஸ்தா நாதிஹிஸ்ரிவம் ஸஷொ ஷ்யா ஜ்ஸஷமூஸாவஸஸிதி வஸாரணவாவிஜீஃ॥ அக॥

(கயஃஜி.)	ஹும்
ஶரம்ஶ=ஜகதீஶனே !	யாநஸமாயிஹிவஃஜா = தியான ஸமாதிகளாவது
கவம்=நீ	நதஸஷ்ஃ=ஸந்தோஷத்தை அடைகிறவனில்லை (ஆகையால்)
யநஷா=வில்லினுலும்	தெ=உனக்கு
கஶஹிஸூ=கற்களினுலும்	வீஜிகரம்=பிரியகரமான பணிவிடையை
யயா=எவ்விதம்ஸந்தோஷத்தை யடைகிறுயோ	வத=சொல்
தயா=அவ்விதம்	கரோமி=(அதை) செய்கிறேன்.
நதிஹிஃ=வந்தனங்களாலும்	
நுதிஹிஃ=ஸ்தோத்திரங்களினு	

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வர! நீ, நமஸ்காரம், தோத்திரம், பூஜைத்யாந சமாதி முதலியவற்றுல், வில்லாலும், உலக்கையாலும், கல்லாலும் சந்தோஷித்ததுபோலச் சந்தோஷிக்கிறதில்லையே. உனக்கு எது இஷ்டமோ அதைச் சொல்வாயாகில், அப்படியே நானுஞ்செய்வேன். (அக)

உ௰॥ வசஸாசரிதம்வஷாமிஶம்ஹொ ஸஉஜெயாம
வியாஸஜெதவஸக்ஃ । உநஸாக்ஜதிஸ்ரா
வஜெஸவெஶிரஸாமெவவஸஷாஶிவஹாமி॥ கூ०॥

க॥ தீஹிஃகரமெண-ஜெயாமி தம்கவாம்வெஸவெ உதாஹ॥ வா॥வவஸாஉதி॥ அஹம்ஜெ கதவொஜெயாமவியாஸஜெவெஜா மொஜெயாஃ ஷிரதயாஜிதஸஜெணம் தஸ்யவியாஸஷாகா ரெஷவாஸகூஃவஸக்திஃவஶிவிதிஷூஹிதஃ-கஶ ஆஜீகவாஷவ தீ யஃ - அகஃகாரணாஉவஸாவாவாஶம்ஹொ ஸூஸவ ஸூஸஜெவஸ்ய ஜெதவசரிதம்வஷாமிவஜி-உநஸா ஶரஶஸ்ய தவாக்ஜதிரகா ரம்ஜெஸவெயாயாதி-ஶிரஸாஉ-ஜஜாஸஷாஶிவம் ஸஷாஸஸவஜ ரஜெவம்கவாமெவநமெதி வ நஉஸஜாமி-ஷஜெஷாயஃஜிஃ॥ கூ०॥

(கயஃஜி.)	தெ=உன்னுடைய(உனதுசம்பந்தமான)
அஹம்=நான்	

உத்யோகவிதானேஷு = ஒருமுகப்படுத்தி மனதை நிலைநிறுத்தும் பிரகாரங்களில்
அப்யஸ்த: = வழக்கமில்லாதவன் (ஆகையால்)
வசஸா = வசனத்தினால்
ஶம்போ: = மங்களகரனை (உன்னுடைய)
சரிதம் = சரித்திரத்தை
வதாமி = சொல்லுகிறேன்
மனஸா = மனதினால்
பரமேஶ்வரஸ்ய = ஈசனை (உன்)
ரூபம் = உருவத்தை
ஸேவே = ஸேவிக்கிறேன்
ஶிரஸா ச = சிரஸினாலும்
ஸதாஶிவமேவ = மங்கள மூர்த்தியான உன்னையே
நமாமி = நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

(தா-ம்.) நான் உன் உத்யோக விதானங்களில் பரிசயமில்லாதவன். ஆதலின் உன்சரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றேன். மனசினால் உன் ஸ்வரூபத்தைச் சேவிக்கின்றேன். சிரசால் எப்போதும் உன்னை நமஸ்கரிக்கின்றேன். (௧௦)

௧௧॥ ஆத்³யா வித்³யா ஹ்ருத்³க³தா நிர்க³தாஸீத் வித்³யா
ஹ்ருத்³யா ஹ்ருத்³க³தா த்வத்ப்ரஸாதா³த் । ஸேவே
நித்யம் ஶ்ரீகரம் த்வத்பதா³ப்³ஜம் பா⁴வே முக்தே:
பா⁴ஜனம் ராஜமௌலே ॥ ௧௧॥

அ॥ த்வத்பதா³ப்³ஜஸேவநப்ராஶஸ்த்யம்॥ வ்யா॥ ஆத்³யேதி ॥ ஹேராஜமௌலே ஶஶிஶேக²ர த்வத்ப்ரஸாதா³த் ஹ்ருத்³க³தா ஆத்³யா அவித்³யா அனாதி³ஸித்³தா⁴ து³ர்வாஸனா நிர்க³தா மனஸோ நிவ்ருத்தா ஆஸீத் ஹ்ருத்³யா-ஹ்ருத³யங்க³மா நிரதிஶயானந்தரூபா ஶ்ரீமதீ ஆத்மவித்³யா ஹ்ருத்³க³தா ஆஸீத் ஶ்ரீகரம் ஸம்பத³ப்ரதா³ம் முக்தேர்பா⁴ஜனம் ஸ்தா²னம் ஆஶ்ரயபூ⁴தம் த்வத்பதா³ப்³ஜம் பா⁴வே மனஸி நித்யம் ஸேவே ஸமாராத⁴யாமி॥ ௧௧॥

ராஜமௌலே = சந்திரசேகரனே!
த்வத்ப்ரஸாதா³த் = உன்னுடைய அநுக்கிரகத்தால்
ஹ்ருத்³க³தா = மனதை அடைந்ததாயும்
ஆத்³யா = ஆதியிலுண்டானதாயுமிருக்கிற
அவித்³யா = அஜ்ஞானமானது
நிர்க³தா - வெளியேபோனதாக
ஆஸீத் = ஆகிவிட்டது.

ஹ்ருத்யா=மநோகரமான
வித்யா=பிரம்மவித்தையானது (ஞானமானது)
ஹ்ருத்கதா=மனதை அடைந்தது (ஆகிவிட்டது)
ஶ்ரீகரம்=ஆகையால் ஸம்பத்தைச்செய்வது
முக்தே:=மோட்சத்திற்கு [இய
பாஜநம்=இருப்பிடமானதுமா
த்வத்பதாப்ஜம்=உன்னுடைய திருவடித்தாமரையை
பாவே=மனதில் (எண்ணத்தில்)
ஸேவே=(பஜிக்கிறேன்) தியானம்பண்ணுகிறேன்.

(தா-ம்.) ஒ ஈஶ்வர! உன் அநுக்ரகத்தினுல் மனத்தில் ஆதிகாலம்முதல் நின்றுள்ள அக்ஞானம்போய்விட்டது. இருதயக்கட்டை யறுக்கவல்ல ஞானம் மனசைச்சார்ந்தது. அதனுல் சம்பத்தைத்தருவதும், மோக்ஷத்தையருள்வதுமான உன் பாதகமலத்தை மனசில் எப்போதும் தியானிக்கின்றேன். (கூக)

கூஉ|| தூரீக்ருதாநி துரிதாநி துரக்ஷராணி
தௌர்பாக்யதுஃகதுரஹங்க்ருதிதுர்வசாம்ஸி|
ஸாரம் த்வதீயசரிதம் நிதராம் பிபந்தம்
கௌரீஶ மாமிஹ ஸமுத்தர ஸத்கடாக்ஷை:||கூஉ||

க|| ஸம்ஸாரார்ணவாத் ஸமுத்தரணம் ப்ரார்த்தயதே | வ்யா|| தூரீக்ருதாநீதி| ஹே கௌரீஶ உமாரமண துரக்ஷராணி ப்ரஹ்மக்ருததுர்லிபிவிஶேஷா: ஶிவகாநிஶேஷா: ஸ்யுர்வா ஶிவகயோரபேதவிவக்ஷயா தத்விஶேஷணமேவ நநு தேஶ: துரிதாநி பாபாவிஶேஷணப்ராயாணி தௌர்பாக்யதுஃகதுரஹங்க்ருதி துர்வசாம்ஸி துஃகம் துஹம:- கமேதோ பாக்யஸ்ய துஃகம் - தஸ்யாபாவ: தௌர்பாக்யம் துரஹங்க்ருதிர்யாவத் - துர்வசஸ்ஸம்பந்தரூபதயா தத்வேத்யாங்க:கரணவ்ருத்திவிஶேஷ: துரஹங்க்ருதி: துஷ்டோதோ ஹாநாஹாநி க்ருதஸ்தோந்கரணம் துர்வச: ஸ்வாபோஷாத்தொ தாநி கடாக்ஷ ஸத்வாம்ஶபர தூரீக்ருதாநி தூராக்ருதாநி வ்யாக்யாஸ்தா நீதியாவக்ஸ்வரிதம் தவசரிதம் வேஸாரம் தாவசரிதேத்யோ வேஷவத்தீயசரிதம் தவஸம்பந்திசரித்ரம் பிபந்தம் ஶ்ரவணேந்த்ரியேண ஜநநீஸமுத்ரவாந் ஸம்ஸாராப்த்தி: ஸம்பயாஸம் ஸாரஸாகராதுத்தரயேதி திஹாவ:|| கூஉ||

ஷ்யஃ-ஃழ்.

ஶஸி சூ=பார்வதிநாதனே!

தூராக்ஷராணி=பிரமனலெழுதப்பட்ட கெட்ட எழுத்துக்களை அறிவிக்கிறதாயும்

தூரிதானி=பாவத்தாலடையப்பட்டதாயுமிருக்கிற

தௌஹூ-ர்தூதூர்வ தூஸஹூம்க்ஷ

ஷிதூவ-ஃவாம்ஸி-துரதிருஷ்டம் வருத்தம், மமதை, கெட்டவார்த்தைகள் (ஆகிய) இவைகள்

ஸக்டாக்ஷ:-நல்லதான (உன்னுடைய) கடைக்கண்பார்வைகளால்

உத்ஸாரிதானி=துரத்தப்பட்டவைகள் (போக்கடிக்கப்பட்டவைகள்)

ஸாரம்=ரஸமயமான

த்வதீயசரிதம்-உன்னுடையசரித்திரத்தை

நிதராம்=மிகவும்

பிபந்தம்=பானம் பண்ணுகிறவனை (கேட்கிறவனை)

மாம்=என்னை

ஜந்மனி=இந்த ஜன்மத்திலேயே

ஸமுத்தர=கரையேற்றியருளும்.

(தா-ம்.) ஓ பார்வதிநாதா! பிரமனலெழுதப்பட்ட துர்லிபிசூசகங்களும், தோஷங்களும், துரதிருஷ்டங்களும், துரகங்காரமும், துர்வாக்குக்களும், உன்கடாக்ஷவீக்ஷணத்தால் நீங்கிப் பிரதேவர் சரித்திரங்களைப்பார்க்கிலும் சாரவத்தான உன் சரித்திரத்தை எப்போதும் பானஞ்செய்துகொண்டிருக்கும் என்னை இந்த ஜன்மத்திலேயே உத்தரித்தருளுக. (கஉ)

உரு॥ ஸோமகலாதரமௌலௌ கோமலகநகந்த⁴ரே
மஹாமஹஸி । ஸ்வாமிநி கி³ரிஜாநாதே² மாமக
ஹ்ருத³யம் நிரந்தரம் ரமதாம் ॥ கங॥

வ்யா॥ ஹே மஹாநுபாவ ஸத்ஸ்வாமின் । ஸோமகலாதரஜதி ॥
மாமகஹ்ருதயம் த்வதீயதேஹ ஸோமகலாதர - தாதீதி
தரஃ ஸோமகலாயாஃ தரஃ ஸோமகலாதரஃ மௌலயஸ்ய த
ஸ்மின் கோமலதநகந்தரே ...
... கிரிஜாநாதே மா
மகம் ஹ்ருதயம் நிரந்தரம் ரமதாம் ॥ கஙூ ॥

கமுஹ்.	ஸாக்ஷி=எல்லாவற்றையும்தனக் குஸ்வாதீனமக்கஉடையதாயும்
மே மநஸ்=என்னுடையமன மானது	கிரிஜாநாயே= அம்பிகைக்குப் பதியாயும்ருக்கிற
சந்த்ரகலாதரம்=சந்திர னுடையகலையையணிகிறமுடி யைஉடையதாயும்	மஹோமஹஸி=உயர்ந்த தேஜஸ் ஸில்அல்லது(பரபிருமத்தில்)
மேசககந்தரம்= அழகாயு ம் மேகம்போல் கரியதான கழுத்தையுடைய	நிரந்தரம்=எப்பொழுதும் ரமதாம்=ரமிக்கட்டும்(இன்புற்றி ருக்கட்டும்.

(தா-ம்.) என்மனமானது, சந்திரனைச் சிரசில் தரித்திருப்பவ னும், மேகம்போற் கறியகண்டத்தையுடையவனும், விஸ்தாரமான தேஜோரூபி, பிரபுவுமான பார்வதிமனோகரனிடத்தில்எப்போதும் களித்திருக்கக்கடவது. (கூரு)

உகு॥ ஸாரஸநாமே நயநே தாவேவகரௌ ஸ
ஏவகண்ட꞉ । யா யே யௌ யோ ஹரம்
ஸ்துதிவீக்ஷதே ஸதா வஹத꞉ ஸாதீ ॥ கூச॥

கூ॥ ரஸநாநாந்தவயவவிஷயகேஷு ஸாமான்யோக்ஷா॥ வ்யா॥ ஸஜதி । யாரஸநா ஹரம் வாசிகவாவகம்ஹரம் நாவேவ திமே நயநே ஹரம்ஶிவவீக்ஷேகவுஶ்யா꞉ - யௌகரௌ ஹரம்வைச்தி꞉ வஜக꞉ ய꞉ஸகண்ட꞉ ஹரம் ஸாரதி விம்தயதி ஸமேதிஸமத்ரா மேதி ஸாரஸநா நாமேந்த்யா꞉ - தாயமேநமேஶ்ரநா மேநாஜாந்த்யா꞉ தாவேவகரௌ நாந்யாவித்யா꞉ ஸஏவகண்ட꞉ ஸ॥ ஜ்ஞாவகத்வ꞉ நா ந்ருஜாந்த்யா꞉ ஸமேஷாம꞉॥ கூச॥

யா=எது	யே=எவைகள்
ஹரம்=ஶிவனை (ஶிவனதுநாம த்தை)	வீக்ஷதே=(ஶிவனைப்)பார்க்கி ன்றனவோ
ஸ்துதி=சொல்லுகிறதோ(துதிக் கின்றதோ)	தே=அவைகளே
ஸா=அதுவே	நயநே=கண்கள்.
ரஸநா=நாக்கு.	யௌ=எவைகள்
	ஸதா=எப்பொழுது

அர்ச்சத:=(சிவனைப்) பூஜிக்கின்றனவோ
தௌ ஏவ=அவைகளே
கரௌ=கைகள்
ய:=எவன்
ஸ்மரதி=(சிவனை) நினைக்கிறானோ (தியானம் செய்கிறானோ)
ஸ ஏவ=அவனே
க்ருதக்ருத்ய:=தன்னியன் (உயர்ந்தவன்).

(தா-ம்.) எந்தநா ஈசனைத்துதிக்கின்றதோ அதுவேநா. எந்தக்கண்கள் ஈச்வரனைக்காண்கின்றனவோ அவையேகண்கள். எந்தக்கைகள் சிவபூஜைசெய்கின்றனவோ அவையேகைகள். எந்தபக்தன் ஈச்வரனை ஸ்மரிக்கின்றானோ அவனே பக்தன். (௬௪)

அதிம்ருதுலௌ மம சரணாவதிகடினம் தே மனோ
பவானீஶ | இதி விசிகித்ஸாம் ஸந்த்யஜ ஶிவ கதமாஸீத்
கிரௌ ததா ப்ரவேஶ: ॥ ௬௫ ॥

அ॥ அதிகடினப்ரதேஶ ஸஞ்சார விசிகித்ஸாம் ஸந்த்யஜேதி ப்ரார்த்யதே ॥ வ்யா ॥ அதீதி ॥ ஹே ஶிவ மங்கலஸ்வரூப ஹே பவானீஶ பவான்யா: பார்வத்யா: ஈஶ ஸ்வாமின் பவானீப்ரிய மம சரணாவதிம்ருதுலௌ பவத: ஸந்தி தே தவ மன: அதிகடினம் கல்லவத் ப்ருஶம் ப்ரகாரேண விசிகித்ஸாம் ஸம்ஶயம் ஸந்த்யஜ த்ருஷ்டம் பரிஹாரமாஹ – கதம் ஸம்பரிஹார இதிசேத் அஸ்யா கடினப்ரதேஶ ஸஞ்சார ஸாத்ய ப்ரதோஷ இத்யாஹ கதமாஸீதே கடினே கிரௌ ப்ரவேஶ: ஸஞ்சாரம் கதமாஸீதிஸ்பவான்யா ஸஹ கடினகிரௌ ஸஞ்சாரா தே ஜாதா: கடினே மம மனஸி ஸஞ்சரணம் யுக்தமேவேதி பாவ: ॥ ௬௫ ॥

அய-ம்.

ஶிவ=மங்களகரனே!
பவானீஶ=பார்வதிபதியே!
மம=என்னுடைய
சரணௌ=பாதங்கள்
அதிம்ருதுலௌ=மிகவும் மிருதுவானவை
தே=உன்னுடைய
மன:=சித்தமானது
அதிகடினம்=கல்லைப்போற்கடினமானது
இதி=என்கிற
விசிகித்ஸாம்=ஸந்தேகத்தை
ஸந்த்யஜ=விட்டொழியும் (ஏனென்றால்)
ததா=அப்படிப்பட்ட (மிகக்கடினமான)
கிரௌ=மலையில்

ப்ரவேஶ:=ஸஞ்சாரமானது, கத²ம்=எப்படி, ஆஸீத்=உண்டாயினது?

(தா-ம்.) ஓ பார்வதிநாதனே! நின் பாதம் மிகவும் மிருதுவானவை, பக்தனுடைய என் இருதயம் அதிகடினமானது என்னும் சந்தேகத்தை விட்டுவிடுவாயாக. கடினமான விடங்களில் கால் வைப்பது உனக்கு வருத்தமானால் அதி கடினமான பர்வதத்தில் நீ எவ்வாறு சஞ்சரிக்கின்றனை. (கூரு)

கூசு॥ தை⁴ர்யாங்குஶேந நிப்⁴ருதம் ரப⁴ஸாதா³க்ருஷ்ய
ப⁴க்திஶ்ருங்க²லயா । புரஹர சரணாலா
நே ஹ்ருத³யமதே³ப⁴ம் ப³தா⁴ந சித்³யந்த்ரை:॥ கூசு॥

அ॥ [illegible] ॥ தை⁴ர்யாங்குஶேநேதி ॥ [illegible] ॥ கூசு॥

புரஹர= திரிபுரங்களைச் சங்கரித்தவனே! (நீ)

ஹ்ருத³யமதே³ப⁴ம்=என் மனதாகிற மதம்பிடித்தயானையை

தை⁴ர்யாங்குஶேந = தைரியமாகிற அங்குசத்தினால்

ரப⁴ஸாத்=வேகமாக

ஆக்ருஷ்ய=இழுத்து (ஸ்வாதீனம்செய்துக்கொண்டு)

ப⁴க்திஶ்ருங்க²லயா=ஸேவையாகிற சங்கிலியினால்

சரணாலானே = உன் (திருவடியாகிற கட்டுத்தறியில்)

சித்³யந்த்ரை:=பிரம்மஞானமாகிற யந்திரங்களினால்

நிப்⁴ருதம்=அசைவில்லாமலிருக்கும்படி

ப³தா⁴ந=கட்டியருளும்.

(தா-ம்.) ஓ ஈஶ்வர! என் இருதயமாகிய யானையை, தைர்ய மென்னும் அங்குசத்தினால் ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொண்டு பக்தியாகிய சங்கிலியினால் உன் பாதமாகிய ஸ்தம்பத்தில் சித்த மென்னும் யந்திரத்தினால் கட்டிநிலைநிறுத்தியருளும். (கூசு)

உ || ப்ரசரத்யபித: ப்ரகல்பவ்ருத்த்யா மதவாநேஷ
மந:கரீ கரீயாந் | பரிக்ருஹ்ய நயேந பக்திரஜ்ஜ்வா
பரம ஸ்தாணுபதம் த்ருடம் நயாமும் || கஎ ||

க || மநஸஸ்ஸாம்யதஶாம் ப்ராப்தும் ப்ரார்த்தயதே || ப்ர || ப்ர-
சரத்யபித இதி || ஹே பர ஸர்வோத்க்ருஷ்ட மதவாந் மதோ-
பேத: கரீயாந் குருரேஷோயம் மந:கரீ மநோகஜ: ப்ரகல்ப
வ்ருத்த்யா தைர்யவ்யாபாரேணாபி தத்வஞ்சநாதி-
ரூபா வ்ருத்திஸ்தயா அபித: ஸர்வத: ப்ரசரதி பரித:
ஸஞ்சரதி ஏநம் மந:கரிணம் பக்திரஜ்ஜ்வா பக்திரூபயா ரஜ்ஜ்வா
நயேந நீதிமார்க்கேண பரிக்ருஹ்ய ஸ்வீக்ருத்ய ஸ்தாணோ: பதம் ஸ்தாநம் ஸ்தாநம்
ஸ்திரம் ஸ்தாணுபதம் ஸ்தாணுரூபம் பதம் த்ருடம் நிஶ்சலம் யதா ததா நய ப்ராபய
ஸ்தாணுபதப்ராப்த்யா நிஶ்சலம் குரு இதி பாவ: ||
கஎ ||

(கூயூ-ழ்.)

பர = எல்லாவற்றிற்கும் மேலான பரமசிவனே!

மதவாந் = மதத்தையுடையதும்

கரீயாந் = பெரியதுமாகிய

ஏஷ: = இந்த

மந:கரீ = மனமாகிற யானையானது

ப்ரகல்பவ்ருத்த்யா = கம்பீரமான வியாபாரத்தால்

அபித: = எங்கும் (நாலுபக்கத்திலும்)

ப்ரசரதி = திரிகின்றது

அமும் = இதை (இந்த மனதாகிற யானையை)

பக்திரஜ்ஜ்வா = பக்தியாகிற கயிற்றினால்

நயேந = நயமாக

பரிக்ருஹ்ய = ஸ்வீகரித்து

ஸ்தாணு = ஸ்திரமான (ஶாஶ்வதமான)

பதம் = ஸ்தானத்தைமோக்ஷத்தை

த்ருடம் = கெட்டியாக (திரும்புத லில்லாம லிருக்கும்படியாக)

நய = அடையச்செய்தருளும்

(தா-ம்.) ஓ பரமனே! மதங்கொண்டதாகிய என்மனமாகிய பெரிய யானையானது துர்நிவார வ்யாபாரத்தினால் எங்குஞ்சஞ்சரிக்கின்றது. அதனை ஸ்தாணுஸ்தானத்தையும் ப்ரம்மபதத்தையும் அடையும்படி செய்தருள்வாயாக. (கூஎ)

உ-ஞ॥ ஸர்வாலங்காரயுக்தாம் ஸரளபதயுதாம்
ஸாதுவ்ருத்தாம் ஸுவர்ணாம் ஸத்பிஸ்ஸம்ஸ்தூ-
யமாநாம் ஸரஸகுணயுதாம் லக்ஷிதாம்ல-
க்ஷணாட்யாம்। உத்யத்பூஷாவிஶேஷாமுப-
கதவிநயாம் த்யோதமாநார்த்தரேகாம் கல்யா-
ணீம் தேவ கௌரீப்ரிய மம கவிதாகந்யகாம்
த்வம் க்ருஹாண॥ கூஅ॥

அ॥ கந்யாஸேவநஶாலிதாம் கவிதாம் த்வம் ஸ்வயம் கௌரீப்ரியா
யத்யபீப்ஸதி॥ வ்யா॥ ஹே தேவ க்ரீடாஸக்த கௌரீப்ரிய கௌரீபா
ர்வதீ ப்ரியா இஷ்டா யஸ்ய தஸ்ய ஸம்போதநம் ஸர்வாலங்காரயுக்தாம் ஸ
ர்வே உபமாதய: அலங்காரா: ஶப்தார்த்தாலங்காரா: தைர்யுக்தாம் ஸகல பூஷ
ண பூஷிதாம் ஸரளபதயுதாம் ஸரளாநி ம்ருதூநி ஸுபோ
த்யாநி வா பதாநி ஶப்தார்த்தா: ஸரளம் ஶீதம் பதம்
பதவிந்யாஸஶோபநயா யுதாம் ஸம்ஸாராதிநீதிக்ரியாவத் ஸாதுவ்ரு
த்தாம் ஸாது ஸுலக்ஷணம் வ்ருத்தம் ஆர்யாதிகம் யஸ்யா: தாத்ருஶீம் ஸா
த்வீஷ்வக்த ஸாத்வாசாரம் ப்ரவர்த்தமாநாம் கலத்ரிகஸாவணர்த
பராஷாணிவணர்ணாந்யக்ஷராணி யஸ்யா: தாத்ருஶீம் ஸாரபோவாம்
ஸத்பி: காவ்யலக்ஷணவித்பி: ஸஹ்ருதயை: லக்ஷணவித்பிஸ்ஸம்ஸ்தூயமா
நாம் ஸம்ஸ்தூயமாநாம் ஸரஸகுணயுதாம் ஶ்ருங்காராதிர
ஸாதயோ மாதுர்யாதிகுணயுதாம் தாத்ருஶீம் ஸகலாவிஷயோண குணயு
தாம் லக்ஷிதாம் ஸம்ஜாதலக்ஷணாம் ப்ரதிவாத்யவஸ்தூஸஹிதாம் க்ரியா
வசநாந்த்ருஶாந்யாபி ஸஹிதலக்ஷிதாம் வர்ணநீயஸ்யோபதிஷ்டிதாம் த்ரு
யதே॥ லக்ஷணாட்யாம் ஸலக்ஷணஸம்பந்நாம் உத்யத்பூஷா விஶே
ஷாம் உத்யத்த்கா ப்ரகாஶமாந: பூஷாவிஶேஷ: அலங்காரவிஶேஷோ
யஸ்யாம் தாத்ருஶீம் ஸாஶ்ரிதாம் ஸம்பந்நாம் உபகதவிநயாம் உ
பகத: ஜாத: கவிவிநய: யஸ்யாம் தாத்ருஶீம் ப்ராப்தவிந

யாம் ஸ்ருஹஸ்ரம் தேவ்யா ஸ்தோத்ரநாயக ஶிவாப்ரியா நாம ஶிவாஸ்பதம்
ஸாரதேவ்யா ஸ்தோத்ரநாமஸ்பஷ்டம் த்வம் ஸாலங்காரா ஸவ்யவஸ்தா ஸாதரா
ஸதேவ்யா ஸ்தோத்ரநா ஸாலங்கா ஶிவா ஸாரவ்ருத்தா ஸவர்ணா ஶிவாயஸ்ய ஸந்த
ஸதாகாரா லக்ஷ்யா ஸலக்ஷணா ஸத்பி: ஸம்ஸ்தவநீயா ஸரஸகுணயுதா - லக்ஷ
தேஜஸா உத்ஸ்புரத்த்வநிவிஶேஷா லக்ஷிதா உபமிதநயா ஸா
ஸூக்திரஸ்மாகம் ப்ரஸாதயது ப்ரஸீத|| கஅ||

(ஸம்பந்.)

தேவ=பிரகாசிக்கின்றவனே!

ஶிவாப்ரிய=பார்வதீ மனோகரனே!

த்வம்=நீ

ஸாலங்காரா=ஸமஸ்தமான உவமைமுதலான அலங்காரங்களோடு கூடினதாயும், ஸகலமான வஸ்திரம் முதலான அலங்காரங்களோடு கூடினவளாயும்

ஸபதா=இலேசான பதங்களோடு கூடினதாயும், மெதுவான அடியோடும், நடையோடுங்கூடினவளாயும்

ஸாரவ்ருத்தா=சிலாக்கியமான வஸந்ததிலகம்முதலான விருத்தங்களையுடையதாயும், மேன்மை பொருந்திய விருத்தநடத்தைகளையுடையவளாயும்,

ஸவர்ணா=சிலாக்கியமானஎழுத்துக்களையுடையதாயும், நல்ல நிறத்தையுடையவளாயும்

ஸத்பி: = வித்வான்களால், பெரியோர்களால்

ஸம்ஸ்தவநீயா=துதிக்கத்தக்கதாயும், கொண்டாடத்தக்கவளாயும்

ஸரஸகுணயுதா=ஶ்ருங்காரமுதலிய ரஸங்களோடுகூடினதாயும், மாதுரியம் முதலானகுணங்களோடு கூடினதாயும், சிருங்காரப்முதலிய ரஸங்களோடு கூடின வளாயும், ஔதாரியம் முதலிய குணங்களோடு கூடினவளாயும்

லக்ஷிதா = லக்ஷ்யவஸ்துவை உடையதாயும், குறிப்பிடப்பட்டவளாயும்,

ஸலக்ஷணா=காவ்யலக்ஷணங்களோடுநிறைந்ததாயும், உத்தமலக்ஷணங்களோடு நிறைந்தவளாயும்

உத்ஸ்புரத்த்வநிவிஶேஷா = பிரகாசிக்கின்ற சப்தாலங்காரத்தை உடையதாயும், பிரகாசிக்கின்றஅணிகளையுடையவளாயும்

உபமிதநயா=அடையப்பட்டிருக்கிறகவிநயத்தைஉடையதாயும், அடையப்பட்டிருக்

கிற வணக்கத்தை உடைய வளாயும்

[illegible]=பிரகாசிக்கின்ற அர்த்தக்கூட்டங்களை யுடையதாயும், பிரகாசிக்கின்ற தனரேகையுடையவளாயும்

[illegible]=படிப்பவர்களுக்கும ங்களத்தை உண்டுபண்ணுகிறதாயும், மங்களரூபியாயுமிருக்கிற, [illegible]=என்னுடைய

[illegible]=கவனம் செய்தலாகிற கன்னிகையை

[illegible]=ஏற்றுக்கொள்.

(தா-ம்.) கன்னிகைக்கு எத்தனை லக்ஷணங்கள் உளவோ, அத்தனையுமுடைய என் கவிதா கன்னியை வரித்தருளும். (௯௮)

[illegible] ௯௯॥

[illegible] ௯௯॥

(ப-உ.)
ஶம்போ=பரமசிவனே!
கருணாப்³தே⁴=கருணைக்கடலே, தவ=உன்னுடைய,
பத³ஶிரோத³ர்ஶனியா=திருவடி முடி இவைகளின் பார்வையின் (பார்க்கவேண்டுமென்றுண்டான) புத்தியினால்
திர்யக்³ரூபம்=கீழான (அன்னவராகங்களின்) உருவத்தை
க³தா:=அடைந்தவர்களான
தௌ=அந்த அவ்வித மேன்மை பொருந்திய
ஹரிப்³ரஹ்மாணௌ=விஷ்ணு, பிரமன் (ஆகிய இருவரும்)
தி³வி=ஆகாயத்திலும்
பு⁴வி=பூமியிலும்
வஹந்த:=ஸஞ்சரித்தவர்களாகி
ஶ்ரமம் யாதா:=சிரமத்தை அடைந்தார்கள் (ஆகையால்)
ஶம்போ=மங்களகரனே!
விபோ⁴=பிரபுவே!
மம=என்னுடைய
புரத:=முன்பாக
கத²ம்=எவ்விதம்
வேத்³ய:=அறியத்தக்கவனாக
அஸி=ஆகிறாய்
கத²ய=சொல்லு
இத³ம்=இச்செயல்
தே=உனக்கு
யோக்³யம் வா=தகுந்ததுதானா?

(தா-ம்.) ஒ கருணாசமுத்ரமே! உன் அடிமுடிகளைக் காண வேண்டுமென்று பக்ஷிபக்ஷி ரூபங்களைத்தரித்து, அரிப்பிரமர்கள் விண்ணிலும் மண்ணிலும் சஞ்சரித்து ஶ்ரமப் பட்டார்கள். அவர்கள் கண்டறியாத நீ என்முன்னே எனக்குத் தெரியும்படி எவ்வாறுதோன்றுகின்றாய். (கக)

உ௦|| ஸ்தோத்ரேணாலமஹம் ப்ரவச்மி ந ம்ருஷா தே³வா
விரிஞ்சாத³ய: ஸ்துத்யானாம் க³ணனாப்ரஸங்க³
ஸமயே த்வாமக்³ரக³ண்யம் விது³: | மாஹாத்ம்யாக்³ர
விசாரண ப்ரகரணே தா⁴நாதுஷ
ஸ்தோமவத் தூ⁴தாஸ்த்வாம் விது³ருத்தமோத்தம
ப²லம் ஶம்போ ப⁴வத்ஸேவகா: || க௦||

க|| ஶிவோபாஸ்யப்³ரஹ்மாணிஷு ஸகலேஷ்வபி தே³வதாஸ்வாத்மதோ ஜாதேஷு
தத்ஸ்துதிகோ³சரத்வம் ப்ரதிபாத³யந்நாஹ|| ஸ்தோ|| ஸ்தோத்ரேணேதி||
ஶம்போ- ஶம்பவே ஜ்ஞானவத்ஸேவ்ய ஶம்ப⁴வஸ்த்வத்ஸேவகா: ஸேவ
ஶம்போ ப⁴வத்ஸேவகா: ப⁴வத்ஸேவகா: ஸத்³ப⁴க்தா: விரிஞ்சாத³ய:-வி

[illegible]

௧௦௦॥

[illegible]॥

([illegible])

ஶம்போ = ஸுகத்தையுண்டுபண்ணுகிறவனே !

ஸ்வபக்தா: = உன்னுடைய பக்தர்களான

விபுதாதய: = பிரமன்முதலியவர்களான

தேவா: = தேவர்கள்

ஸ்தோத்ருணாம் = துதித்தவர்களுடைய

கணநாப்ரஸங்கஸமயே = எண்ணுதற்குரியதான காலத்தில்

த்வாம் = உன்னை

அக்ரகண்யம் = முதலில் எண்ணத்தக்கவனாக

விதுஃ = அறிகிறார்கள்

மாஹாத்ம்யாக்ரவிசாரணப்ரகரணே = முதன்மையான விசாரத்தைச்செய்கையில்

தாநாதுஷஸ்தோமவத் = பொரியின் உமிக்கூட்டம்போல்

தூதாஃ = பிரித்துதட்டப்பட்டவர்களாகி

த்வாம் = உன்னை

உத்தமோத்தமபலம் = மிகவும் மேன்மையான பல முள்ளவனாக

விதுஃ = அறிகிறார்கள்

ஸ்தோத்ரேண = துதித்தலால்

அலம் = போதும்

அஹம் = நான்

ம்ருஷா = பொய்யை

நப்ரவச்மி = சொல்லவில்லை,

(தா-ம்.) ஒ ஈஸ்வர! உன் பக்தர்களான பிருமாதிதேவதைகள், ஸ்தோத்திரம் செய்யப்படத்தக்கவர்களைக் கணக்கிடுங்காலத்தில், உன்னை முதல்வனாகக் கணக்கிடுவார்கள். சிருட்டி ஸ்திதிலய காரண சாமர்த்தியவிசாரண சமயத்தில் மற்றவர்களைப் பதர்களாகவும், உன்னை சர்வோத்தமமான தான்யமாகவும் எண்ணுவார்கள். இவ்வாறு நான் சொன்னது பொய்யன்று. உண்மையே. (க00)

இதி ஸ்ரீமத்பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்ய ஸ்ரீமச்சங்கராசார்ய
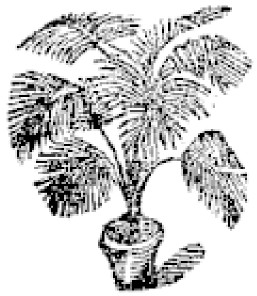
விரசித சிவானந்தலஹரீ ஸம்பூர்ணா,